

Πίσω στο εν Πάρνηθι παράρτημα

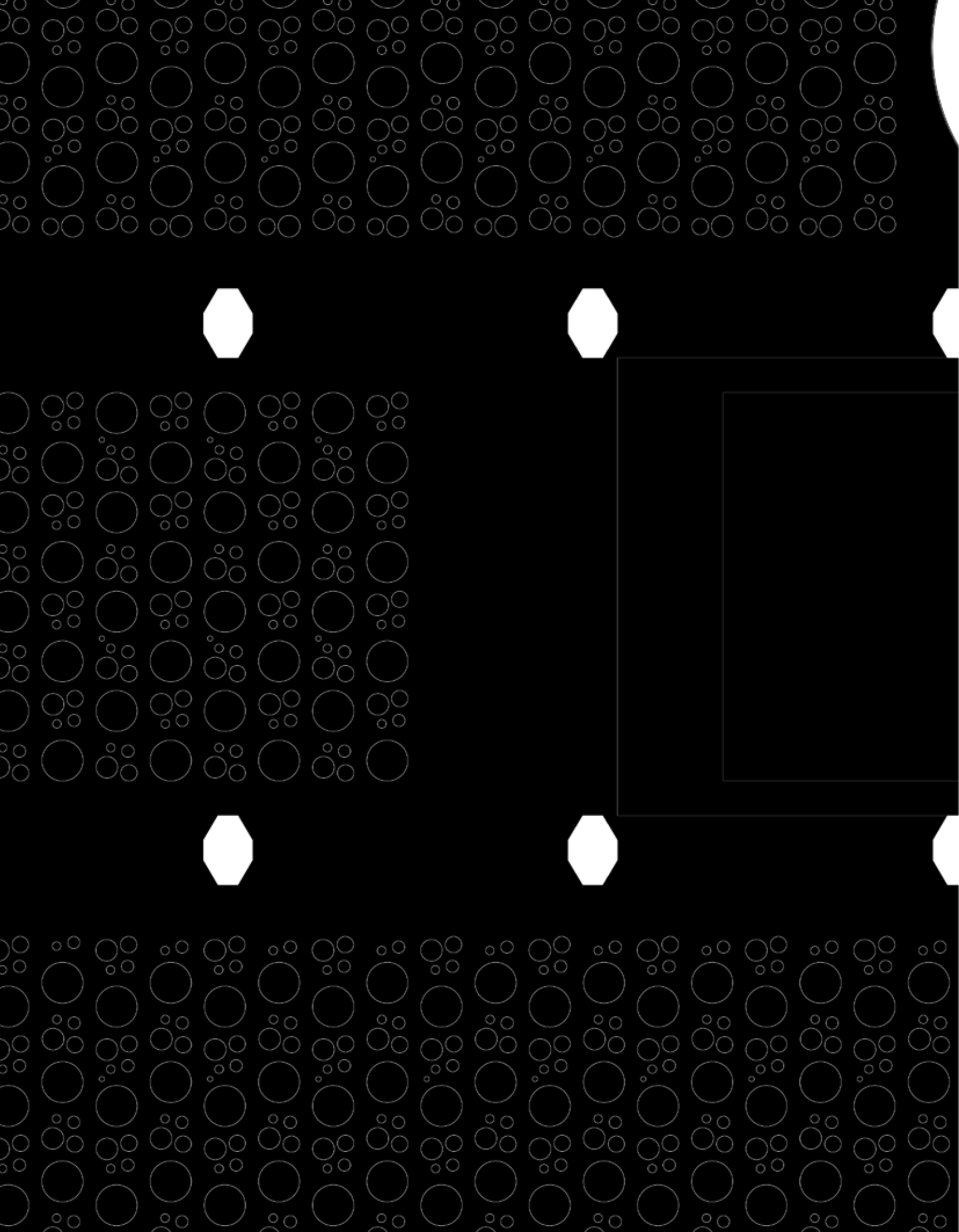
50

-0.00

Βασιλική Παναγοπούλου, Σταυρούλα- Ραλλού Τζωρμπατζάκη
Επιβλέποντες: Αριάδνη Βοζάνη, Ανδρέας Κούρκουλας

Διπλωματική εργασία_Απρίλιος 2014

Σχολή Αρχιτεκτόνων Ε.Μ.Π.

Πίσω στο εν Πάρνηθι παράρτημα

Βασιλική Παναγοπούλου, Σταυρούλα- Ραλλού Τζωρμπατζάκη
Επιβλέποντες: Αριάδνη Βοζάνη, Ανδρέας Κούρκουλας

Διπλωματική εργασία_Απρίλιος 2014

Σχολή Αρχιτεκτόνων Ε.Μ.Π.

*Χίλια μέτρα απ' το επίπεδο της θάλασσας.
Πάρνηθα. Έλατα και σάχτες. Σανατόριο.
Φυματίωση- απομόνωση- αεροθεραπεία.
Πέντε όροφοι πέτρα και μπετόν
υπό κατάρρευση.
Εκατό χρόνια ιστορίας, προς τη λήθη.
In memoriam.*

Εκατό χρόνια μετά την ανέγερσή του, επιστρέφουμε στο ερείπιο του Σανατορίου της Πάρνηθας, σε μια προσπάθεια να περισώσουμε τη μνήμη του τόπου, που φέρει ακόμα τα σημάδια της καταστροφικής φωτιάς του Ιουνίου του 2007. Επιλέγουμε ελάχιστα αρχιτεκτονικά στοιχεία- απομεινάρια του κτιρίου, καταγεγραμμένα στη συλλογική μνήμη ως “νοσοκομειακά”. Γύρω τους συγκροτούμε μια σειρά από χώρους που διατρέχονται από μια διαδρομή. Επιχειρούμε την ανασύνθεση της μνήμης του τόπου μέσα από την βιωματική εμπειρία του χώρου. Η χωρογραφία του σώματος, η πρόσβαση μέσω του βλέμματος, μαζί με τα φυσικά στοιχεία -ήλιο, νερό, αέρα- αποτελούν συνιστώσες της σύνθεσης μιας υπαίθριας εμπειρίας σε διαδοχικά στάδια. Η σύνθεση επιχειρεί να ενσωματώσει την Εαρινή Συμφωνία του Γιάννη Ρίτσου- που γράφτηκε όσο ο τελευταίος νοσηλευόταν εδώ με φυματίωση- και τη Νέκυια της Οδύσσειας. Ο χώρος ξεδιπλώνεται κινηματογραφικά, εστιάζοντας σε διαφορετικές πτυχές των θεμάτων της αρρώστιας, της φθοράς και της καταστροφής, ώστε τελικά να αποκαλυφθεί θεατρικά, προσφέροντας μια ακόμα ανάγνωση που ενισχύει την κατανόηση, συντηρώντας πέρα από το συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, τη μνήμη.

περιεχόμενα **[04]**

πάρνηθα **[06]**

χάρτες [08]
εγκάρσιες τομές [10]

φυματίωση **[14]**

δεκάλογος κατά της φθίσεως [16]
σχέδια σανατορίου [17]
φωτογραφίες από το σανατόριο [18]
φωτογραφίες από το ερείπιο [19]

φωτιά **[22]**

πριν τη φωτιά της 28ης Ιουνίου 2007 [24]
μετά τη φωτιά της 28ης Ιουνίου 2007 [25]

πίσω στο εν Πάρνηθι παράρτημα **[26]**

σχέδια υπάρχουσας κατάστασης (2013) [28]
κατόψεις [28]
όψεις & τομές [30]

ένα μνημείο **[36]**

συνθετικές αρχές πρότασης [38]
ενότητες σε κάτοψη [44]
ενότητες σε τομή [46]

εγκάρσια **[48]**

ξέφωτο **[56]**

νοσοκομείο **[66]**

κήπος **[76]**

αεροθεραπεία **[84]**

σώμα_βλεμμα **[90]**

πηγές **[102]**

παράρτημα **[104]**

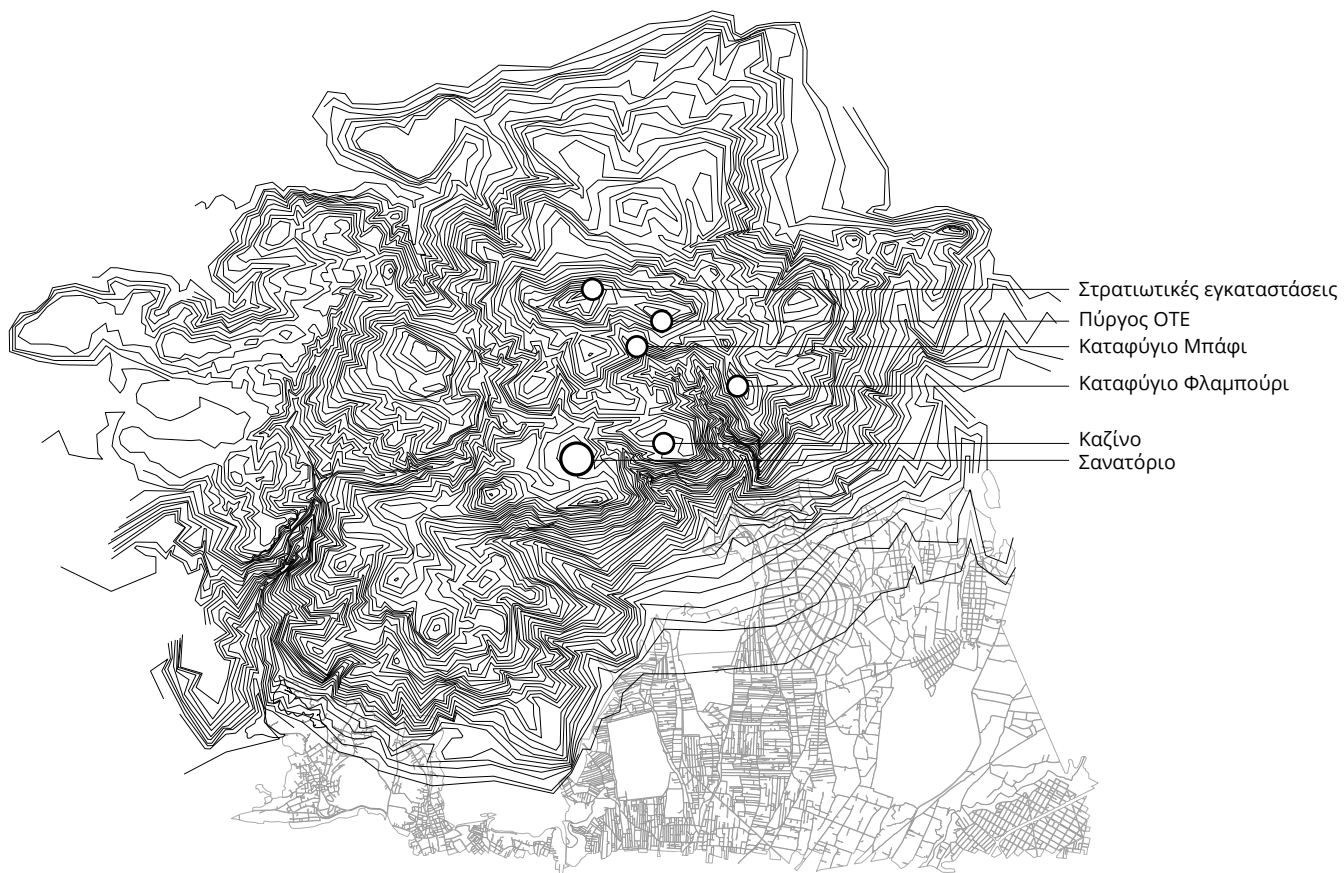
σκίτσα [104]
φωτογραφίες μακέτας [110]

Χαλέπιος πεύκη.
Κεφαλληνιακή ελάτη.
Σχιστόλιθος, ασβεστόλιθος.

πάρνηθα **[06]**

1413 μέτρα πιο ψηλά απ' τη θάλασσα.
1413 μέτρα πιο κοντά στον ουρανό.

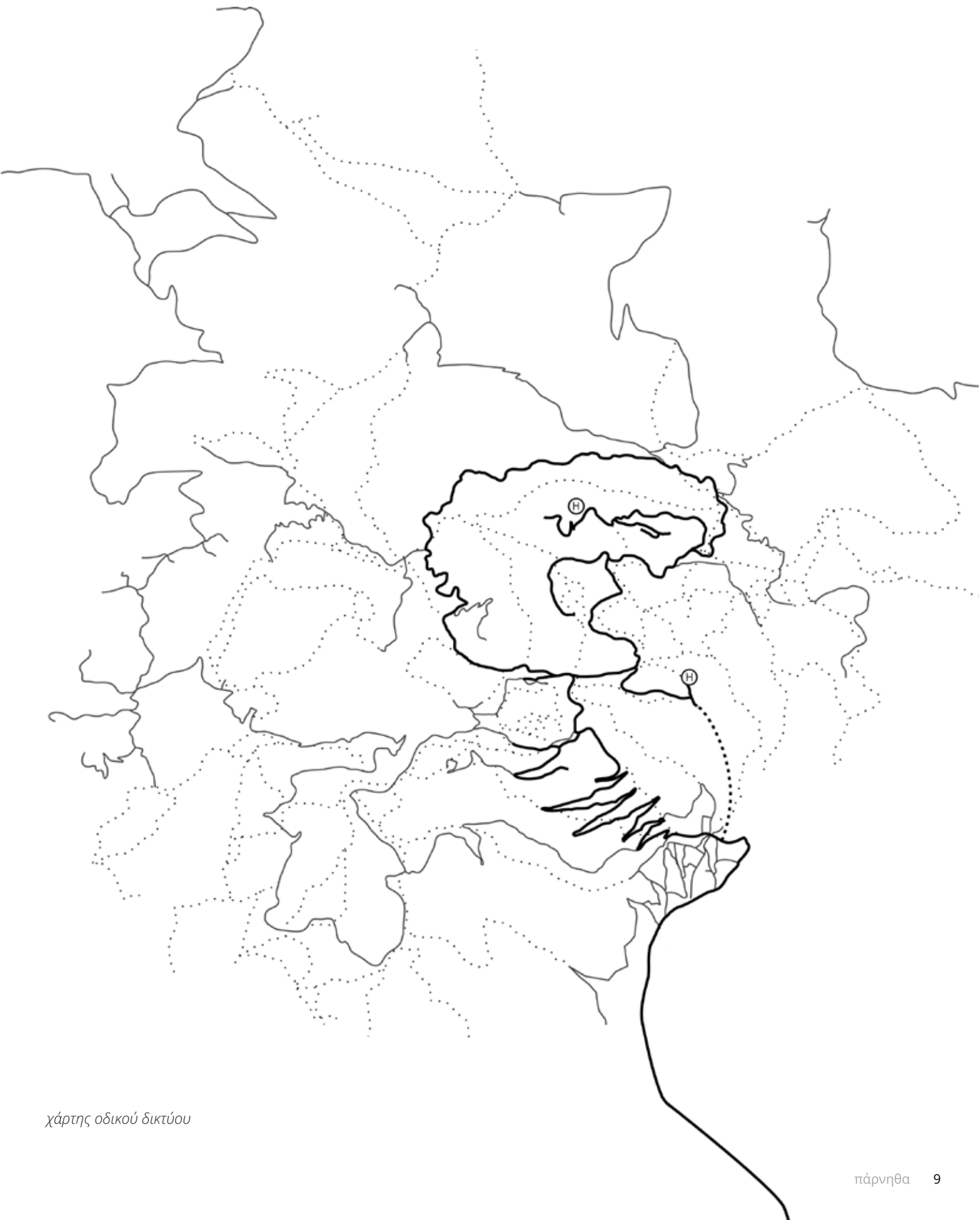
*Ποιος έδεσε για πάντα,
τις άκρες του ορίζοντα;*

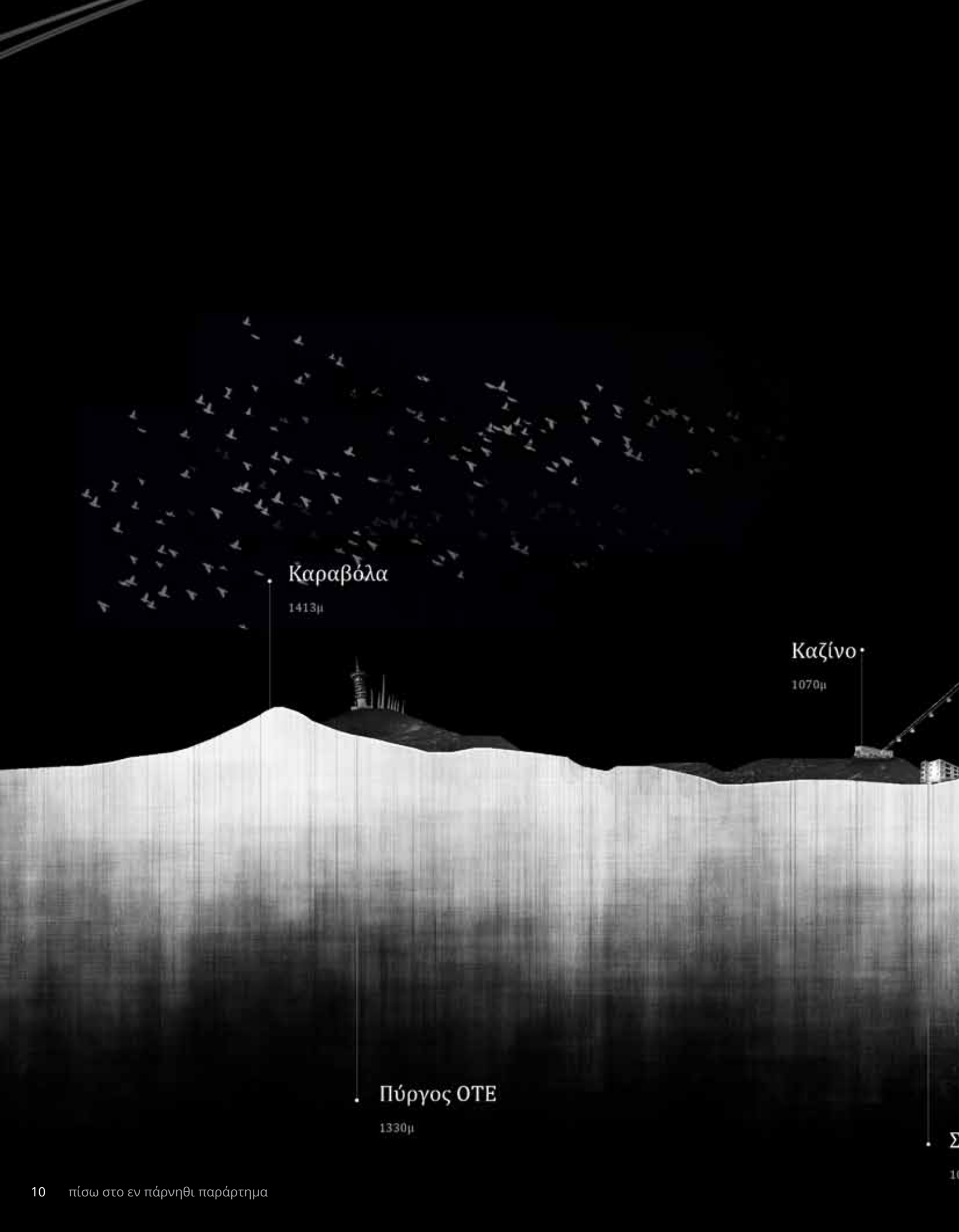

χάρτης τοποσήμων

χάρτης υψομέτρων

Καραβόλα

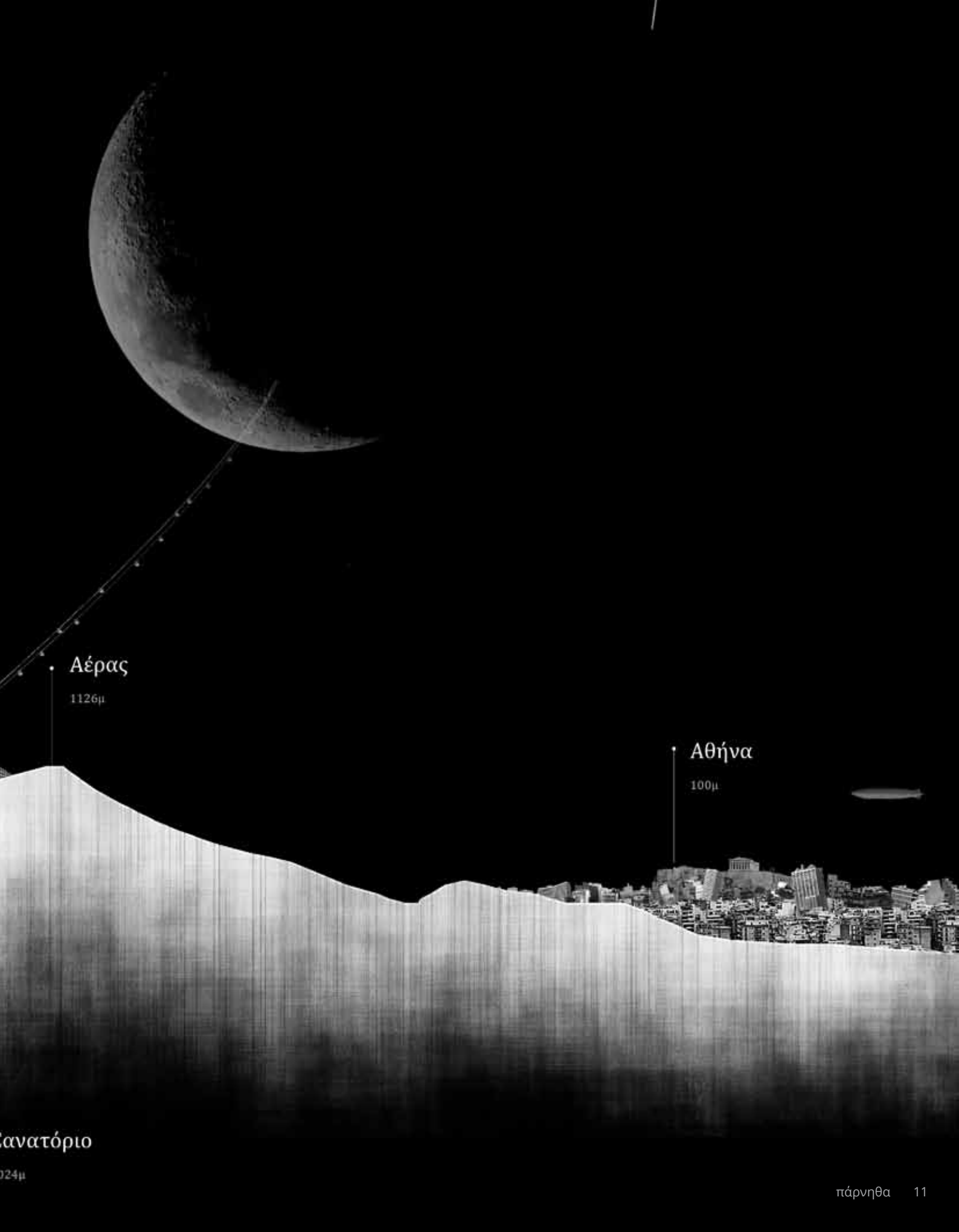
1413μ

Καζίνο

1070μ

Πύργος ΟΤΕ

1330μ

Αέρας

1126μ

Αθήνα

100μ

Ανατόριο

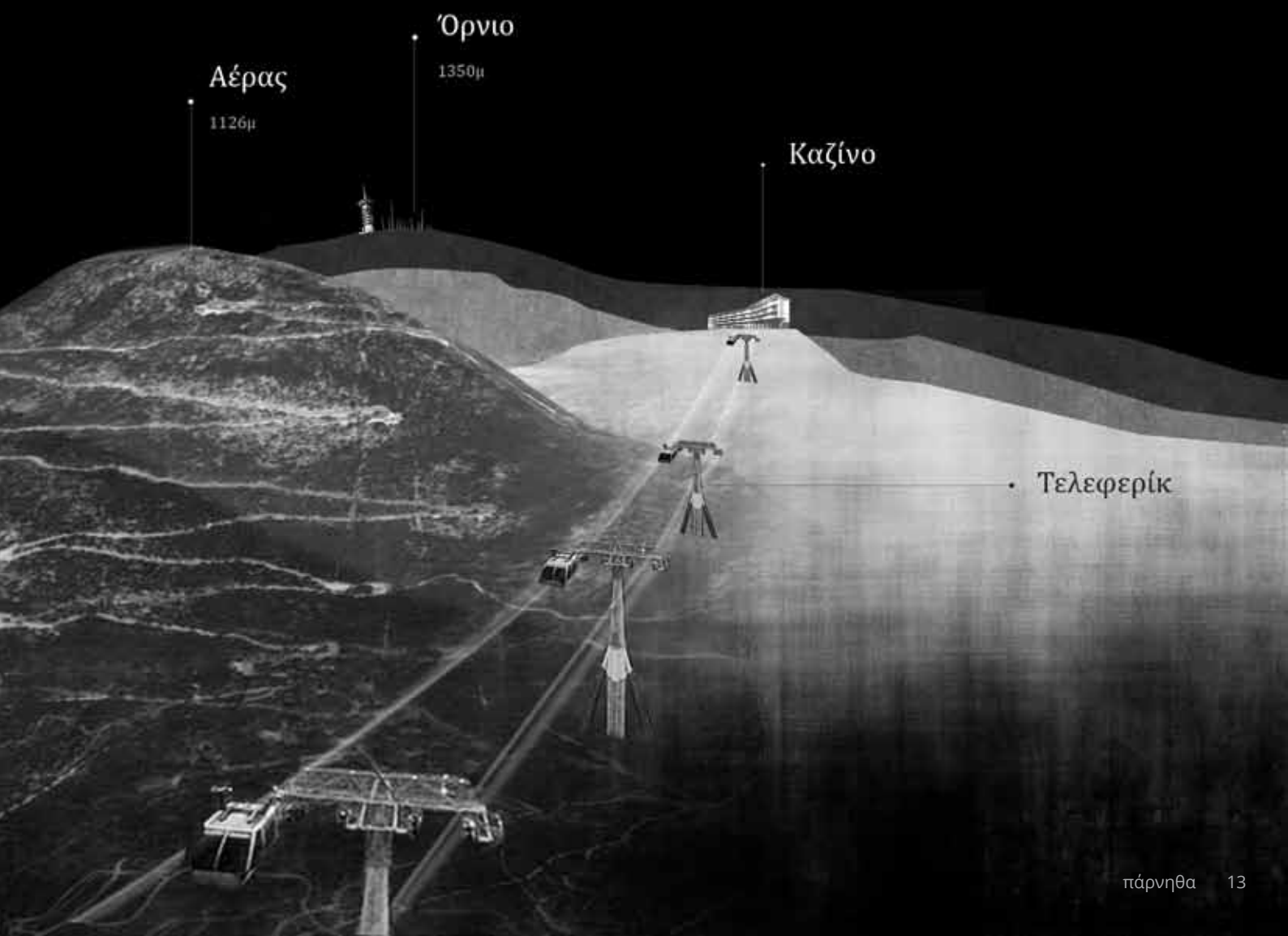
24μ

Κυρά

1160μ

Πάρνηθος .

βάκιλος του Κοχ.
ασθένεια των φτωχών.
χρόνιος βήχας, πυρετός, νυχτερινή εφίδρωση , απώλεια βάρους.

φυματίωση **[14]**

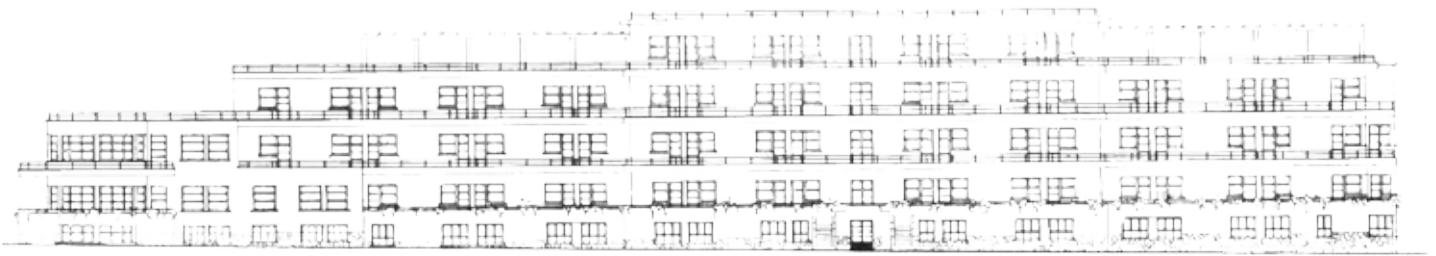
σανατόριο.
ένα νοσοκομείο για τη φθίση
υψόμετρο, καθαρός αέρας, ήλιος.
ανάπαυση και αεροθεραπεία.
απομόνωση.

Ας πεθαίνουν οι πένητες
έξω απ' τη θύρα της αιωνιότητας
χτυπώντας δίχως ν' ακούγονται
κλείνοντας τα μάτια
στην εφήμερη χλόη
που συντηρεί την αιωνιότητα.

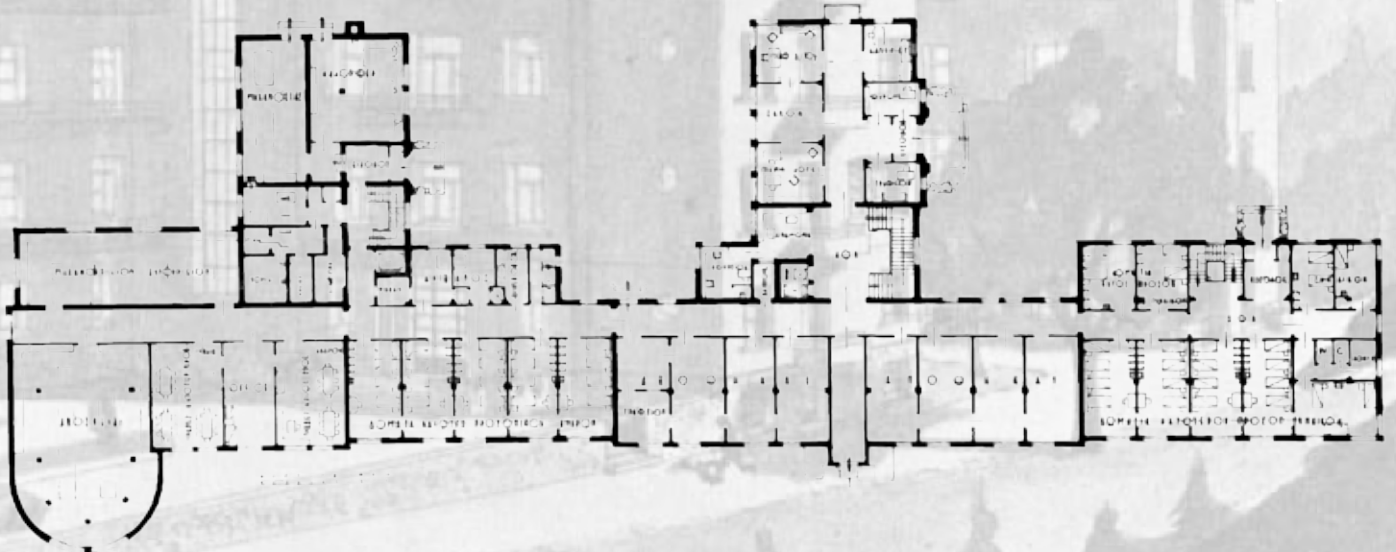
ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

- 1) Είς τήν Ἑλλάδα ἀποβήσονται κάθε χρόνο δύο χιλιάδες ἀθήματα ἀπὸ φθίν.
Ἡ φθίν εἶναι ἡ τοῦτοῦτε καὶ γενικότερα ἀπὸ πάντα τῶν ἀνθρώπων, προσβάλλει ἅλα τὰ ἄργανα τῆς οἰκίας καὶ πρὸ πάντων τῆς οὐρανοῦ. Οὗτος ὁ φθίνος εἶναι ὁ πτωχός, εἶναι ὁ εὖρος εἶναι ὁ γέρων εἶναι προσελαγγισμένος ἀπὸ τὴν φθίν.
- 2) Ἡ φθίν εἶναι κολλητικὴ προσβάλλει ἀπὸ μικροῦν, τὸ ὅπου ὑπάρχει κατὰ ἑκατομύρια εἰς τὰ κτήματα τῆς φθίνος. Ὁ κίβνος λοιπὸν δι' ὅλους μας εἶναι πρὸς μεγάλην, εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχειν τριάντα χιλιάδες περίπου φθίνος.
Τὸ μικροῦν τῆς φθίνος μεταδίδεται ἀπὸ τοῦ ἀρρώστου εἰς εὖρος ἑκατὸς καὶ πρὸς μικρὰς ποσότητας, αἱ αὐταὶ ποσότητες ἀπὸ τὸ πῦμα τῆς φθίνος, εἶναι ἑλκὸς, βόγγος ἢ πτερνίτζακι. Αἱ σταγόνες αὐταὶ περιέχουν πλῆθος μικροβίων, αἰσθητικὸν διὰ τῆς ἀναπνοῆς εἰς τὸν ἀρρώστου καὶ μεταδίδουν τὴν φθίν.
- 3) Ὅταν ὁ φθίνος πρὸς κατὰ τὴν ἐνδοῦν οὐρανοῦ, τὰ κτήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ, γίνονται σάβανος, ἢ αὐτὰ ἀρρώστου: ὅταν ἀναπνεύσονται μὲ σταγόνην αὐτοῦ, ἢ τινὸς αὐτοῦ.
Καὶ ἡ σάβανος αὐτὴ μεταδίδει τὴν φθίν.
- 4) Ὅταν τὰ κτήματα τῆς φθίνος εἶναι ἀπορριπτόμενα ἀπὸ τὸν ἀρρώστου, τὰ κτήματα αὐτὰ εἶναι εἰς τὸ πῦμα, εἶναι εἰς τὸν πτωχόν, εἶναι εἰς τὸν πτωχόν. Πρὸς τὴν εἰς τὸ πῦμα τὰ ἀπορριπτόμενα ἐπιτηδία εἶναι τὰ κτήματα τῆς φθίνος (τὸς κτηνολόγους), ἀπ' αὐτὰ τὰ κτήματα μὲ νερό.
Ἄνευξεται ἢ κατὰ τὴν εἰς τὸν πτωχόν.
- 5) Κρατοῦν τὸ μανθάλον ἀπὸ τῆς φθίνος, ὅταν μὴ εἶναι ἢ ἀπορριπτόμενα.
Προσπαθῶντες νὰ μὴ ἀναπνεύσονται αὐτὰ, εἰς τὸ πῦμα. Μὴ ἀναπνεύσονται κατὰ τὸ πῦμα, ἀλλὰ κίβνος ἢ βρογμία, ἢ κίβνος πλῆθος τὸ πῦμα μὲ βρογμία πικρὰ. Ἀποδοῦναι τὴν εἰς τὸ πῦμα καὶ τὸ κίβνος μὲ εἰς τὸ πῦμα.
Πρὸς τὴν εἰς τὸ πῦμα καὶ τὸ κίβνος καὶ ἅλα τὰ κτήματα αὐτὰ ἀπὸ τὴν σάβανος καὶ τὰς φθίν.
- 6) Μὴ ἀλλοτρίω χυρὸν ὄργανον κατὰ τὴν εἰς τὸ πῦμα καὶ μὴ ἀναπνεύσονται τὰς νέας αὐτὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ πῦμα καὶ τὸ κίβνος.
Ἐκτελεῖται ἀνάγκη τὸν ἀπορριπτόμενα, ἔργον καὶ ὑπερτὸν αὐτὰ μὴ εἶναι πῦμα ἀπὸ τὴν φθίν.
Μὴ ἀλλοτρίω εἶναι ἀπορριπτόμενα ἀπὸ τὸ πῦμα καὶ τὸ κίβνος.
- 7) Ἄπορριπτοῦν εἶναι τὸν εὖρος καὶ ἀπορριπτοῦν, αἱ ὅπου ἀπορριπτοῦν, τὸ πῦμα, πρὸς πολλοὺς κίβνος καὶ ὑπερτὸν τὰ κτήματα καὶ τὸ πῦμα. Ἡ μὴ εἶναι προσβάλλεται ἀπορριπτοῦ ἀπὸ τὴν φθίν.
- 8) Ἡ φθίν εἶναι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς θερμοκρασίας μὲ καθαρόν ἀέρα, καλὴν ἀρρώσιν καὶ ὑπερτὸν. Μὴ εἶναι γέρας εἰς ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ πῦμα τῆς φθίνος, εἶναι εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ὑπερτὸν καλὴν ἀρρώσιν.
- 9) Ἡ φθίνος εἶναι ἀπὸ τὴν εἰς τὸ πῦμα καὶ τὸ κίβνος. Αἱ φθίνος εἶναι ἀπὸ τὴν εἰς τὸ πῦμα καὶ τὸ κίβνος κατὰ τὴν φθίν.
- 10) Ὅταν ἀναπνεύσονται εἰς τὸ πῦμα καὶ τὸ κίβνος, εἶναι εἰς τὸ πῦμα καὶ τὸ κίβνος κατὰ τὴν φθίν.

Πρόσοψη - Ανατολική οροφή (1936)

νότια όψη σανατορίου Πάρνηθας
τεχνικά χρονικά 1936, 5:900-911

κάτοψη ορόφου σανατορίου Πάρνηθας
τεχνικά χρονικά 1936, 5:900-911

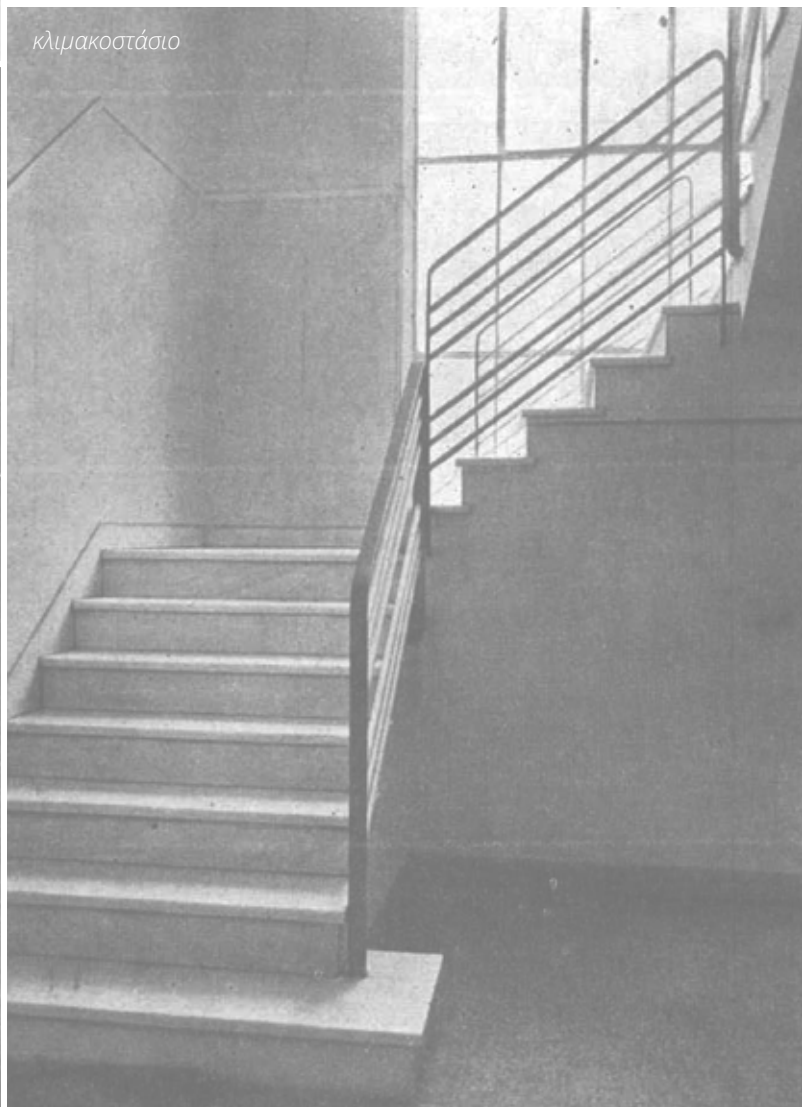
δωμάτιο ασθενούς

γραφείο γιατρού

διάδρομος

κλιμακοστάσιο

το σανατόριο της Πάρνηθας, ή Νοσοκομείο Γ. Σταύρου & Γ. Φουγκ
βορειοανατολική άποψη

28 Ιουνίου 2007

φωτιά

[22]

έντεκα ημέρες
49.000 στρέμματα στις φλόγες.

*Εδώ κι εκεί απομένουν
τα μαύρα σημάδια
κι οι στάχτες
απ' τις φωτιές που ανάβαν
χαρούμενα παιδιά
τα βράδια του θέρους.*

Το σανατόριο από την κορυφή "Αέρας".

[φωτογραφία πριν από τη φωτιά]

Το σανατόριο από την κορυφή "Αέρας".

[φωτογραφία μετά τη φωτιά]

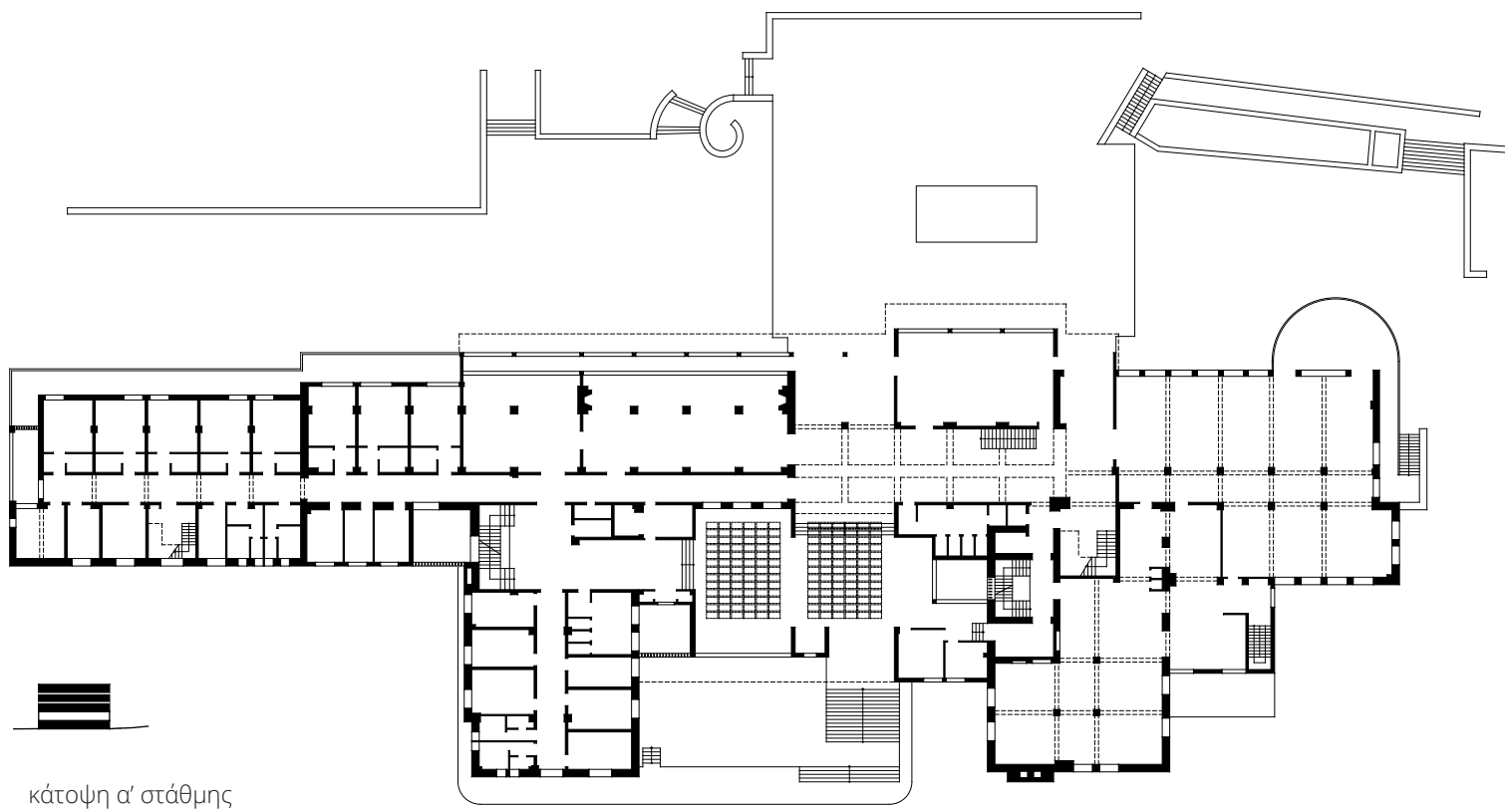
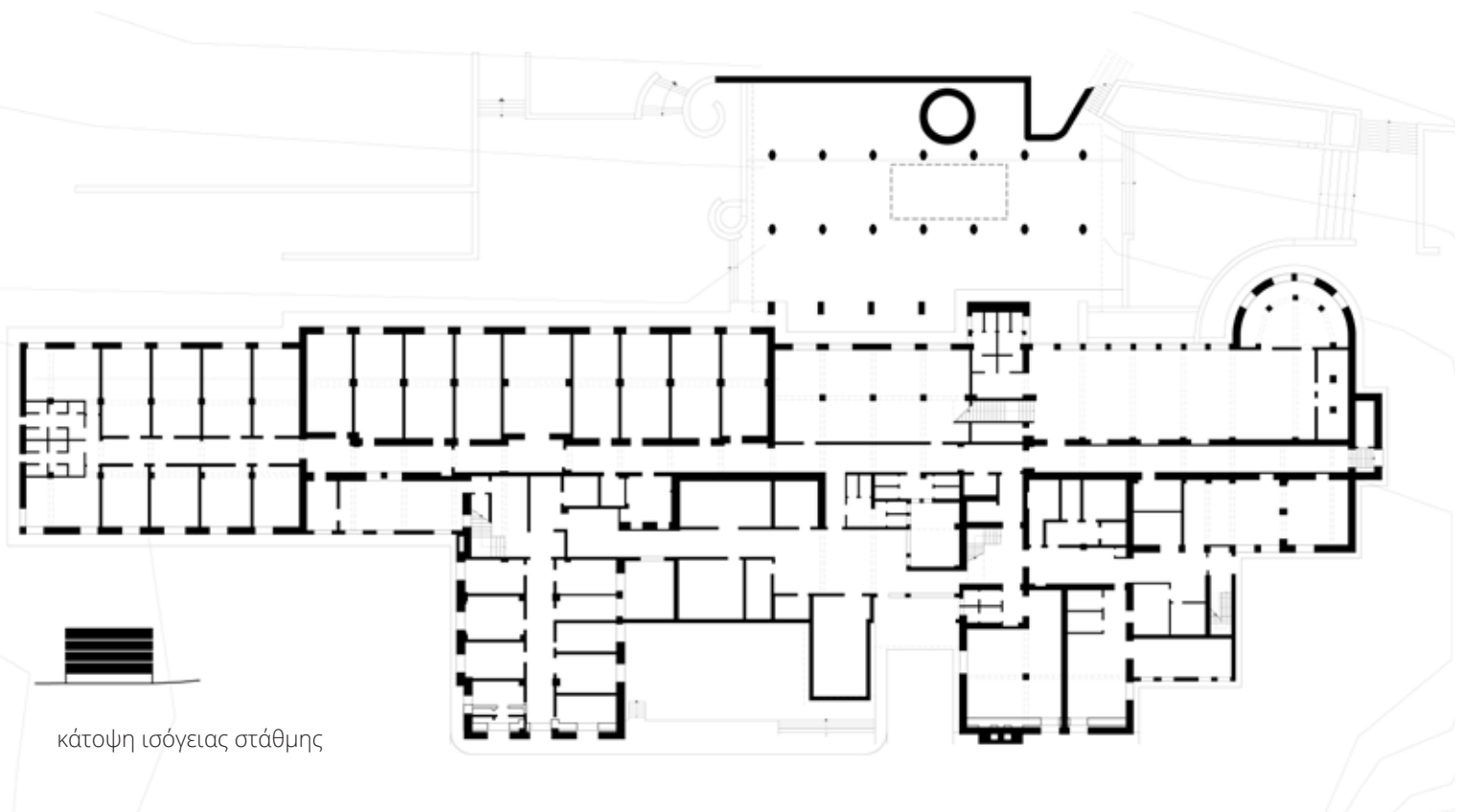
“Το Σανατόριο Πάρνηθας, ιδρύεται και ξεκινά τη λειτουργία του στην αρχική του μορφή το 1914, ως ορεινό αντιφυματικό περίπτερο του Ευαγγελισμού. Το 1934 ξεκινά η ανοικοδόμηση του νέου Σανατορίου, με την επωνυμία Νοσοκομείο Γεωργίου Σταύρου & Γεωργίου Φουγκ. Το νέο κτίριο θεμελιώνεται το Σεπτέμβριο του 1934, ενώ η λειτουργία του ξεκινά σταδιακά από τον Αύγουστο του 1935. Η αρχιτεκτονική μελέτη και η επίβλεψη της κατασκευής του έγινε από τον αρχιτέκτονα Ιωάννη Α. Αντωνιάδη (1890-1977).

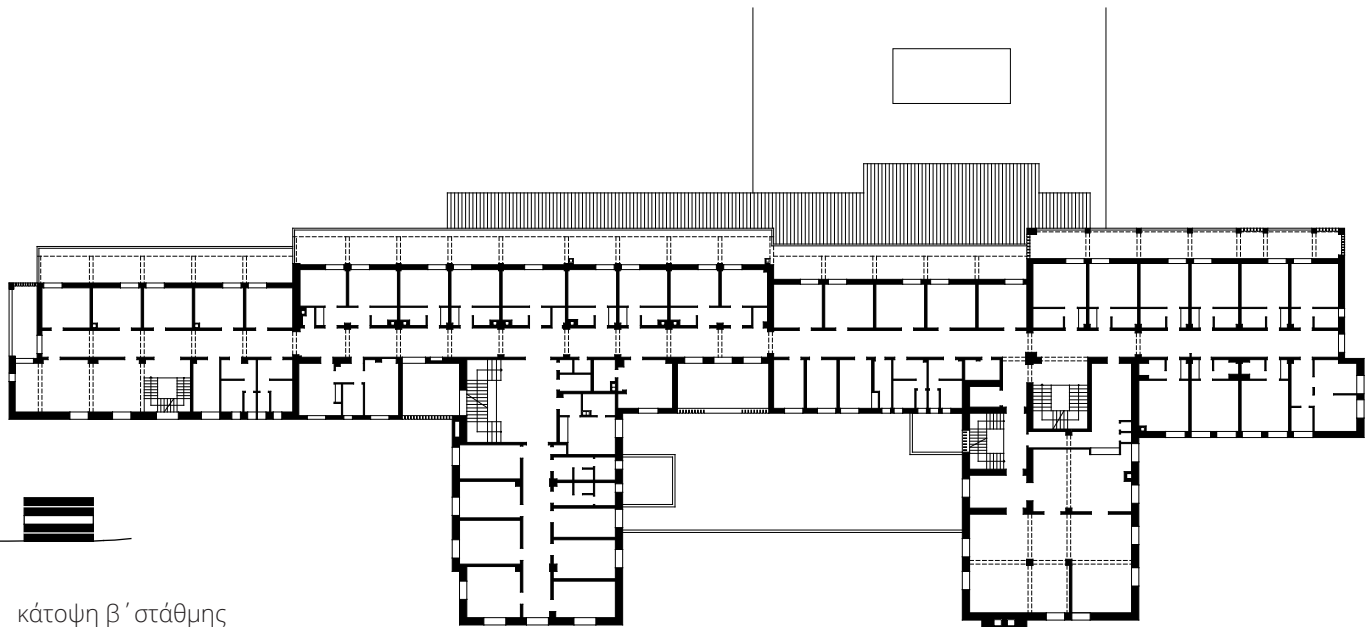
πίσω στο εν πάρνηθι παράρτημα [26]

Η ανέγερση του νέου κτιρίου πραγματοποιήθηκε σε έκταση 2000 στρεμμάτων, ιδιοκτησίας του Σανατορίου. Το νέο κτίριο λειτούργησε ως σανατόριο έως το 1960, με μια διακοπή από τον Οκτώβριο του 1942 έως το 1946, λόγω του πολέμου. Στη συνέχεια μετατράπηκε σε ξενοδοχείο Ξενία, σε συνδυασμό με Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών οπότε και το κτίριο υπέστη αρκετές τροποποιήσεις. Σήμερα το κτίριο είναι εγκαταλελειμμένο σε ερειπιώδη κατάσταση, ενώ η διαχείριση του έχει περιέλθει στην Εταιρεία Τουριστικής Ανάπτυξης Α.Ε”

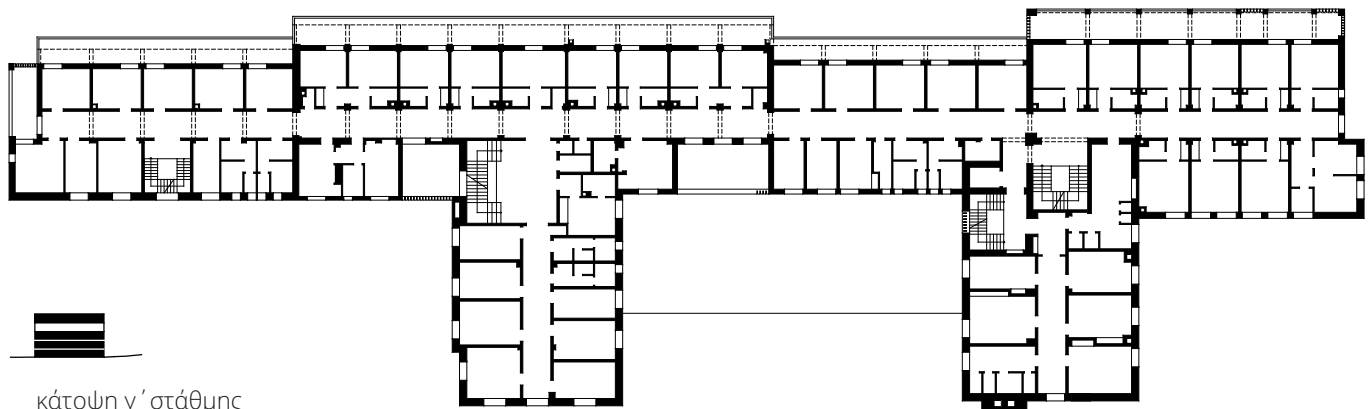
απόσπασμα από το άρθρο της Αιμιλίας Αθανασίου “Το Σανατόριο Πάρνηθας ή Νοσοκομείο Γεωργίου Σταύρου και Γεωργίου Φουγκ” .

Δε νιώθεις
την ωχρή παρουσία
του αιθέρα και του ιωδίου
την πληγωμένη κραυγή
της παραφροσύνης
μια μυρωδιά βροχής που πέφτει
σε παγωμένα τζάμια εσπερινά
σανατορίων και ψυχιατρείων;

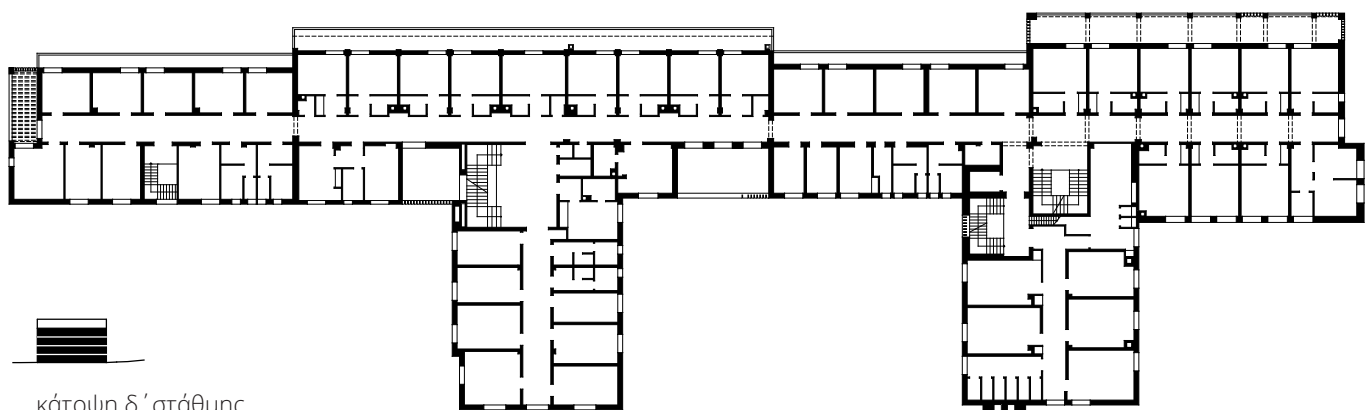

κάτοψη β' στάθμης

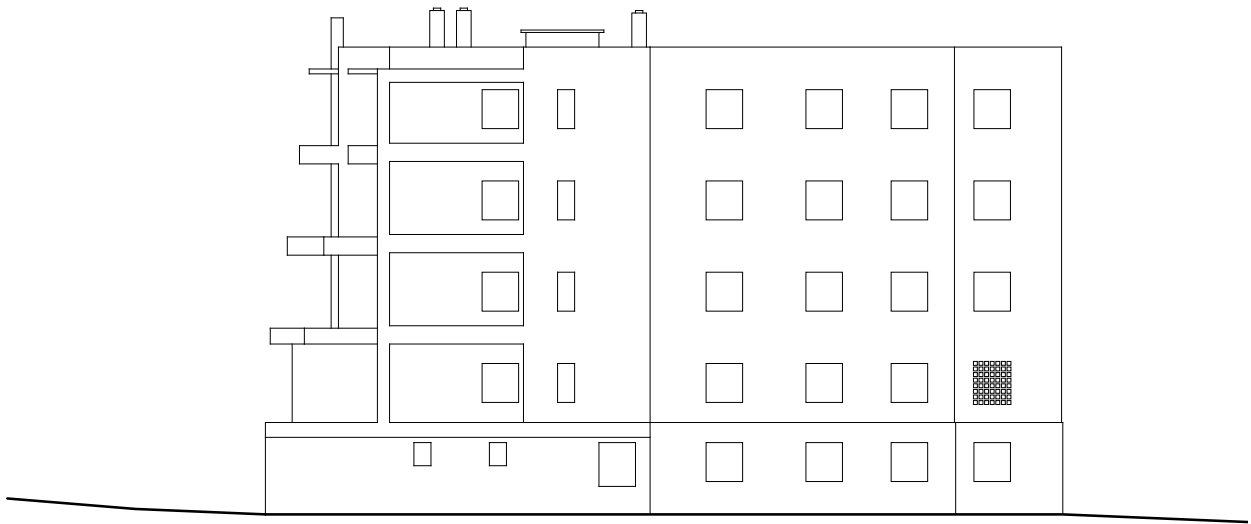

κάτοψη γ' στάθμης

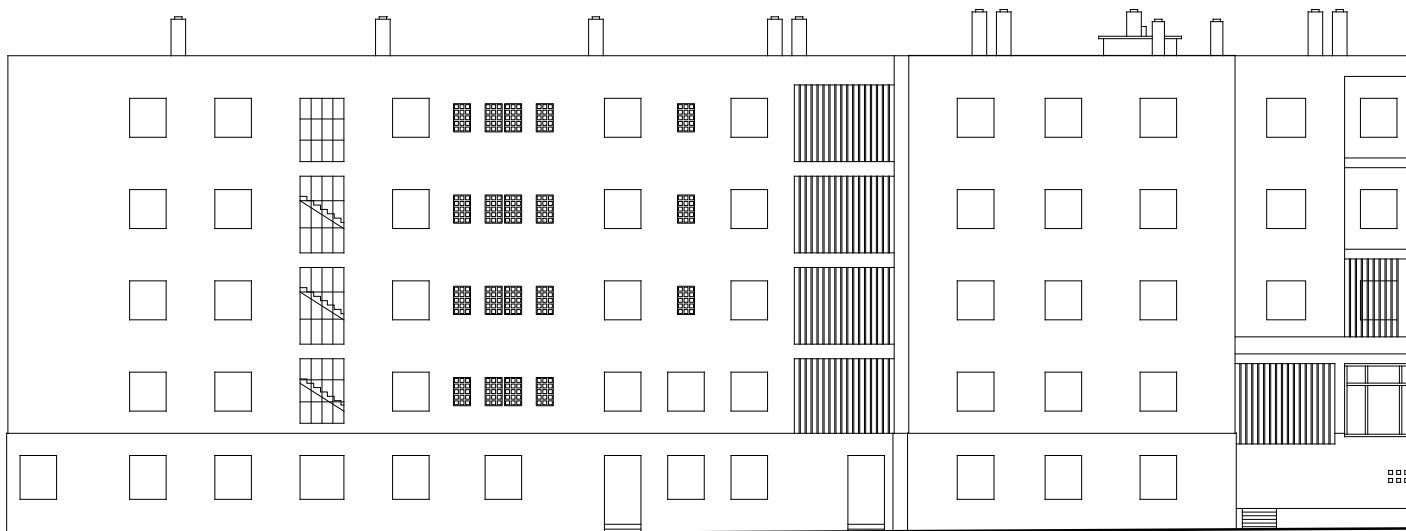

κάτοψη δ' στάθμης

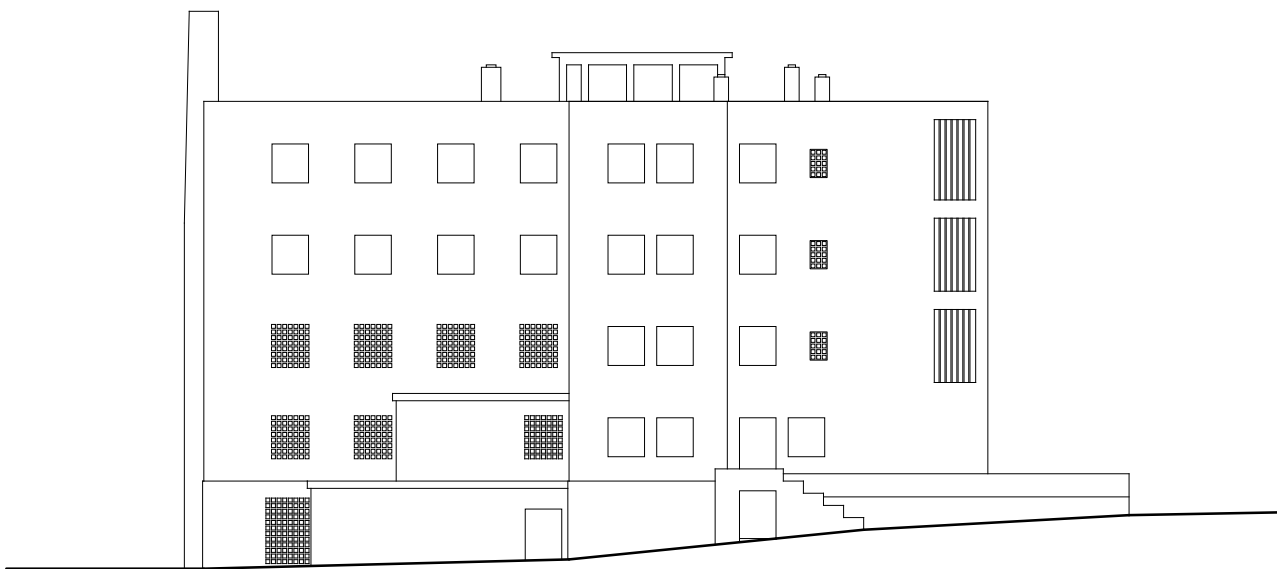

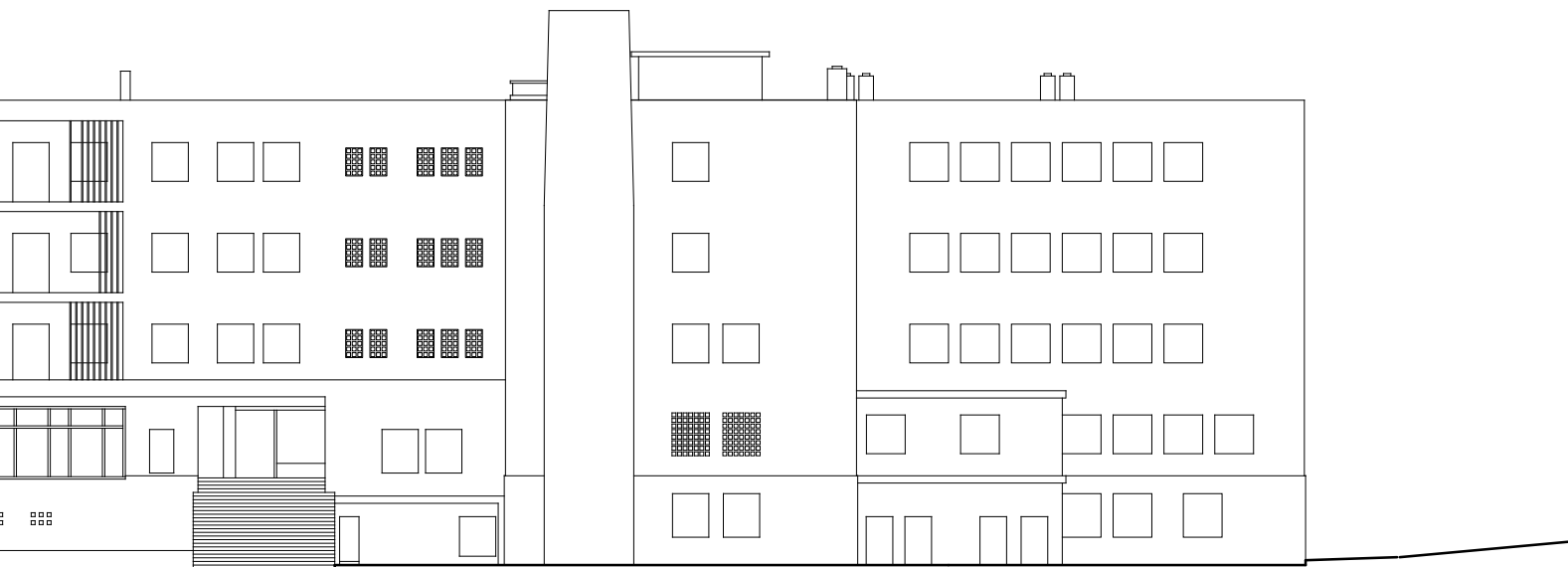
δυτική όψη

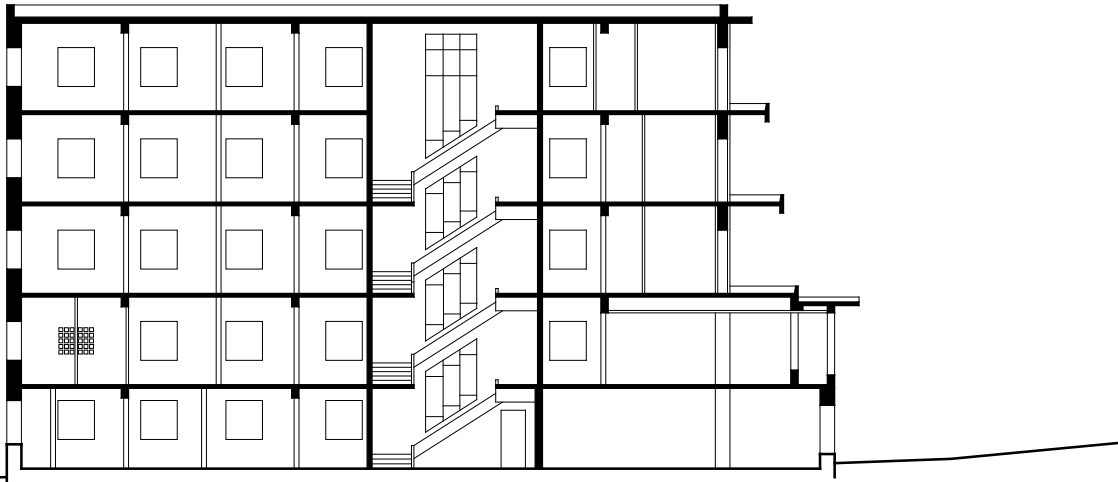

βόρεια όψη

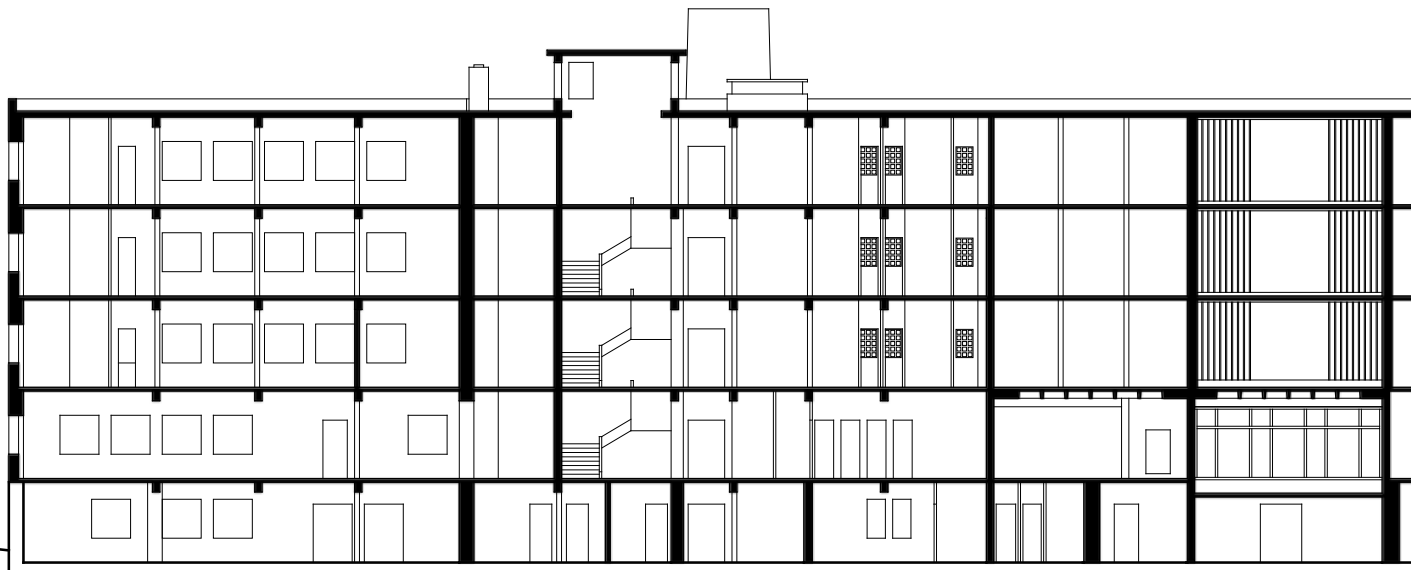

ανατολική όψη

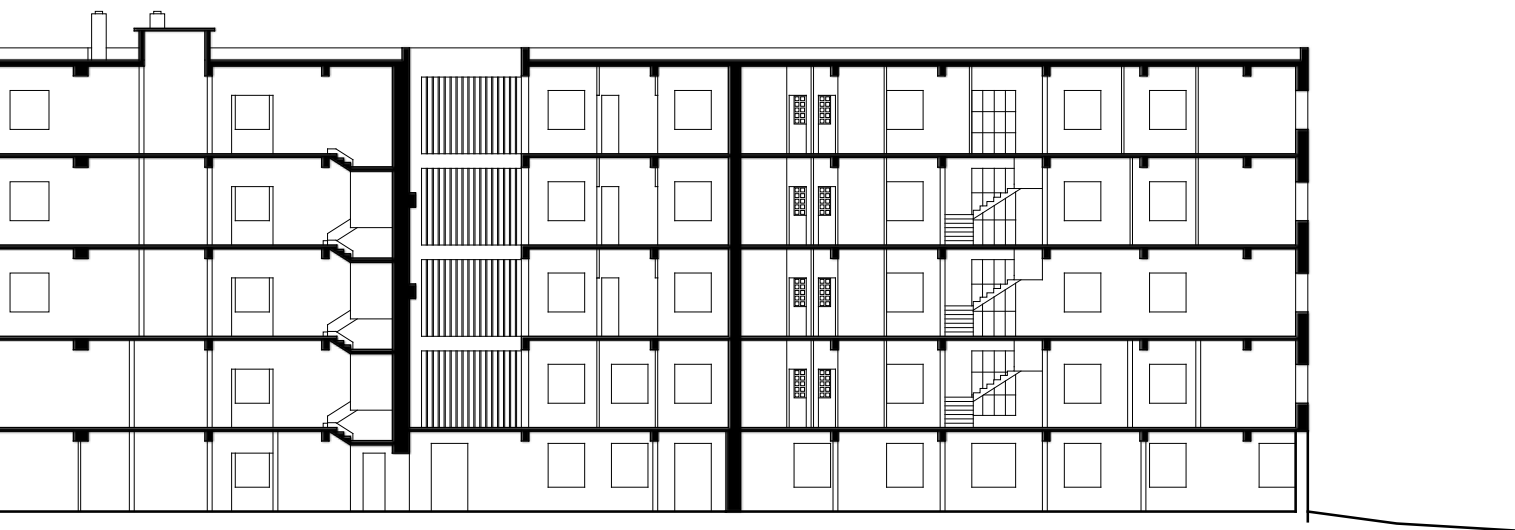
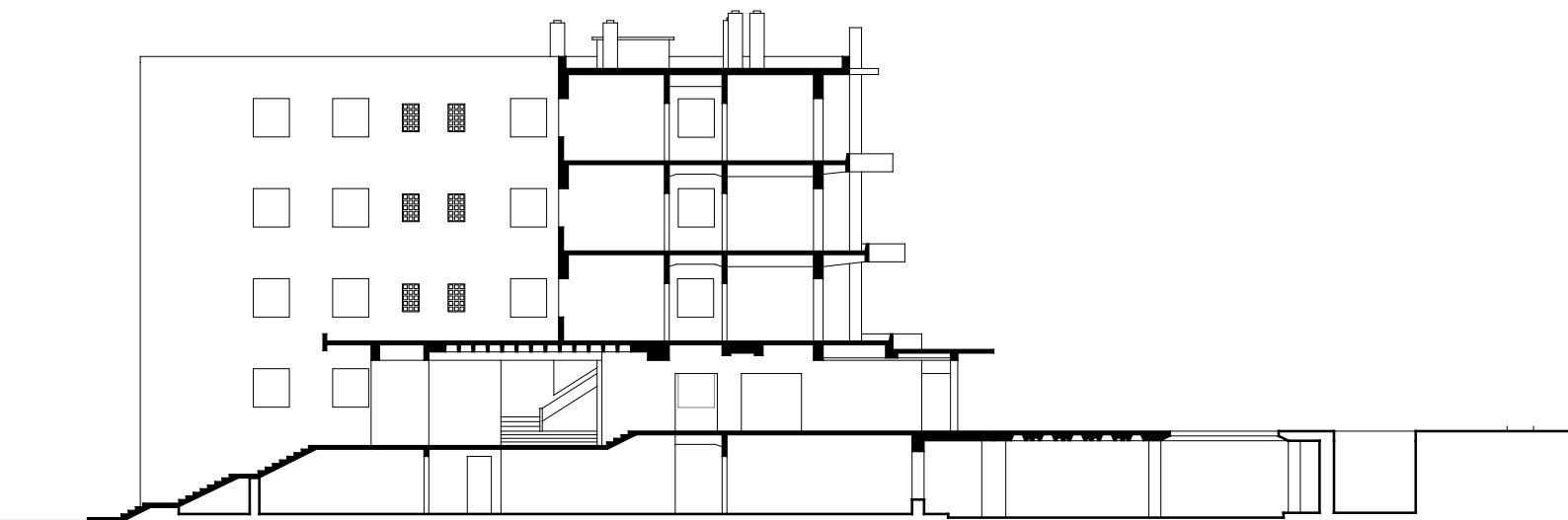

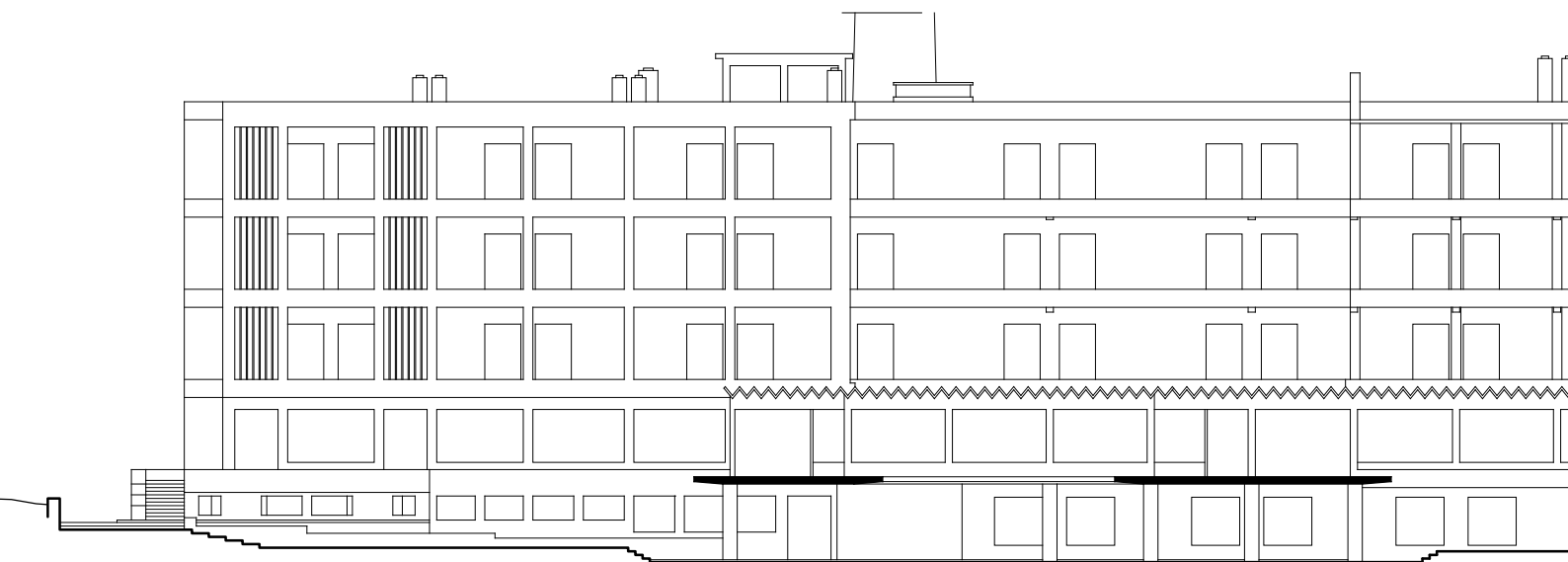

εγκάρσια τομή

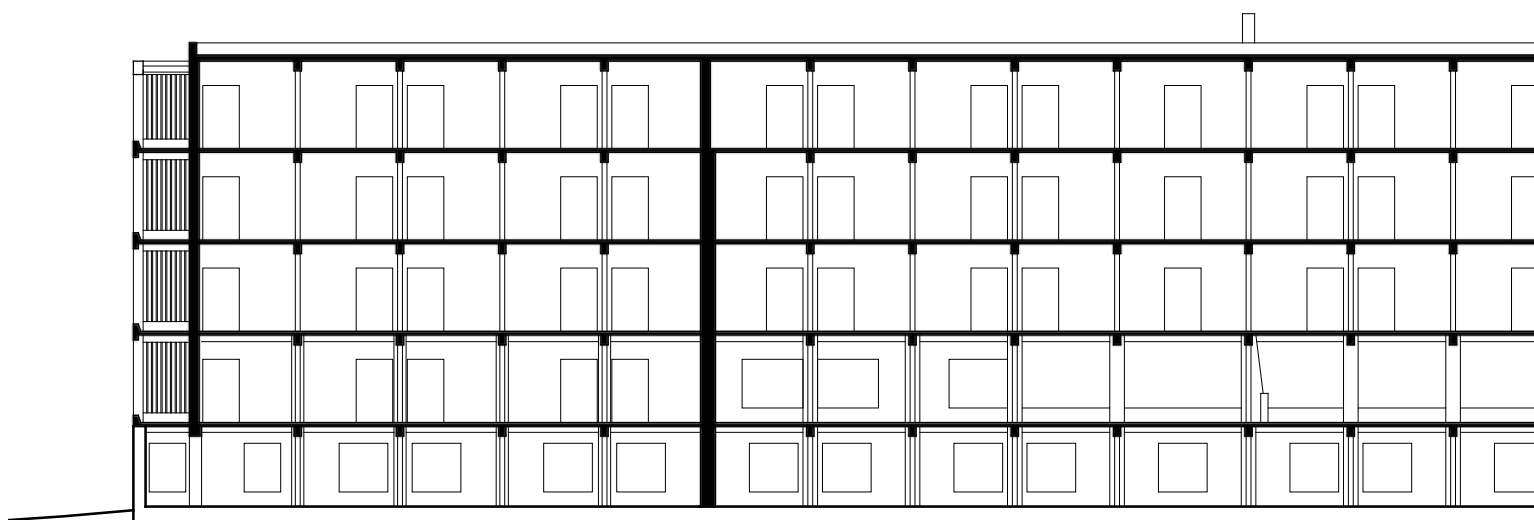

διαμήκης τομή

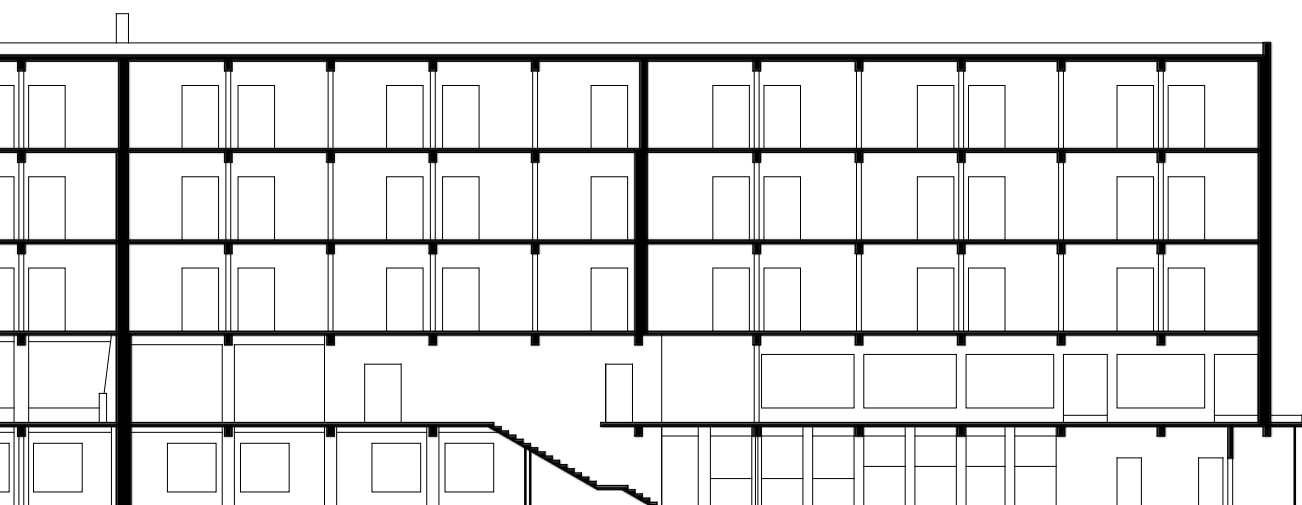
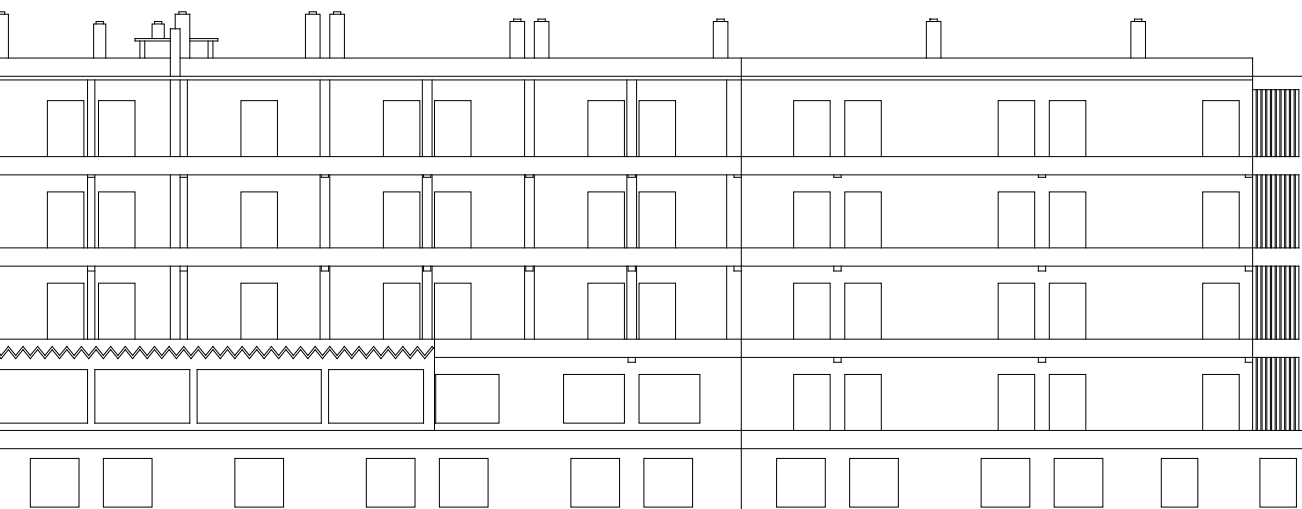

νότια όψη

διαμήκης τομή

2014

*τοπίο κατεστραμμένο απ' τη φωτιά.- μια αναπόφευκτη αναγέννηση
ερείπιο κατεστραμμένο απ' το χρόνο- μια αναπόφευκτη κατάρρευση*

ένα μνημείο **[36]**

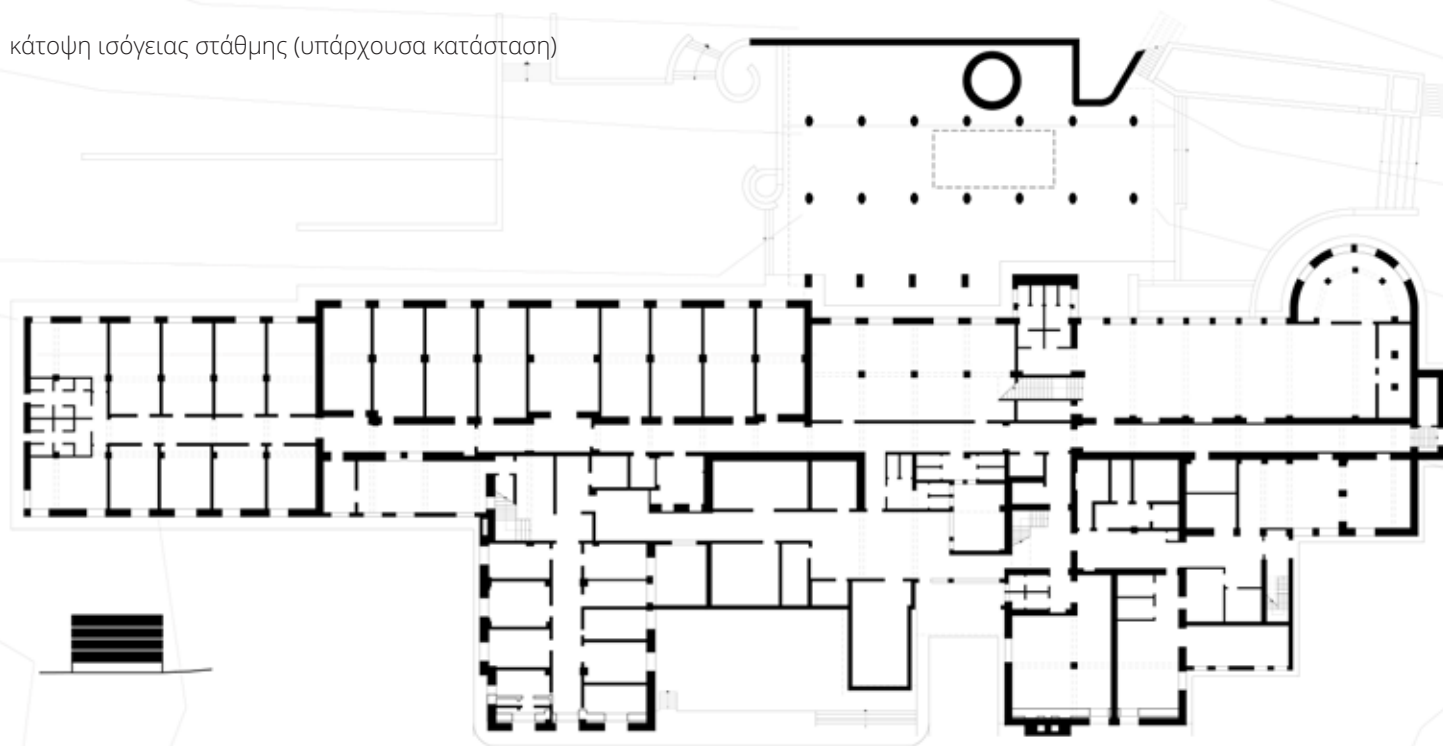
*μνήμη χωρίς λέξεις
μόνο σώμα και βλέμμα
αέρας, ήλιος, νερό*

η εμπειρία του χώρου ως μνήμη του τόπου

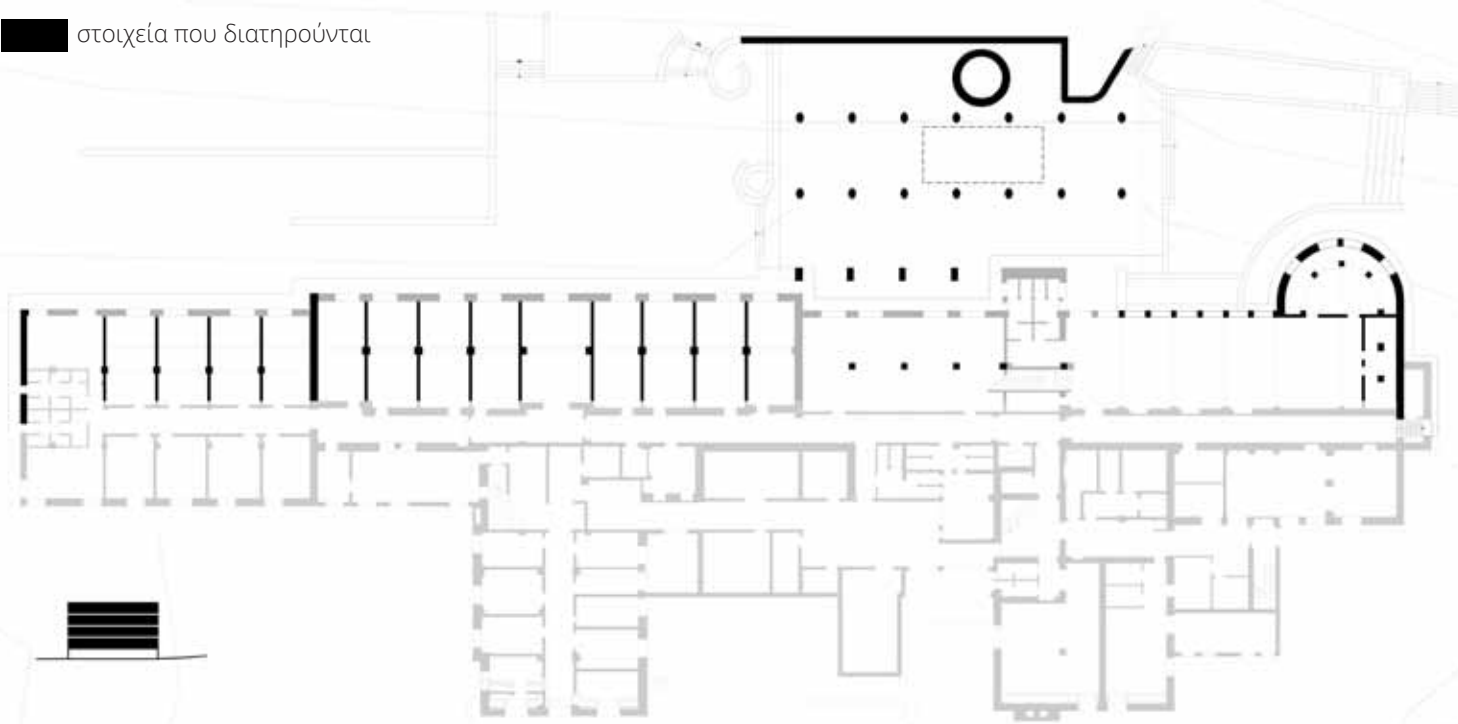
μια απόπειρα

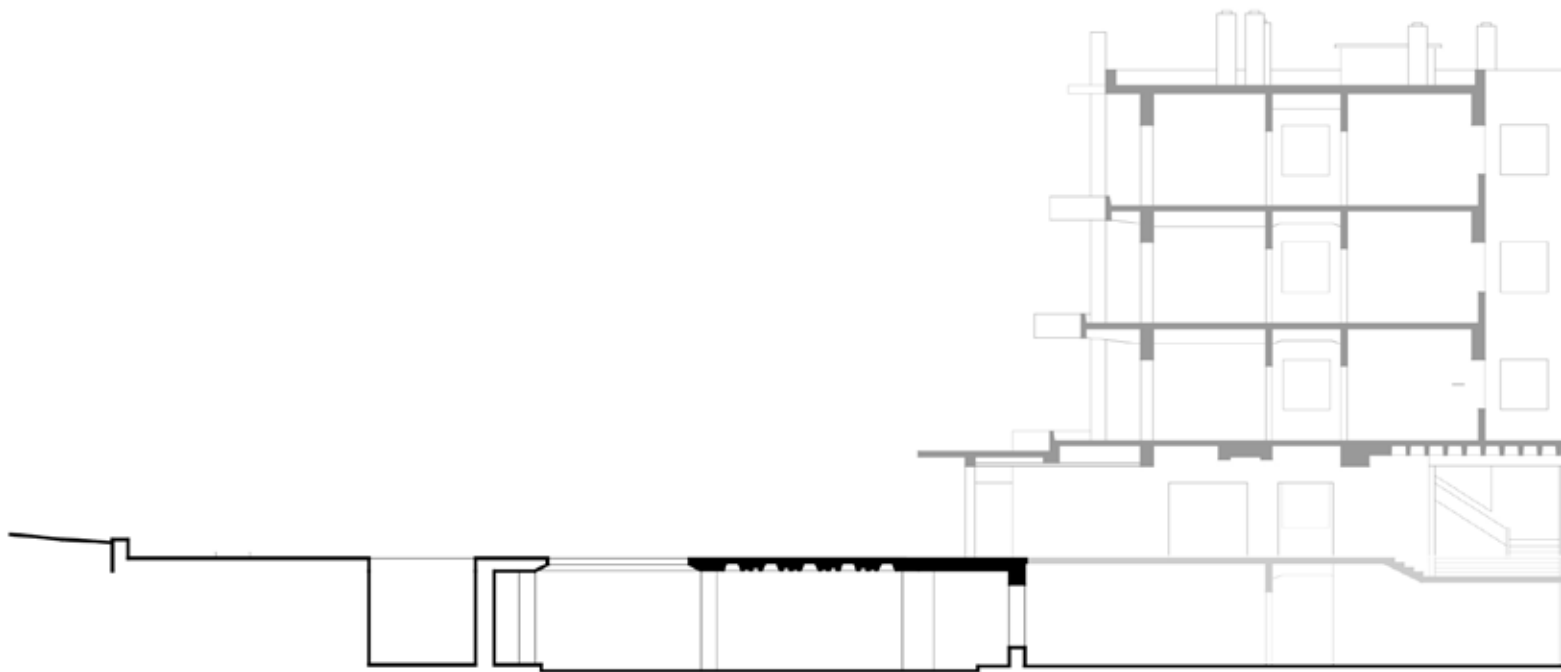
*Δε γνωρίζουμε τίποτα.
Υπάρχουμε.
Το παρελθόν ανύπαρκτο.
Το μέλλον ανυποψίαστο.
Παρόντες
μες στην πλήρη στιγμή
μες στην αιωνιότητα.*

κάτοψη ισόγειας στάθμης (υπάρχουσα κατάσταση)

■ στοιχεία που διατηρούνται

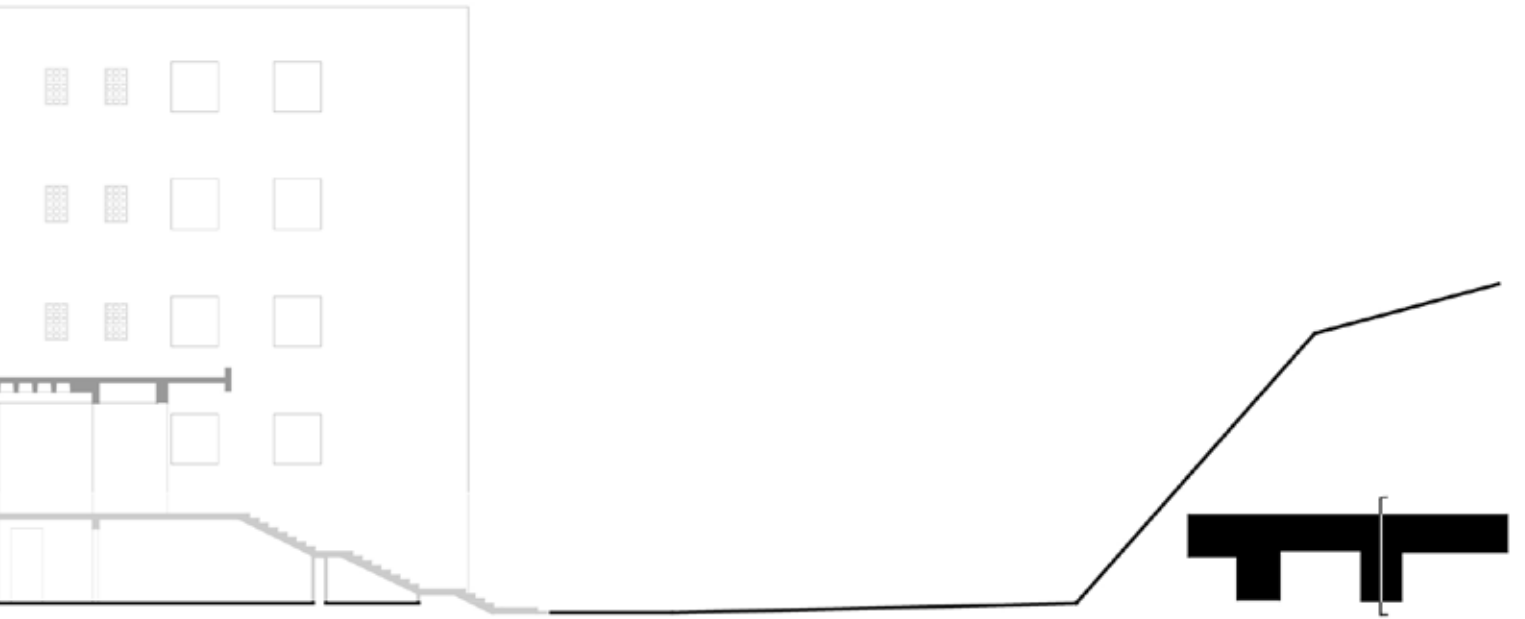
■ στοιχεία που διατηρούνται

εγκάρσια τομή

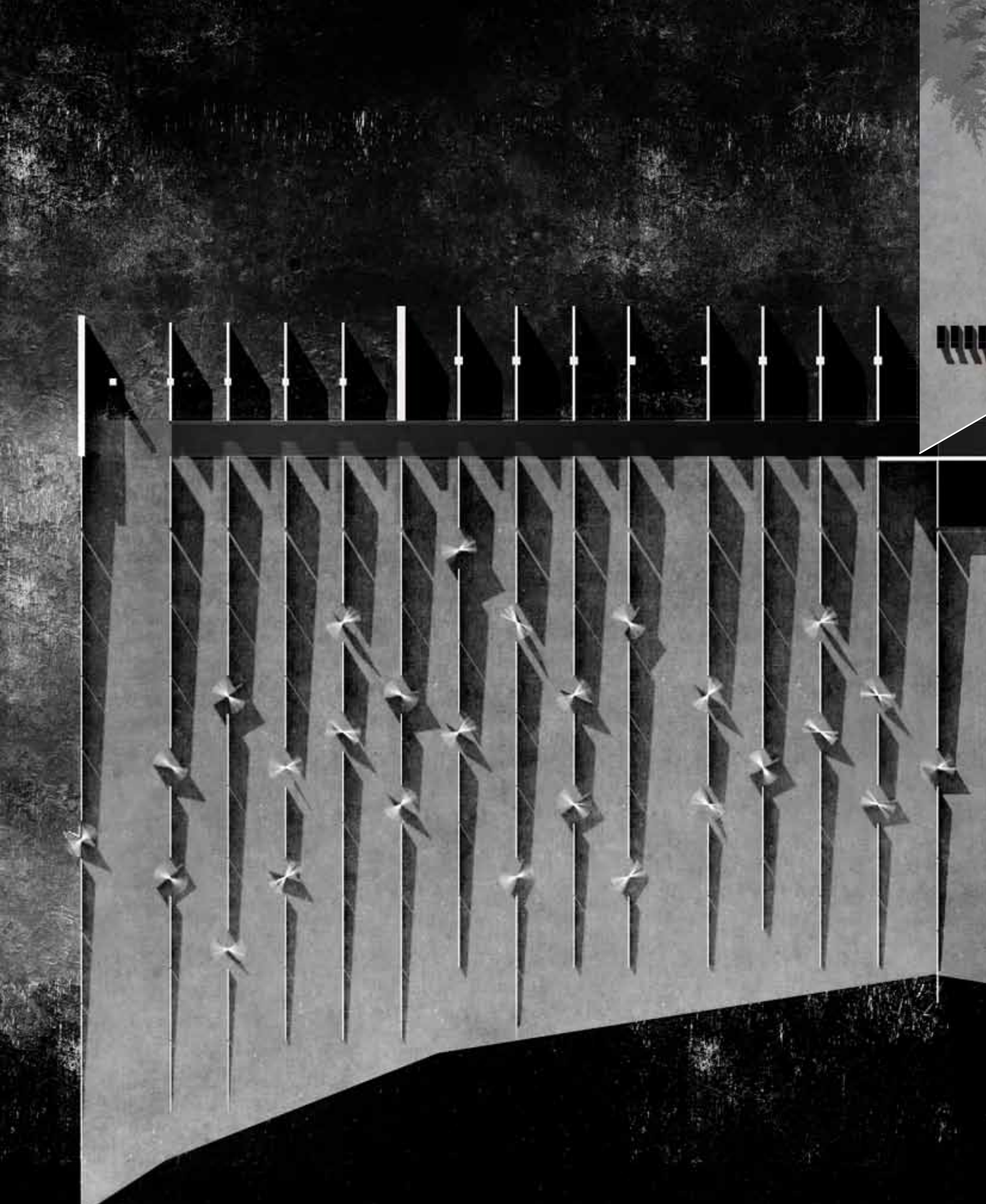
η πέτρα του κτιρίου μετατρέπεται σε χαλίκι και στρώνεται στο βόρειο πρανές

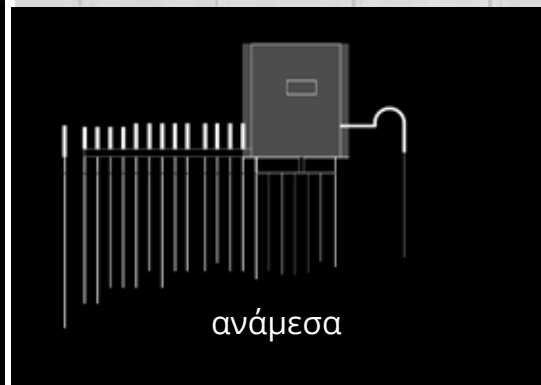
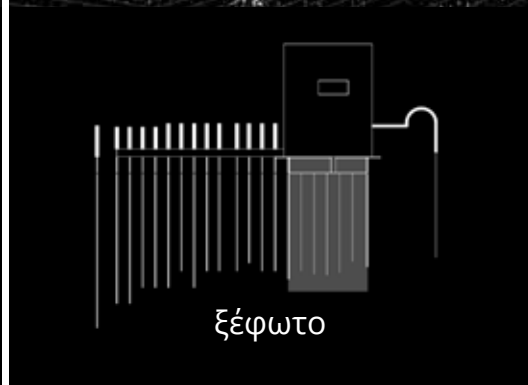
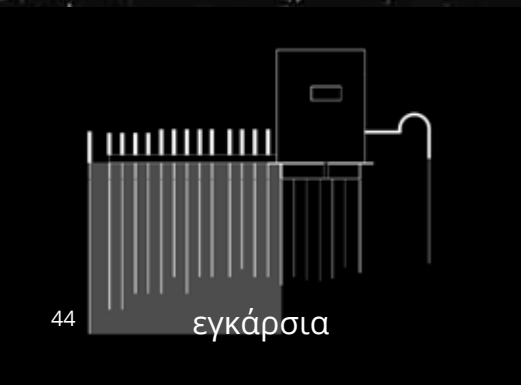
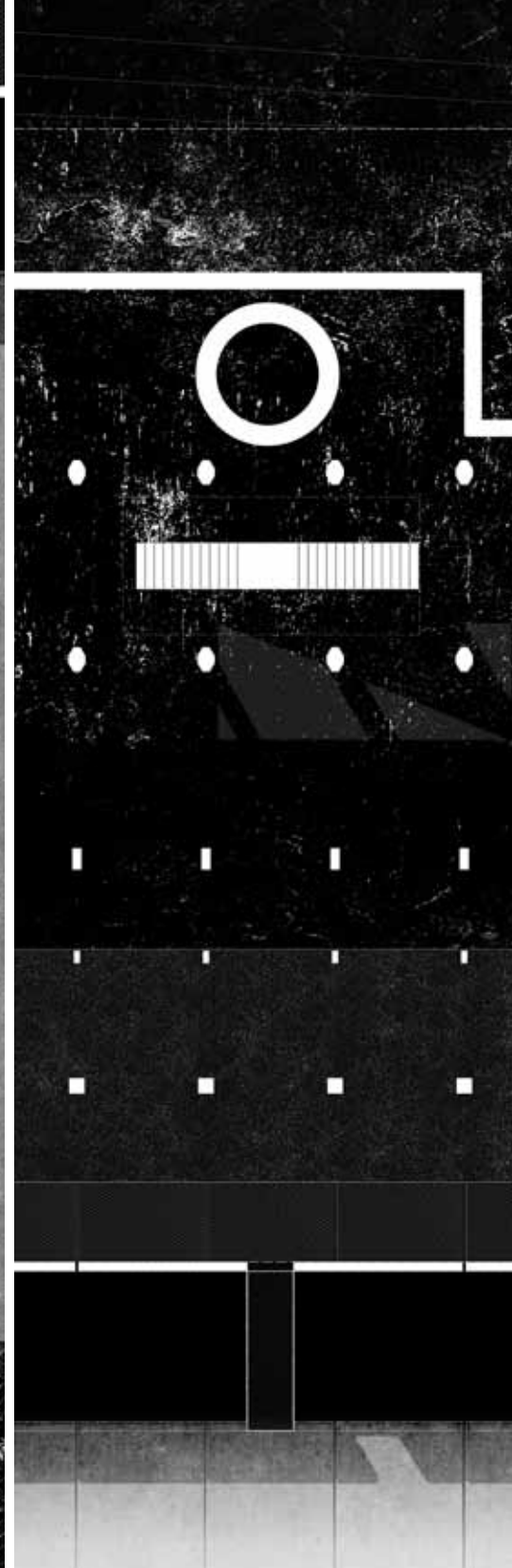
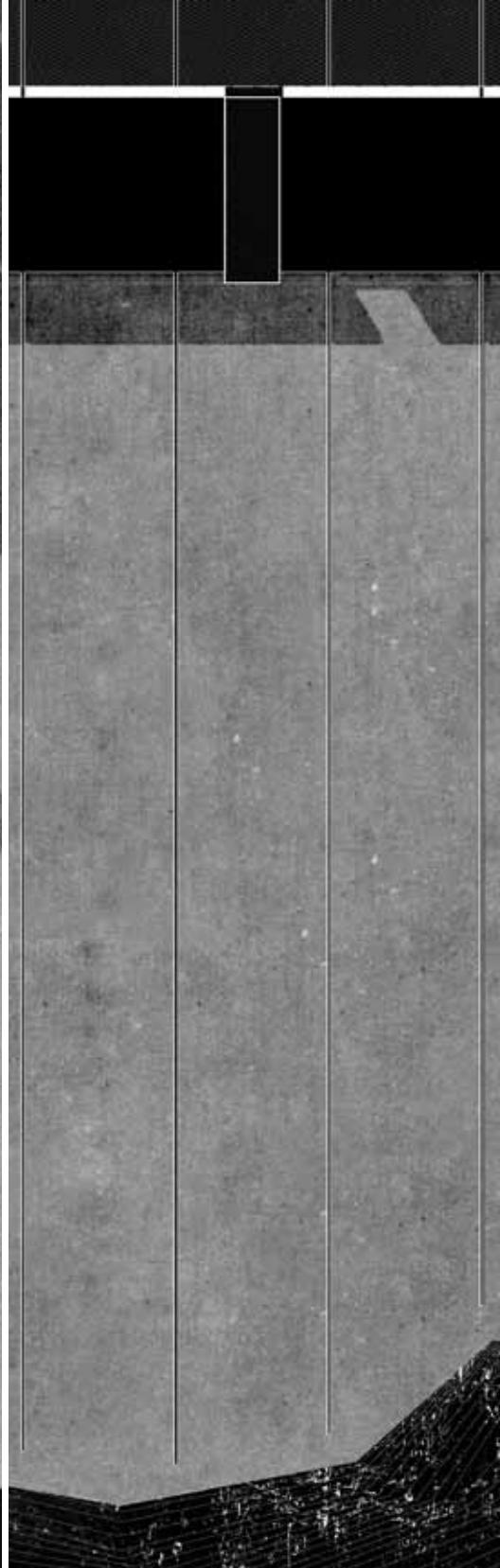
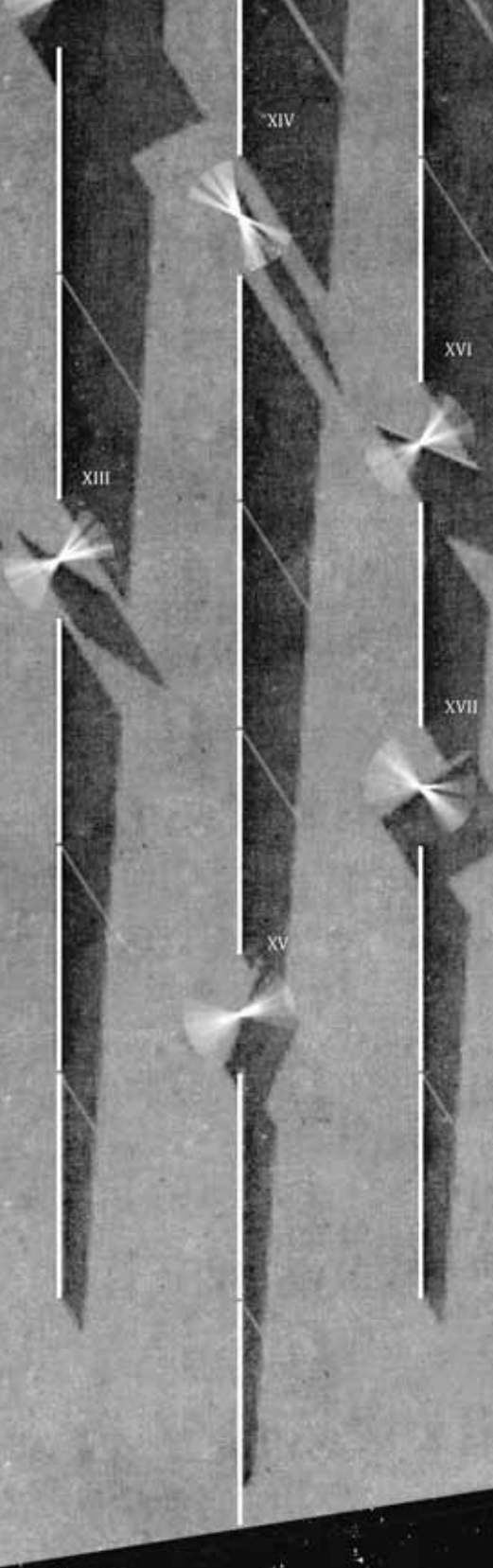
το βόρειο και νότιο πρηνές χρησιμοποιούν το διάδρομο του κτιρίου ως κορφιά. εκεί συγκεντρώνεται το νερό.

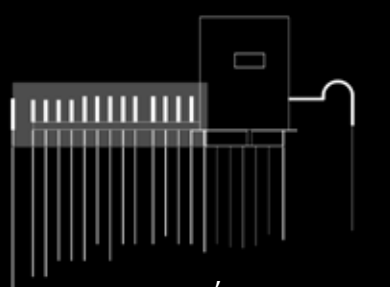
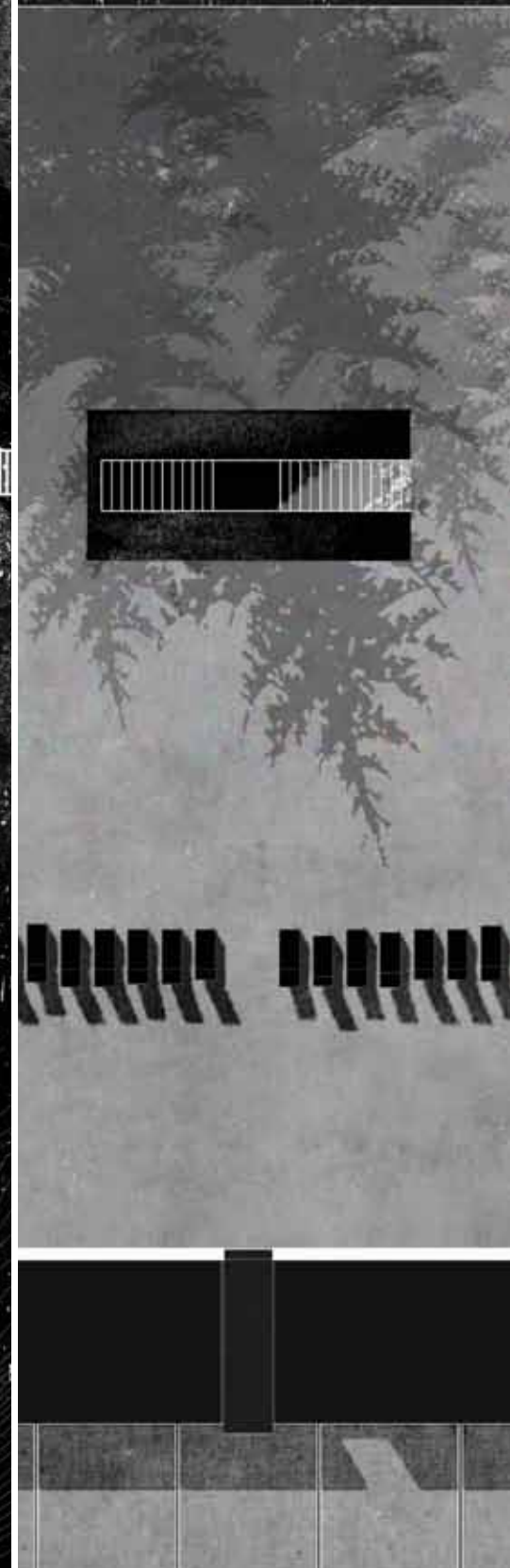
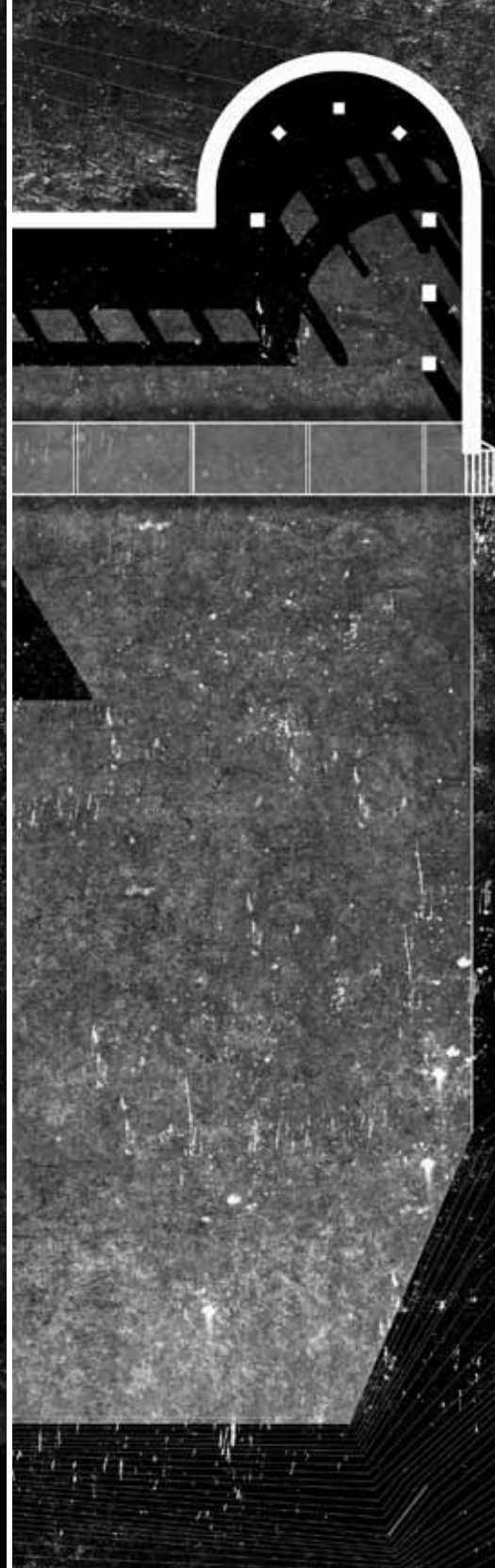
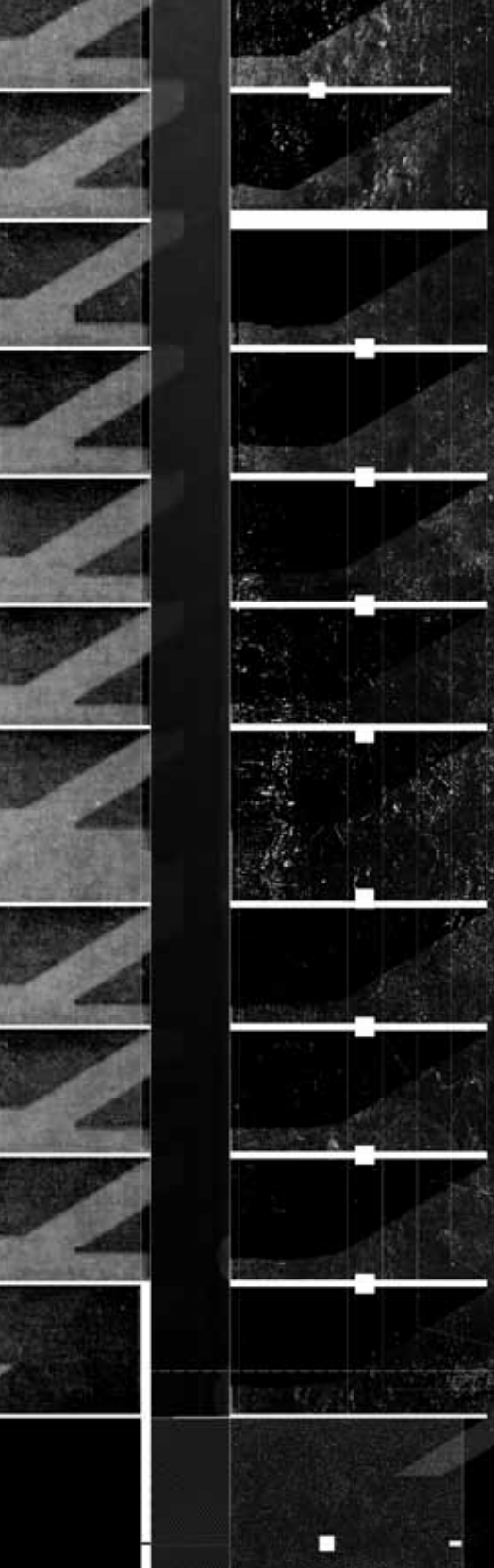

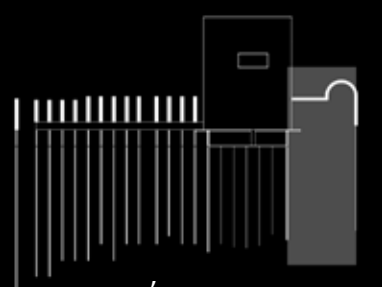
β' στάθμη

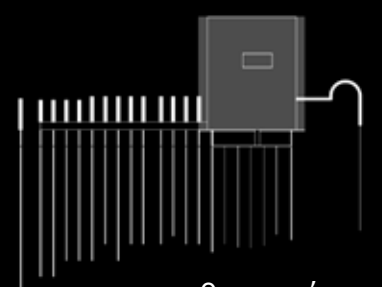

νοσοκομείο

κήπος

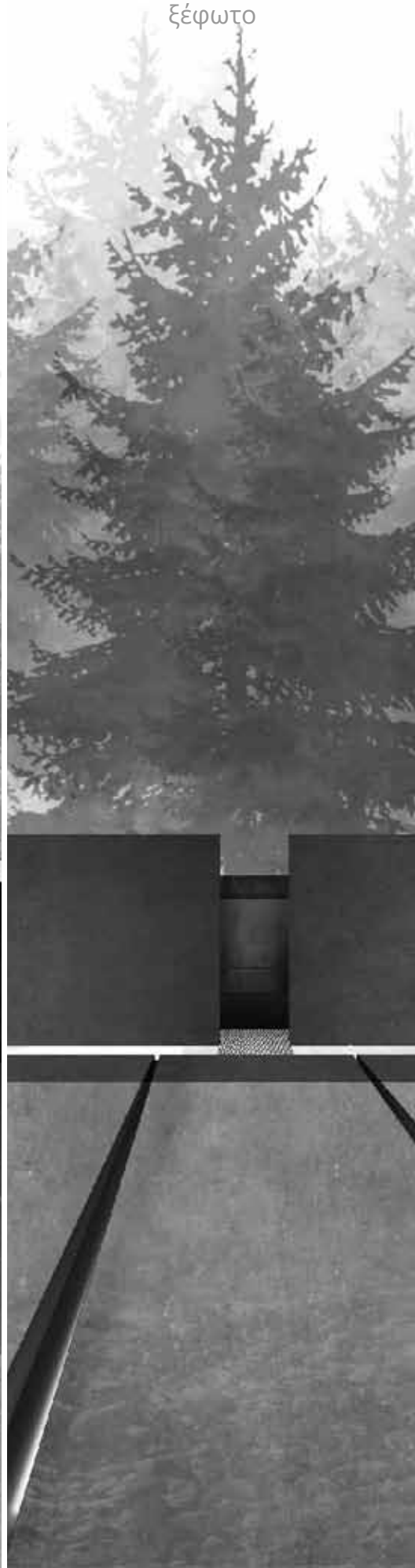

αεροθεραπεία

εγκάρσια

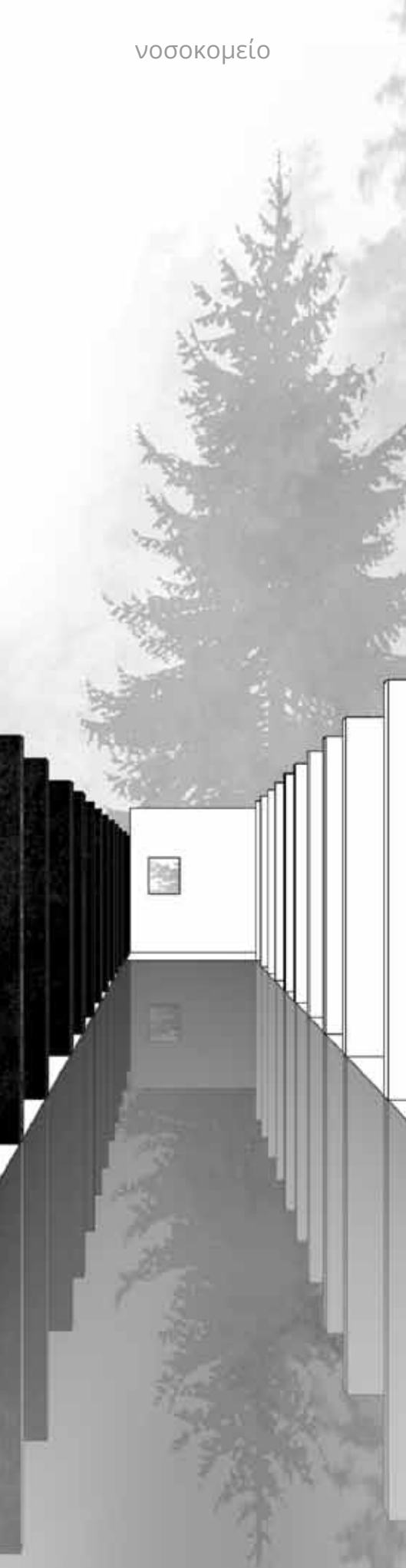
ξέφωτο

ανάμεσα

νοσοκομείο

κήπος

αεροθεραπεία

ανάμεσα σε δύο όρια
μια γραμμή νερό, μια γραμμή βράχος
μόνος σαν τότε
με μόνο το βήμα να μετράει την ανάσα σου

παγιδευμένος σαν τότε
σ' έναν ατέλειωτο διάδρομο
κάτω απ' τον ίδιο ουρανό

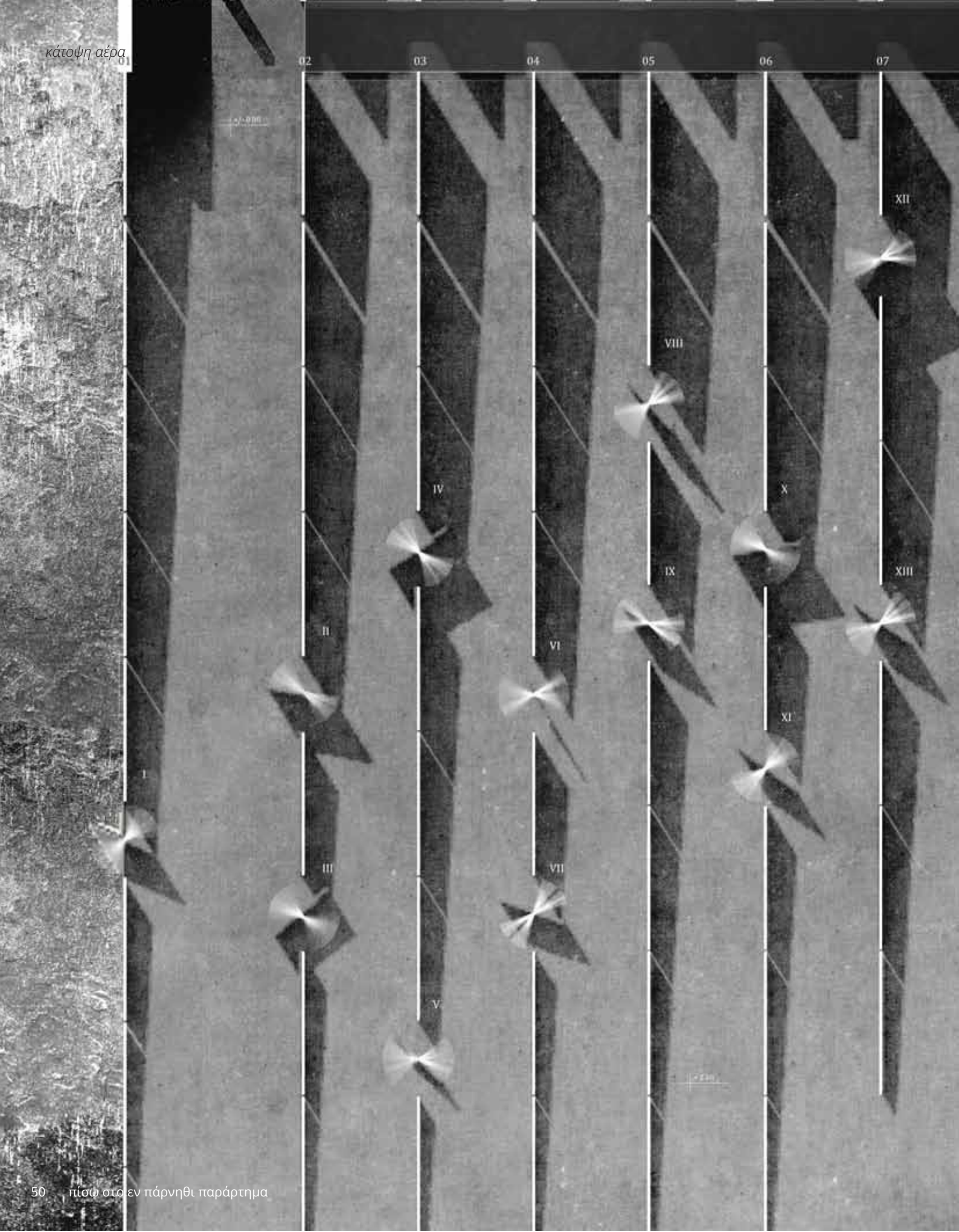
εγκάρσια **[48]**

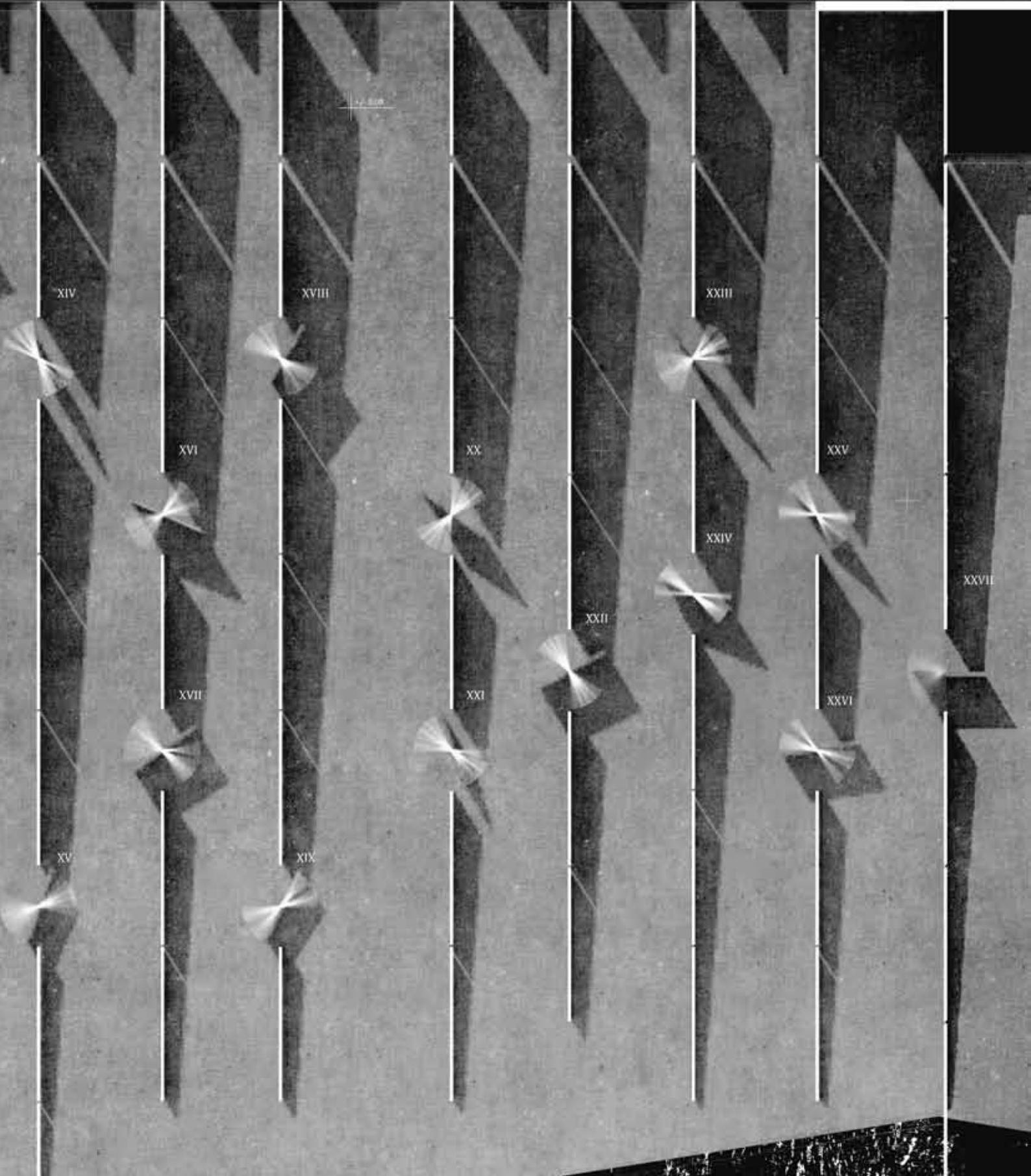
μαύρη λαμαρίνα
μαύρη σκιά

το βλέμμα μπορεί εκεί που σταματάει το σώμα
το σώμα μπορεί εκεί που σταματάει το βλέμμα

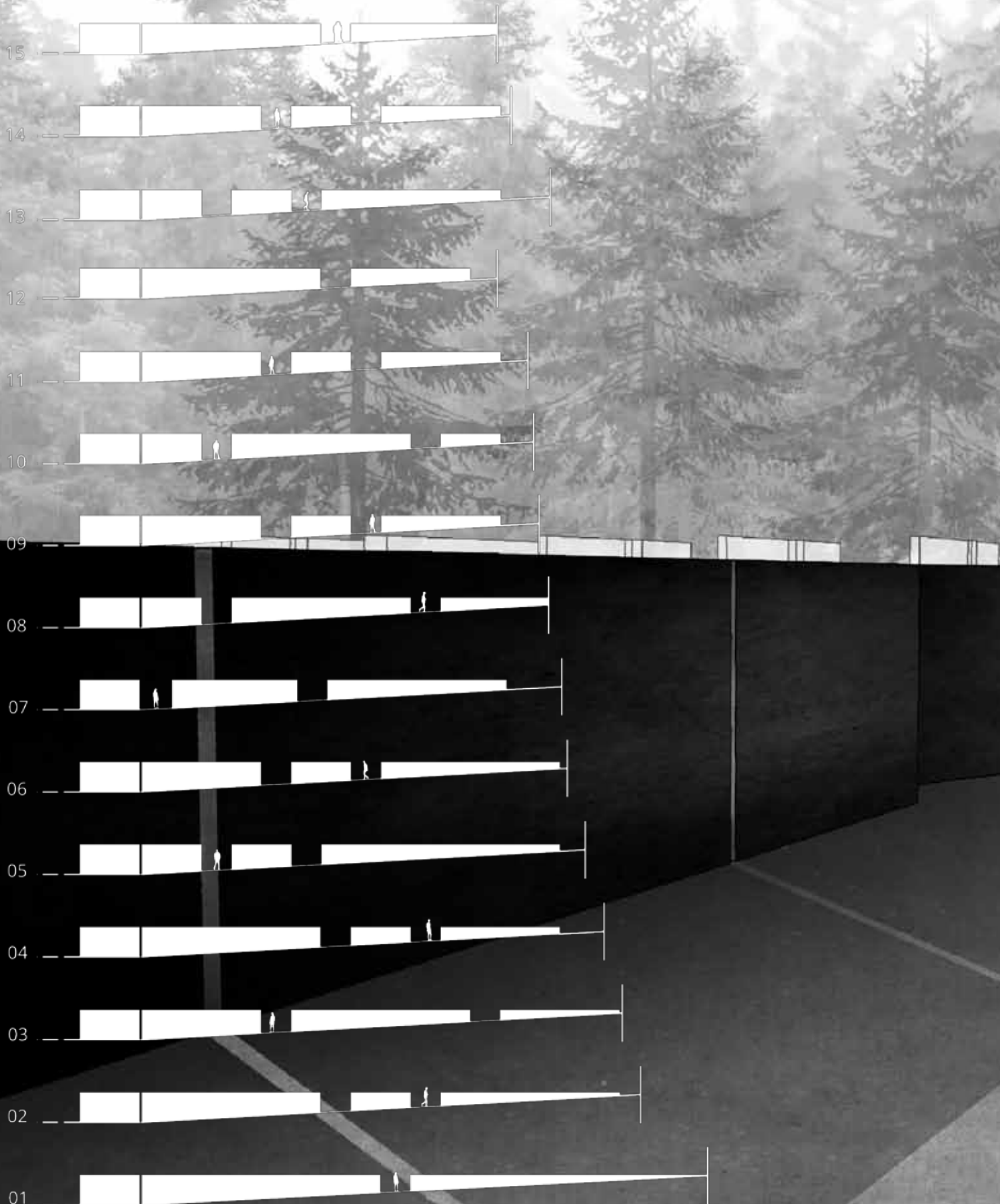
έλα

*Αφήνομαι
στον κρυμμένο ρυθμό.
Μην με ξυπνήσεις.*

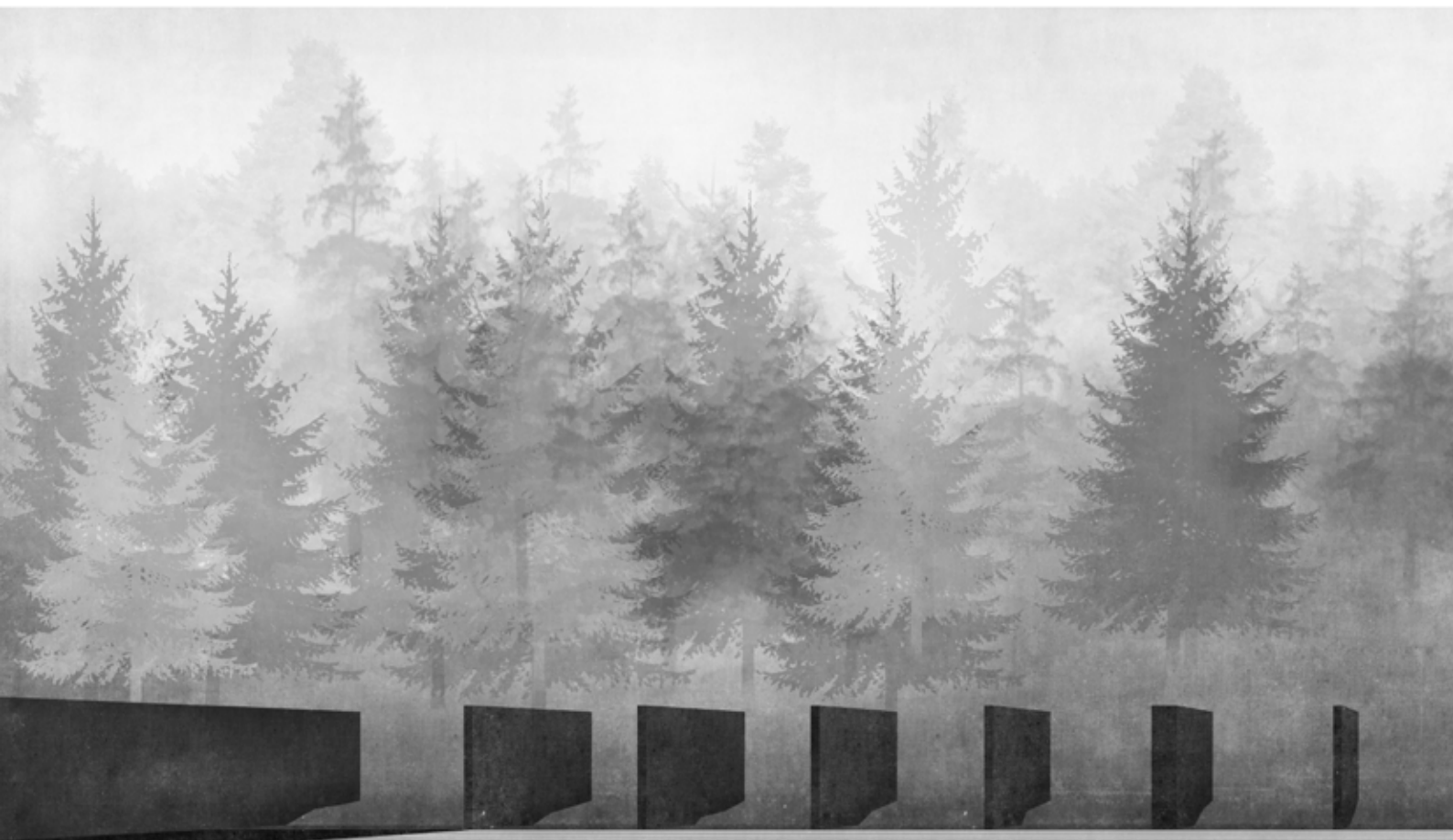

δεκαπέντε σειρές μεταλλικών τοίχων, εικοσιπτά περιστρεφόμενες πόρτες

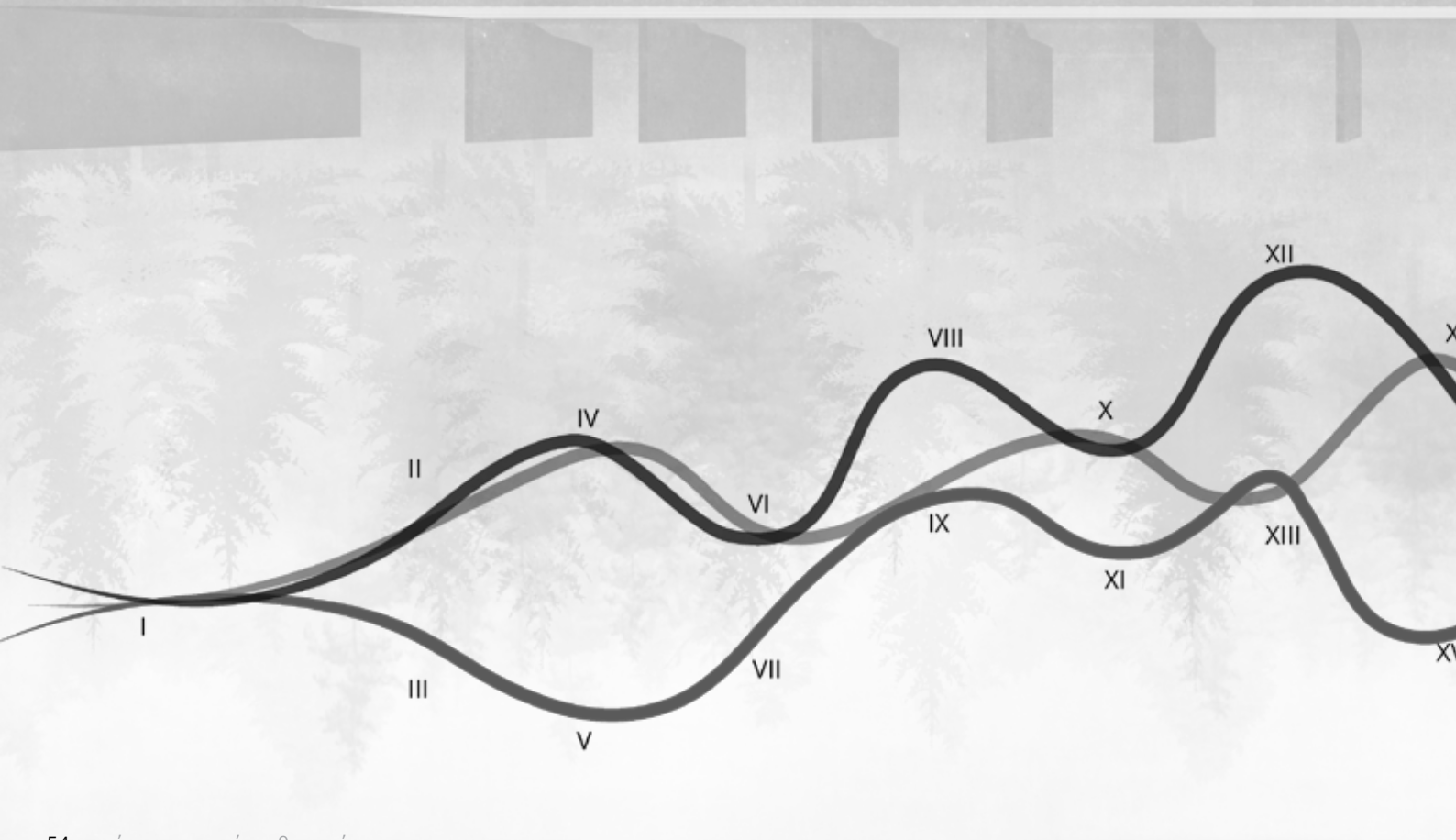

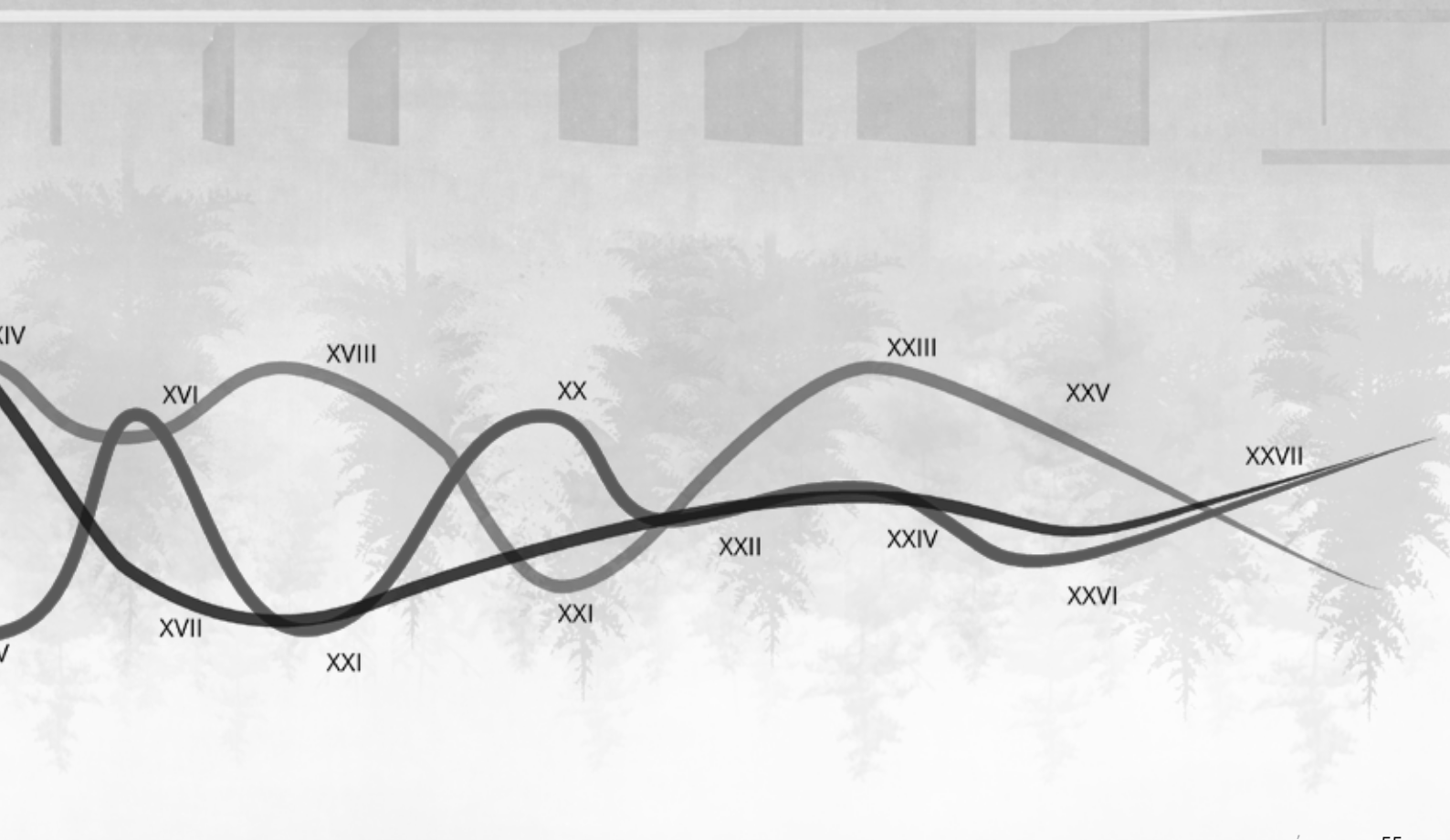
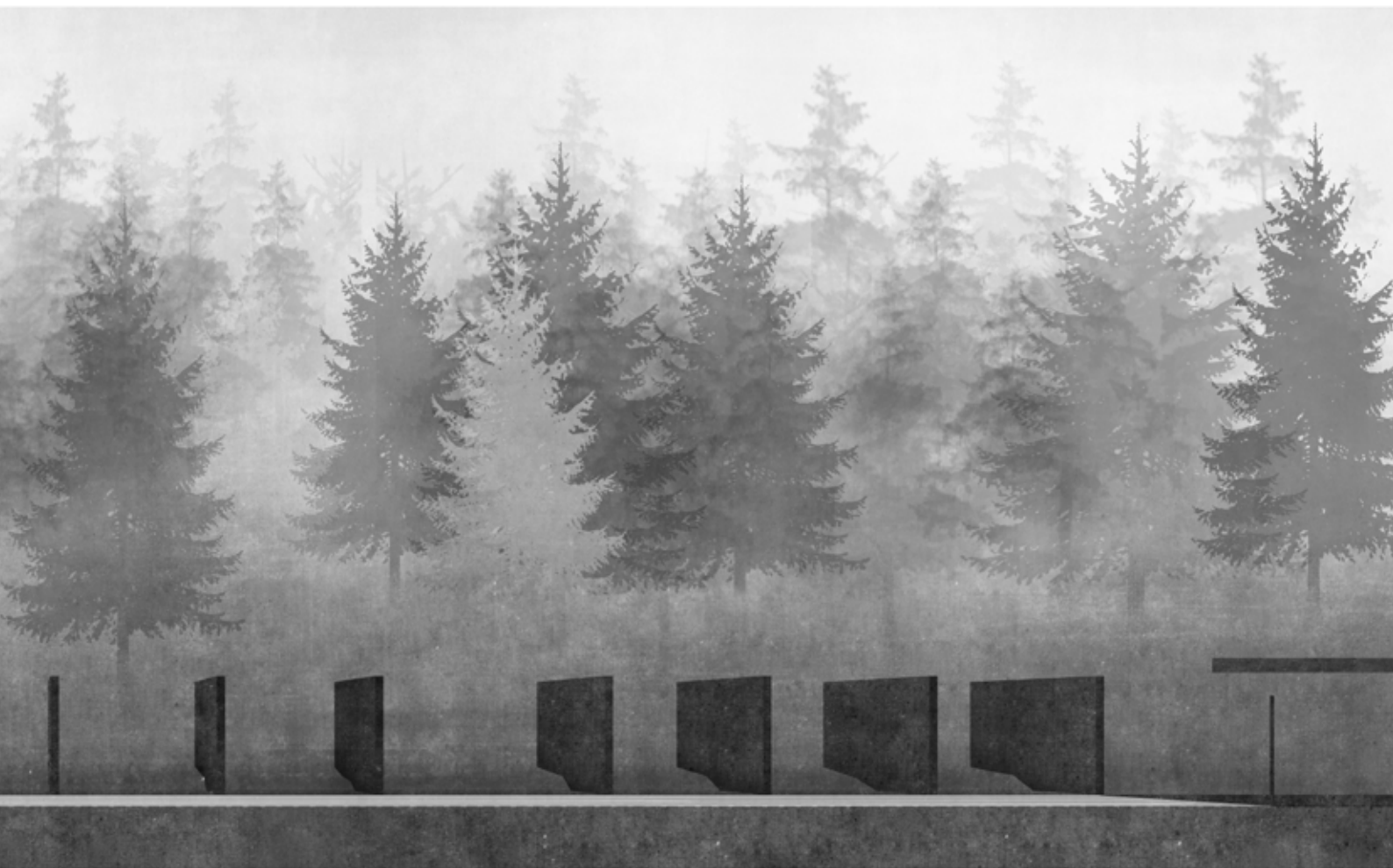

προοπτική τομή κατά μήκος του διαδρόμου του σανατορίου

η θέση των θυρών προσφέρει διαφορετικές δυνατότητες κίνησης

καμιά σκιά
μόνο νερό και φως

μπορείς να περάσεις απέναντι
στο άγνωστο σκοτάδι

ξέφωτο

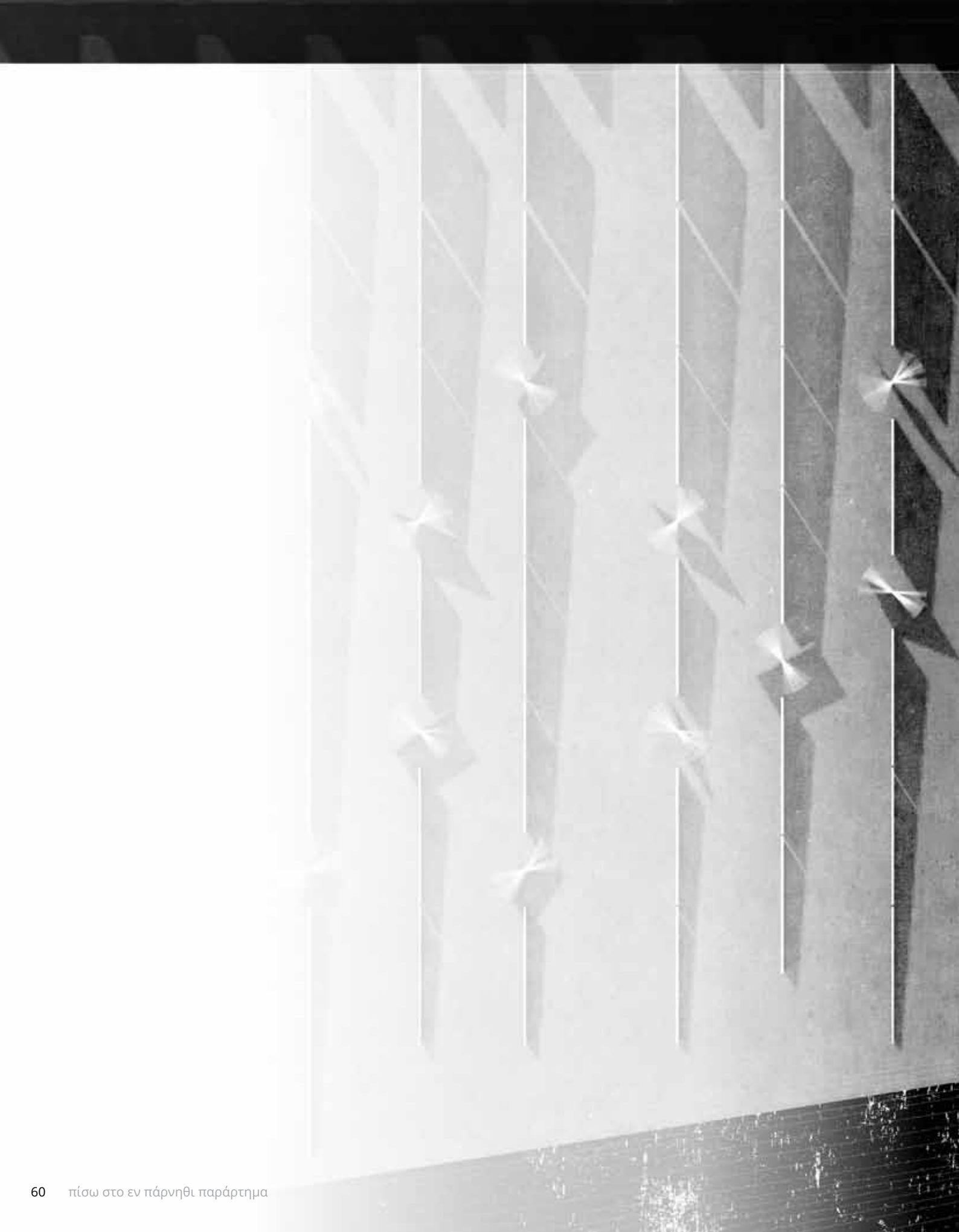
[56]

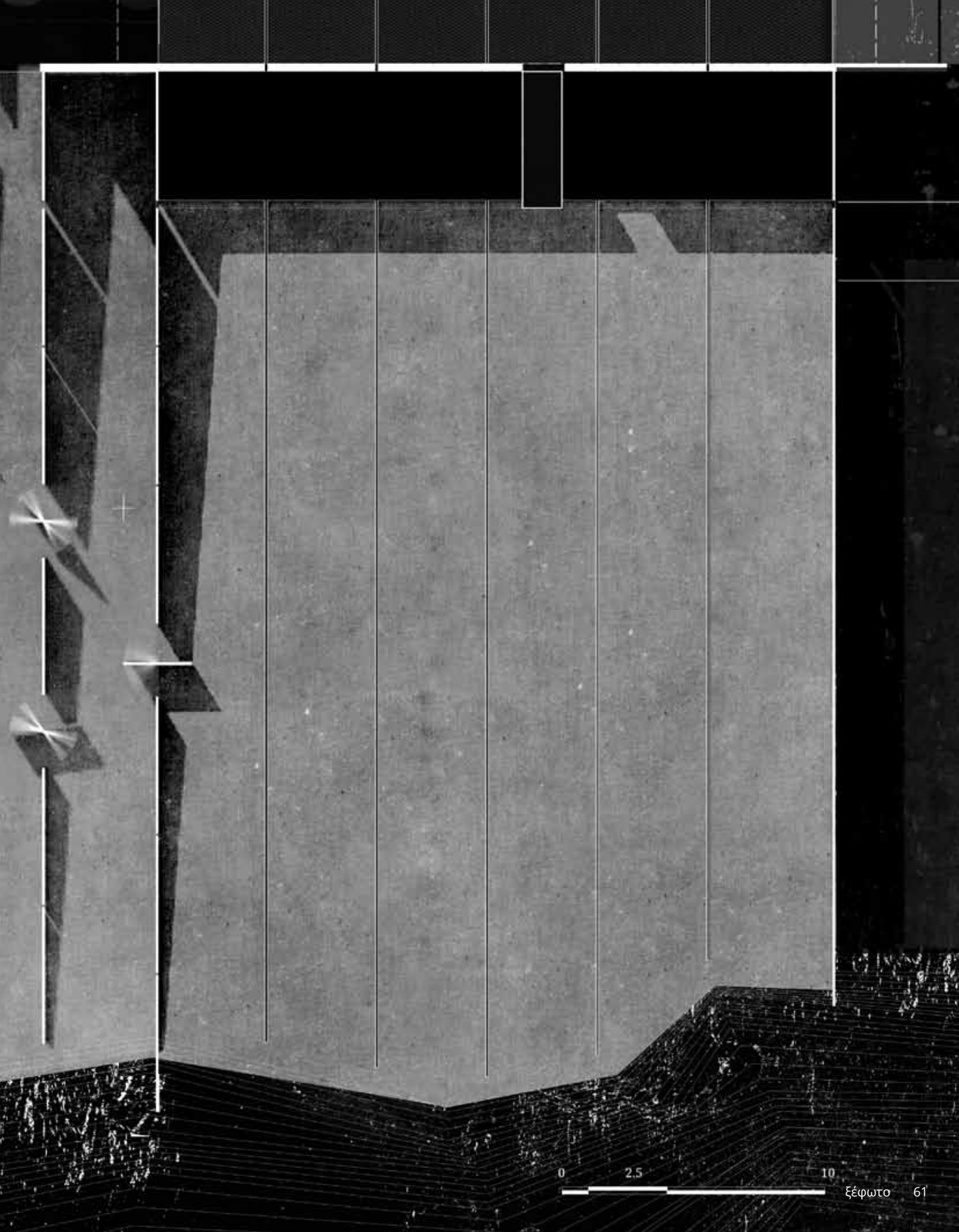
ακολούθησε το νερό

*Πως μπορεί να ανοιχτεί
αυτή η θύρα του φωτός
για μένα που δε γνώρισα
μήτε τον ίσκιο μιας μαρμαρυγής;*

0 2.5 10

εγκάρσια τομή στο σημείο εισόδου

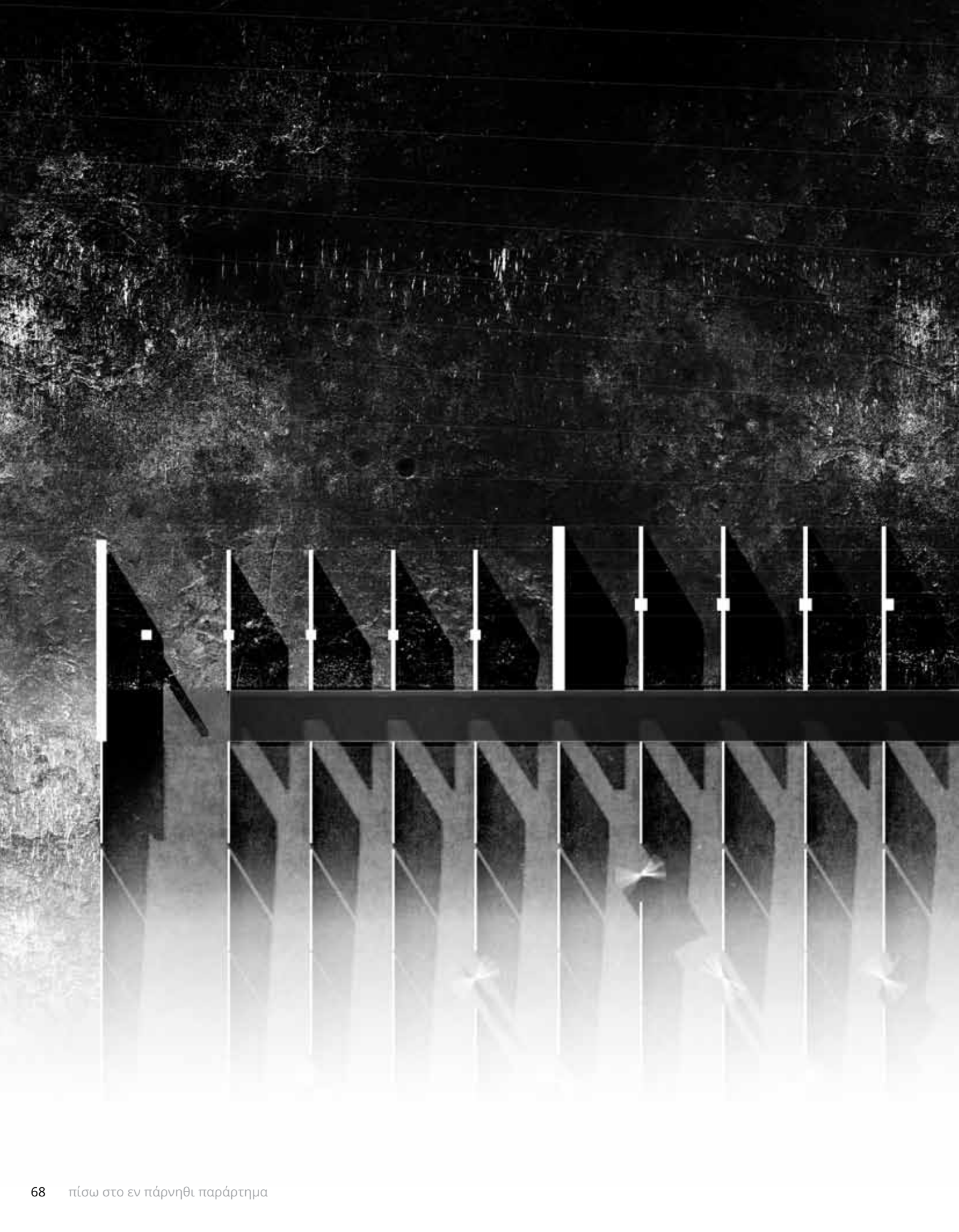
δύο κόσμοι
ένας πάνω
ένας κάτω

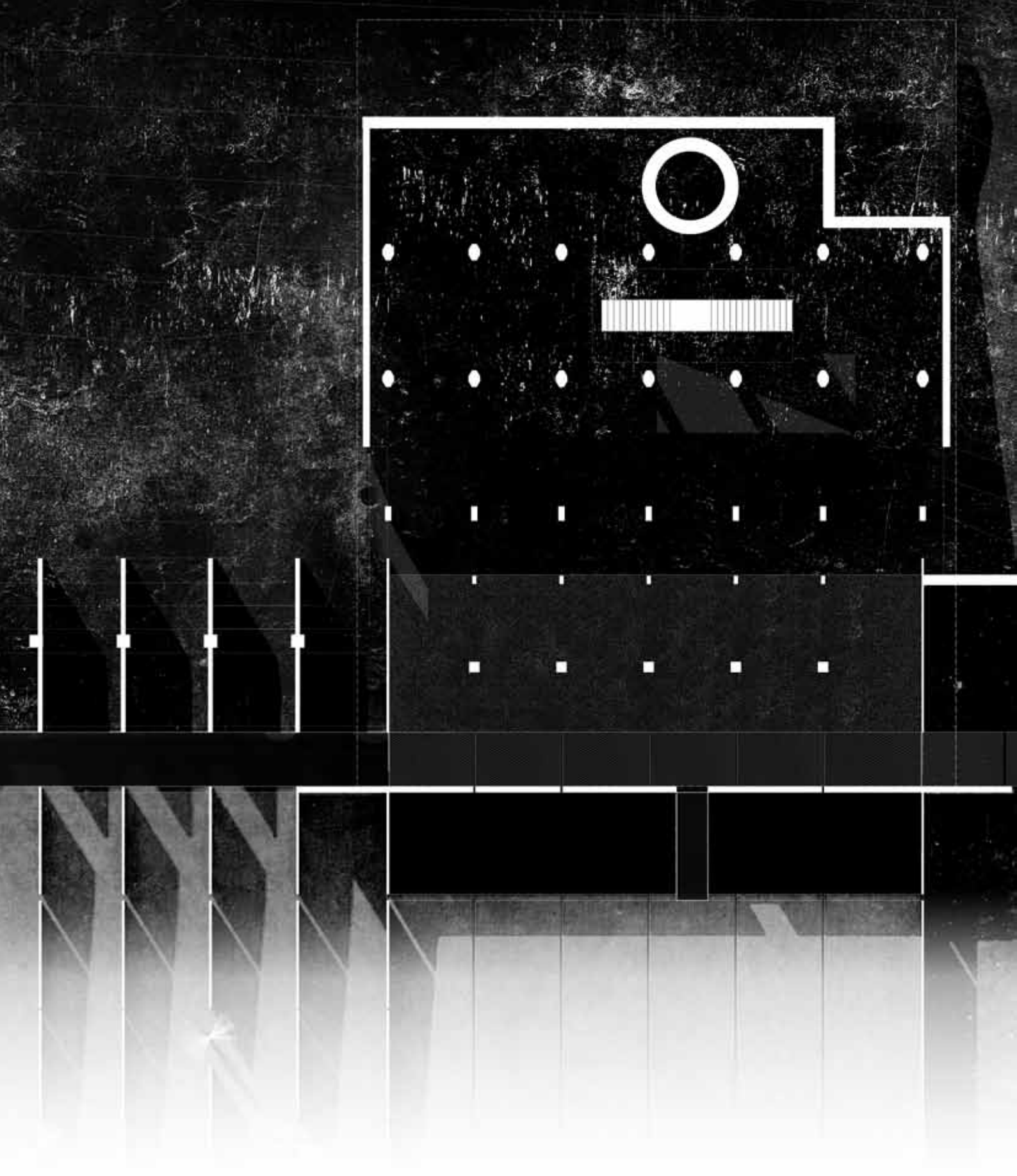
νοσοκομείο **[66]**

καθρεφτίζονται ακίνητοι
εσύ ανάμεσα

διάλεξε

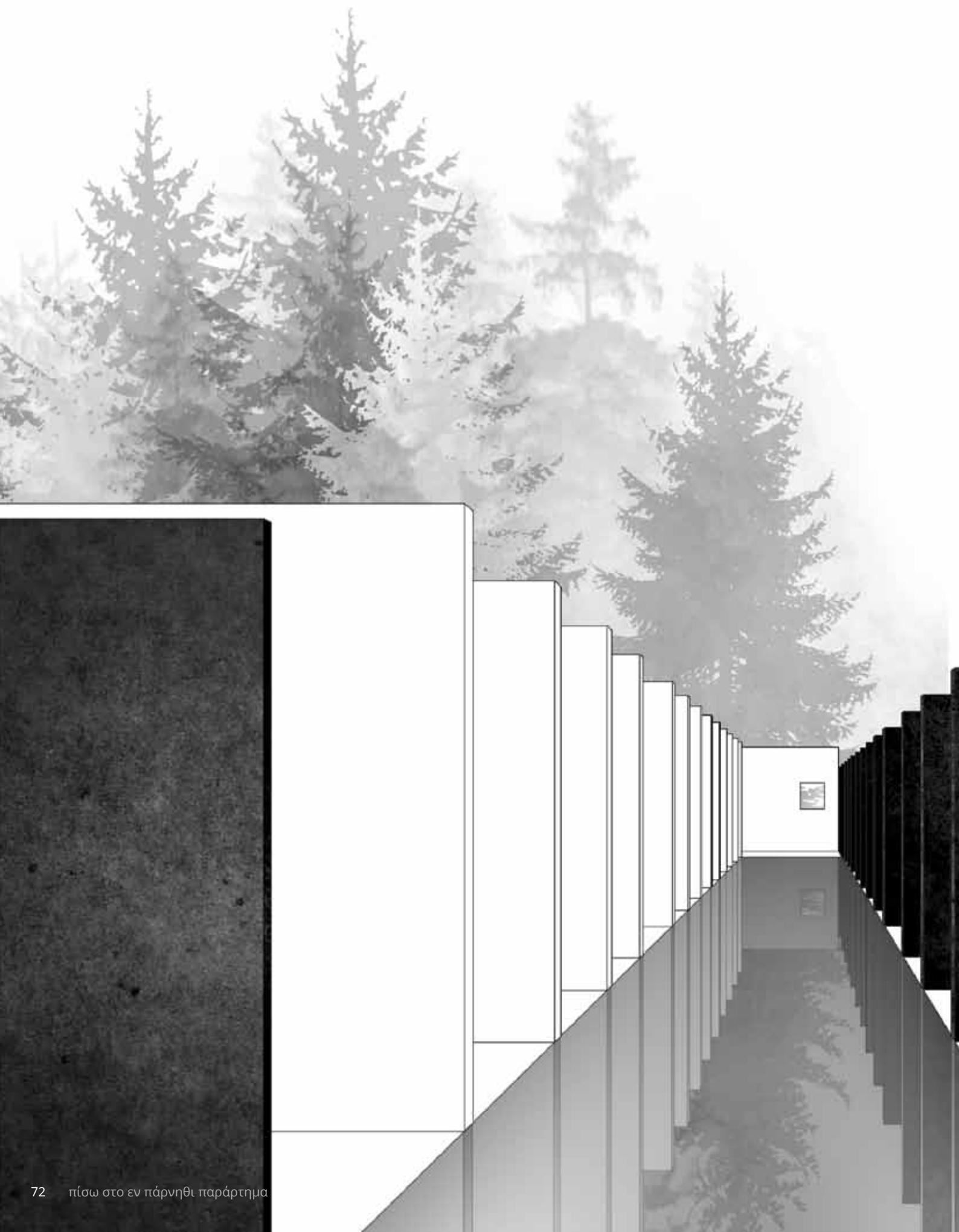
*Η σιωπή επιπλέει στον αέρα.
Το δέος παραμονεύει
στην άκρη των ματιών
και των δακτύλων μας.*

Σαν κατεβήκαμε στη θάλασσα και στο πλεύμενο μας,
σύραμε πρώτα το πλεύμενο στο θείο το κύμα μέσα
και στήσαμε κατάρτι κι άρμενα στο μελανό καράβι
τα πρόβατα μετά φορτώσαμε και μπήκαμε κι ατοί μας

βαριά θλιμμένοι, και τα μάτια μας πλημμύριζαν στο κλάμα.
Ξοπίσω από το γαλαζόπλωρο καράβι πρίμο αγέρι,
σταλμένο από την ωριοπλέξουδη, την ανθρωπολαούσα
θεά, την άγρια Κίρκη, σύντροφος καλός μας προβοδούσε.
Κι ως τ' άρμενα του πλοίου συντάξαμε, καθόμασταν, τι εκείνο

καλά το κυβερνούσαν ο άνεμος κι ο τιμονιέρης μόνο,
κι ολημερίς πελαγοδρόμιζε με τα πανιά γεμάτα.
Κι ως πήρε ο γήλιος και βασίλεψε κι ίσκιωσαν όλοι οι δρόμοι,
έφτασε πια στους βαθιορέματου του Ωκεανού την άκρα.
Των Κιμμερίων η χώρα βρίσκεται κει πέρα και το κάστρο,

συντυλιγμένα μες σε σύγνεφο κι αντάρα δεν τους βλέπει
ο Ήλιος ποτέ ο φωτοπερίχυτος με τις λαμπρές του αχτίδες,
μηδέ σαν παίρνει τον ανήφορο προς τ' αστεράτα ουράνια,
μηδέ σα στρέφει απ' τά μεσουράνα στης γης ξανά τα μέρη,
μον' νύχτα φοβερή στους άμοιρους θνητούς απλώνει πάντα.

[...]

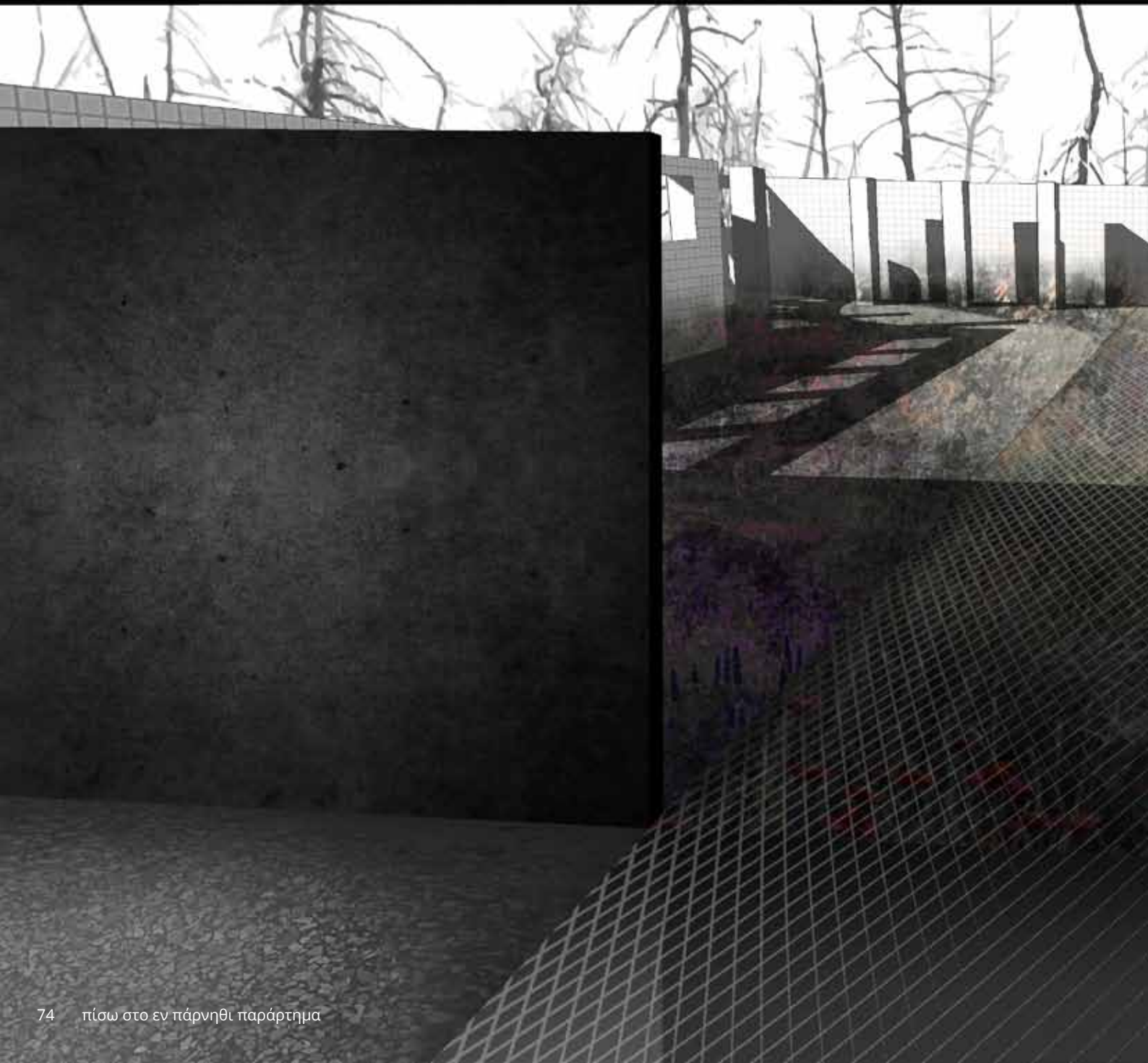
Τρεις χύθηκα φορές, απάνω μου ποθώντας να τη σφίξω,
και τρεις φορές μες απ' τα χέρια μου σαν όνειρο, σαν ίσκιος
μου πέταξε κι εγώ, ως έθέρειυε φαρμάκι η πίκρα εντός μου,
την έκραξα και με ανεμάρπαστα της συντυχαίνω λόγια:

„Γιατί δε στέκεις τώρα, μάνα μου, που θέλω να σε πιάσω,
και μες στον Άδη που βρεθήκαμε να σφιχταγκαλιαστούμε,
να βρούμε στο πικρό το σύθρηνο χαρά και παρηγοριά;
Η Περσεφόνη μήπως σ' έπλασε κι είσαι αγερένιος ίσκιος,
κι εδώ σε στέλνει, ακόμα πιότερο να κλαίω και να χτυπιέμαι;”

τα λόγια τούτα μου αποκρίθηκεν η σεβαστή μου η μάνα:
„Αλί, παιδί μου, ο πιο τρισάμοιρος μες στους ανθρώπους όλους,
η Περσεφόνη δε σε γέλασε, του γιου του Κρόνου η κόρη,
μονάχα τούτη η μοίρα εγράφτηκε του ανθρώπου που πεθαίνει:
Τα νεύρα δεν κρατούν τις σάρκες του κι ουδέ τα κόκαλα του’

μον' όταν η ζωή τα κόκαλα πια παρατήσει τ' άσπρα,
όλα απ' την άγρια ορμή δαμάζονται της λαμπαδούσας φλόγας,
και μοναχά η ψυχή σαν όνειρο πετώντας φτερουγίζει.
Τώρα στο φως μιαν ώρα αρχύτερα κοίτα ν' ανέβεις, όμως
για ιδές κι αυτά πιο πρίν, στο ταίρι σου για να τα λες μια μέρα.”

Αυτά τα λόγια ως συναλλάξαμε, με ζύγωναν γυναίκες
ξεσηκωμένες απ' τη ρήγισσα Την Περσεφόνη πλήθος,
των πιο τρανών ηρώων συγκόρμισσες και θυγατέρες όλες.
Καθώς στο μαύρο γαίμα ολόγυρα κοπάδι εμαζωχτήκαν,
αναρωτιόμουν πως θα δύνομουν μια μια να τις ρωτήσω.

χρώμα με φόντο γκρι
να μετράει το χρόνο

κήπος

[76]

ήρθες εδώ
γι' αυτό το δάσος

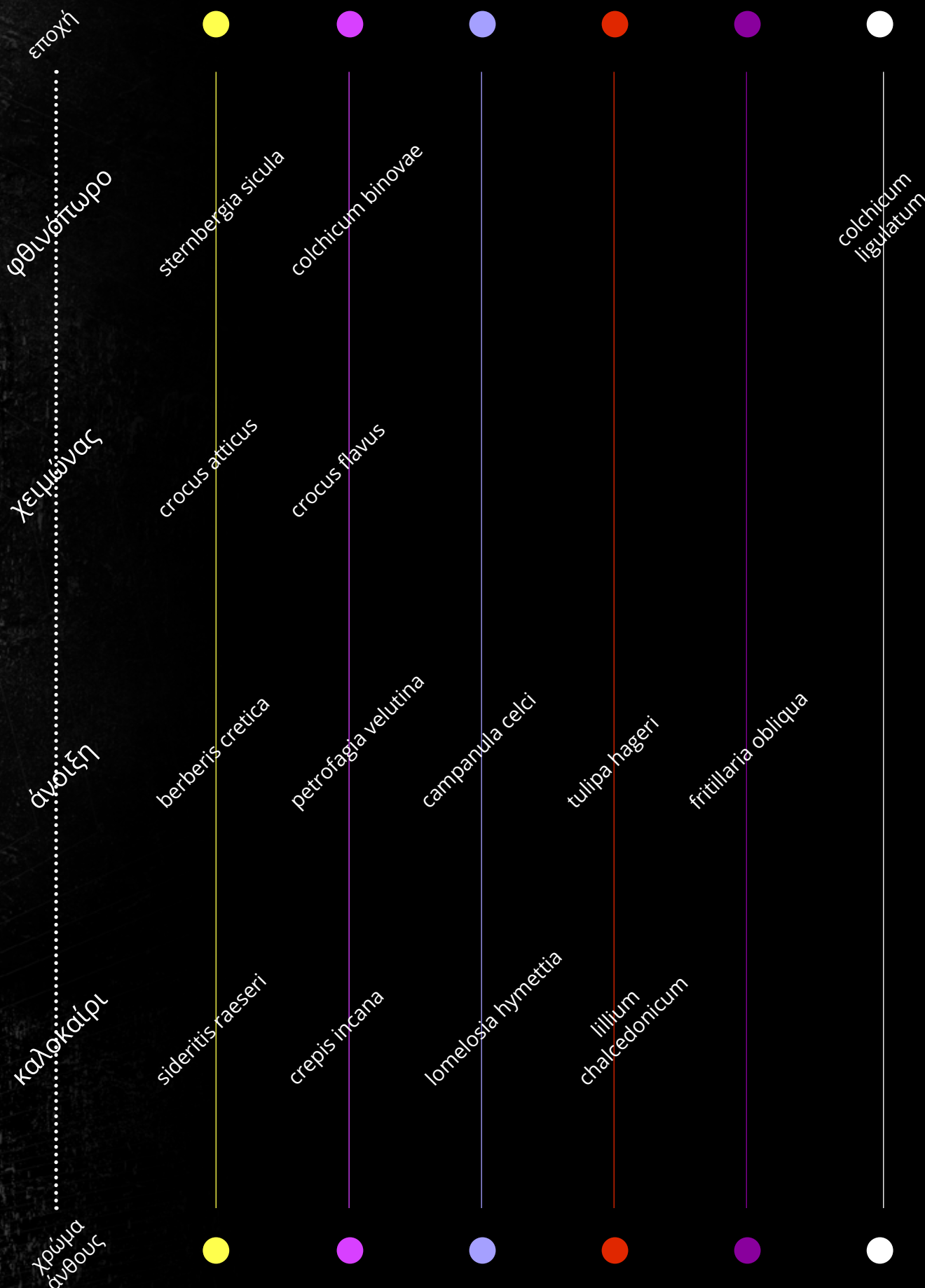
*Ένα διάλειμμα λευκότητας
προσφερόμενο στην προσευχή.*

*Κρυώνεις;
Τα φύλλα θρόισαν.*

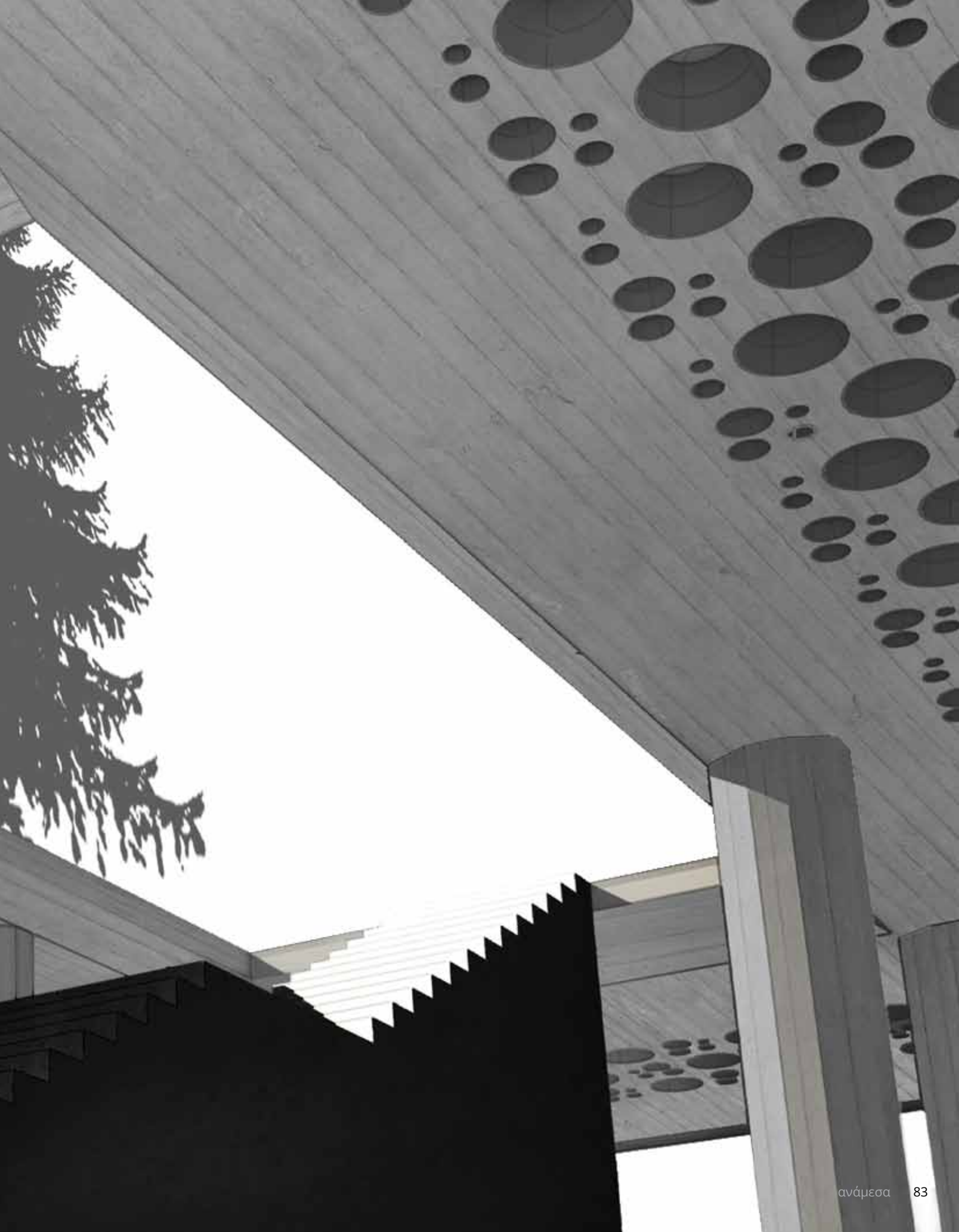

μια διάταξη παγωμένη στο χρόνο

αεροθεραπεία **[84]**

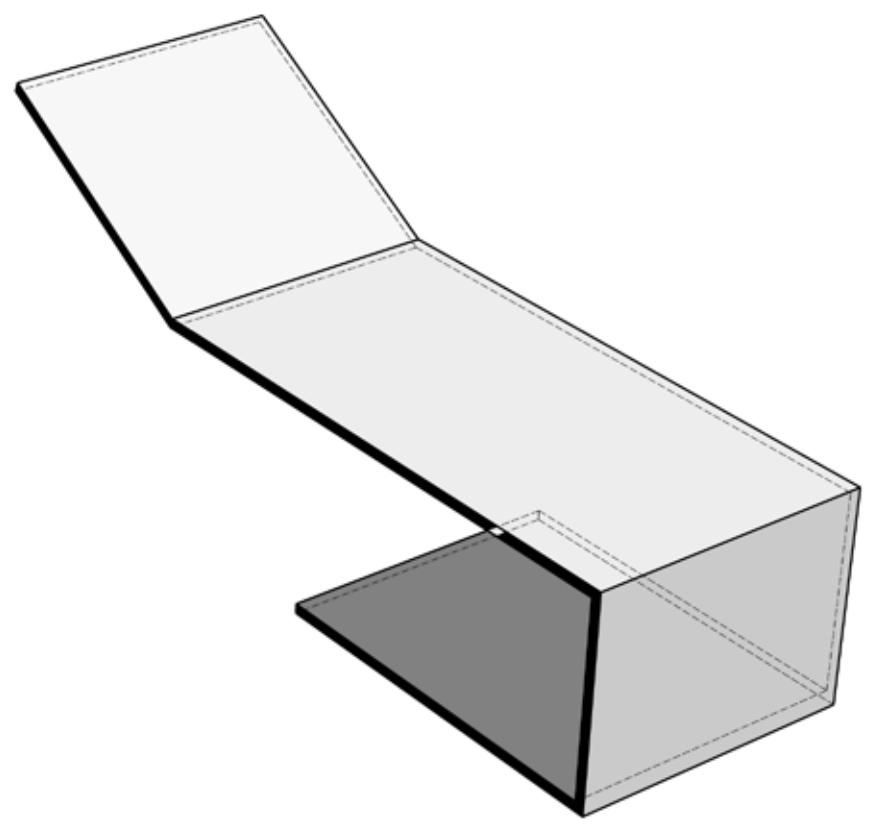
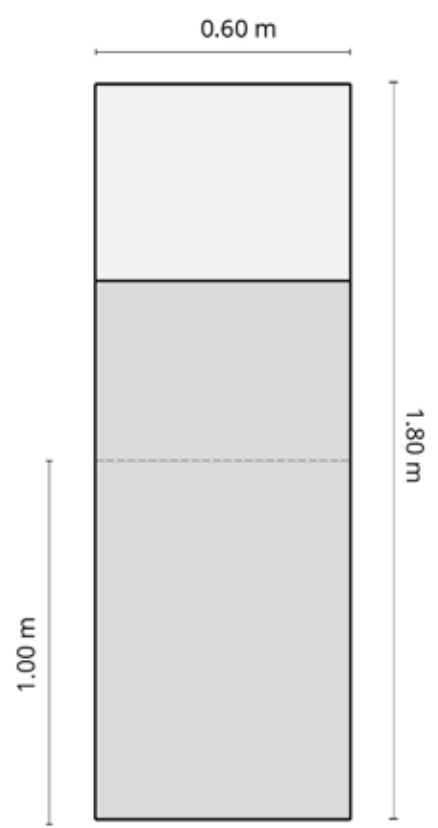
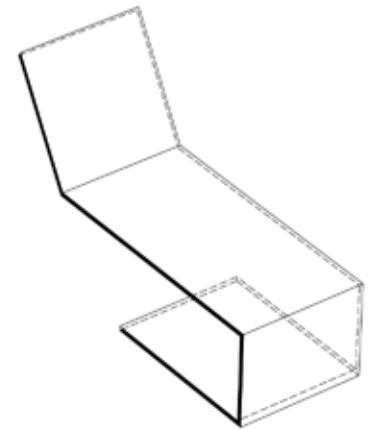
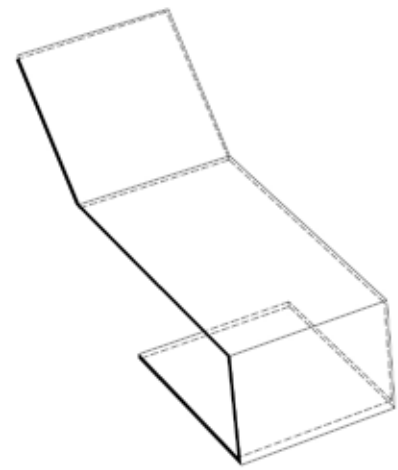
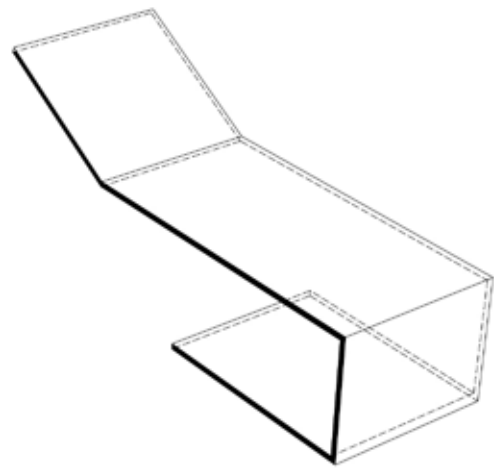
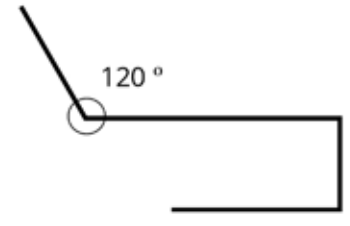
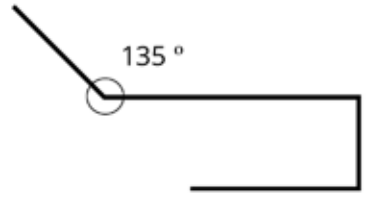
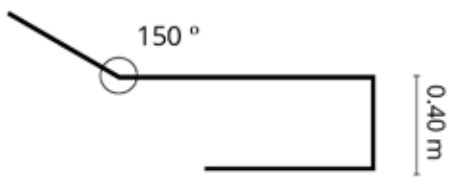
καθισμένοι στον ήλιο
κοιτάζουν το δάσος
ανασαίνουν τον αέρα

κοίτα

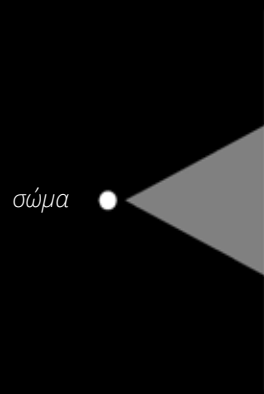
*Εμείς ασφαλισμένοι
μέσα στο γήινο ρίγος μας
γευόμαστε τον ουρανό*

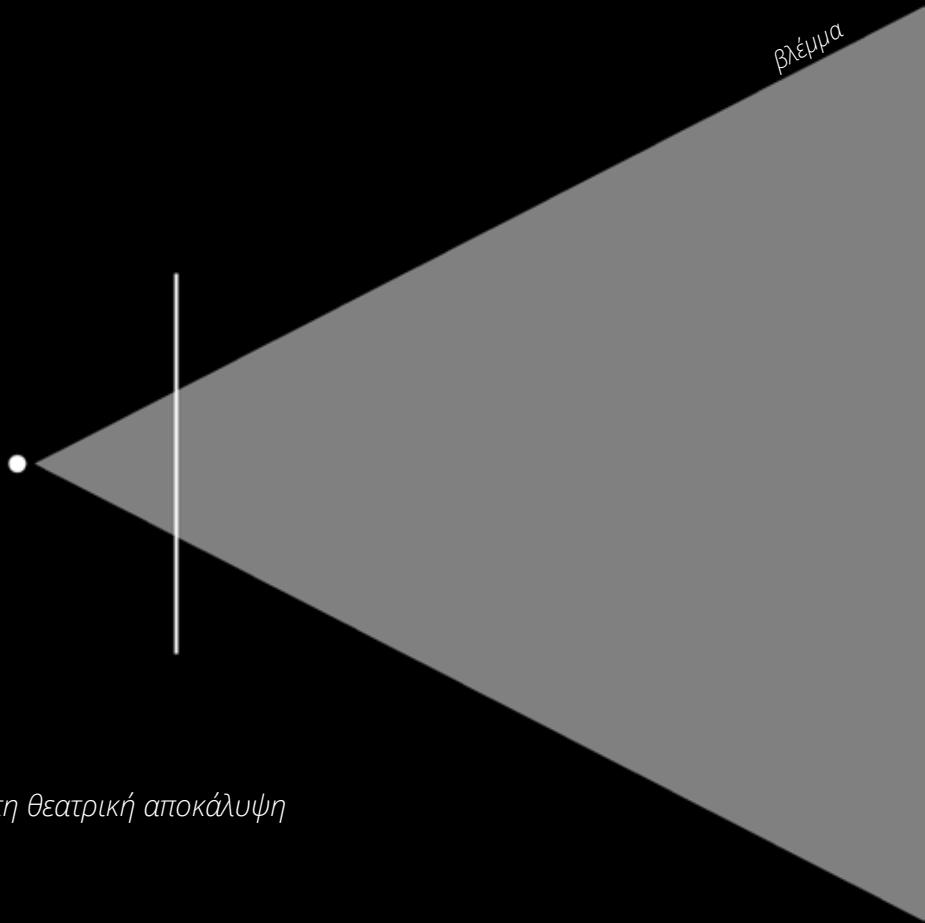

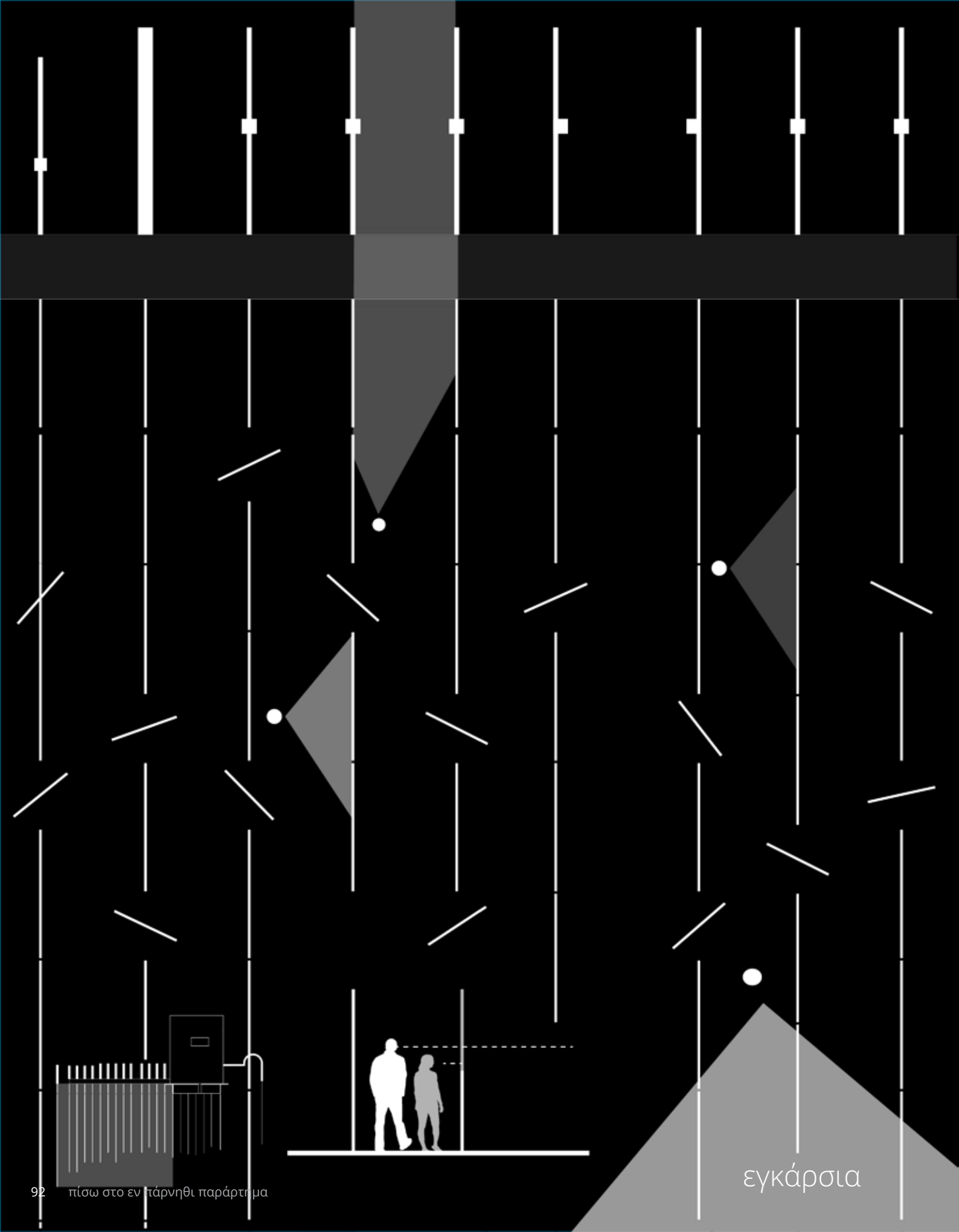

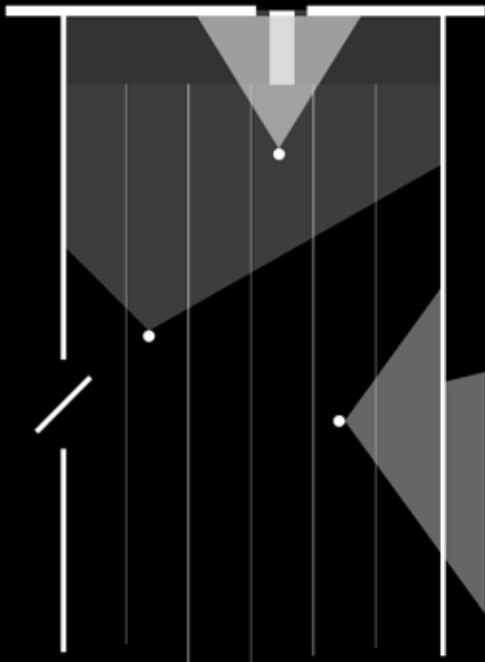
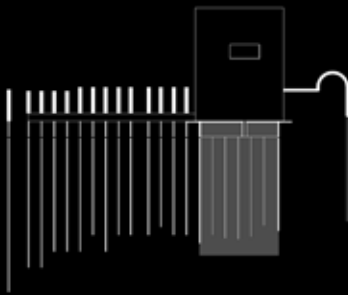
από την κινηματογραφική περιήγηση

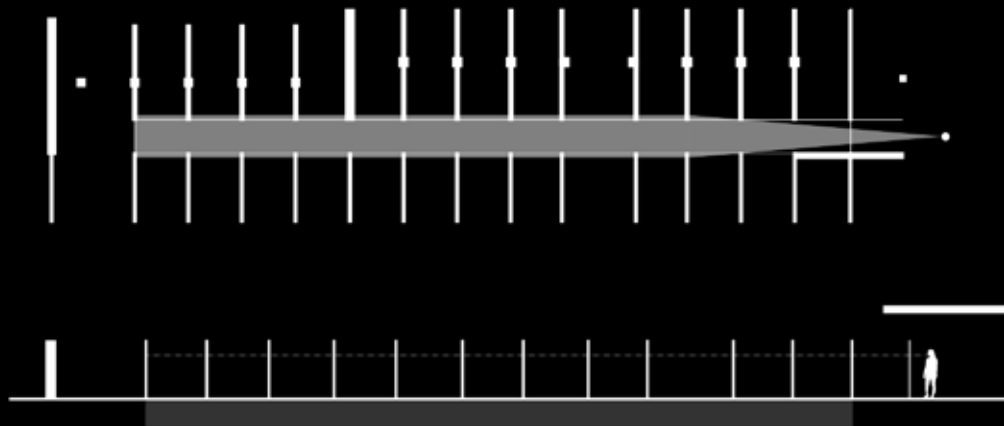
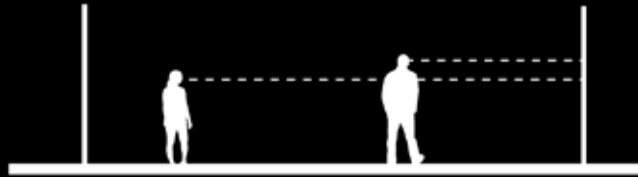
στη θεατρική αποκάλυψη

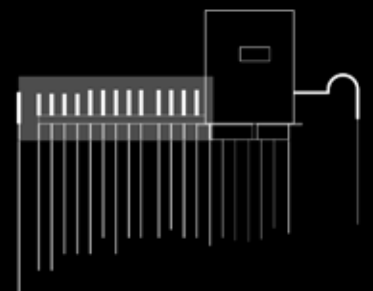
εγκάρσια

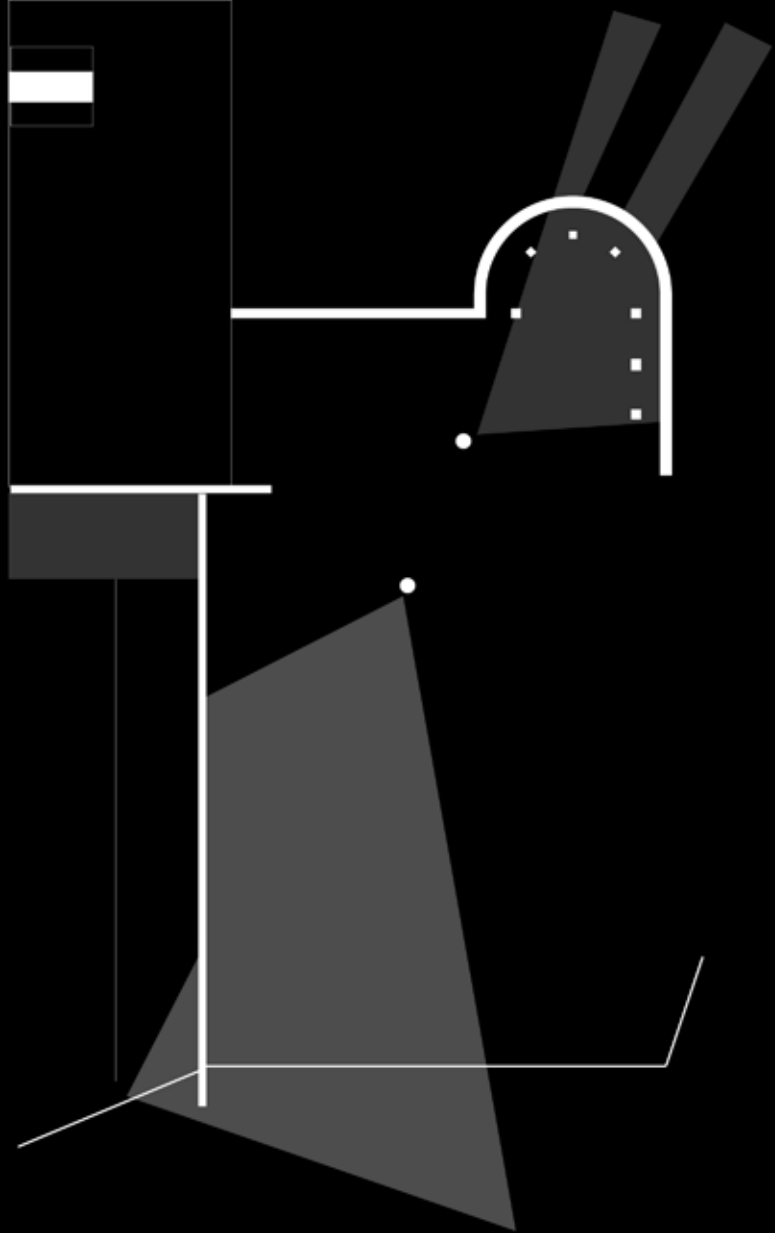

ξέφωτο

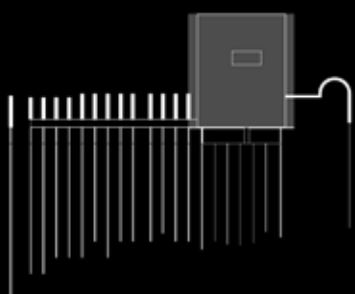
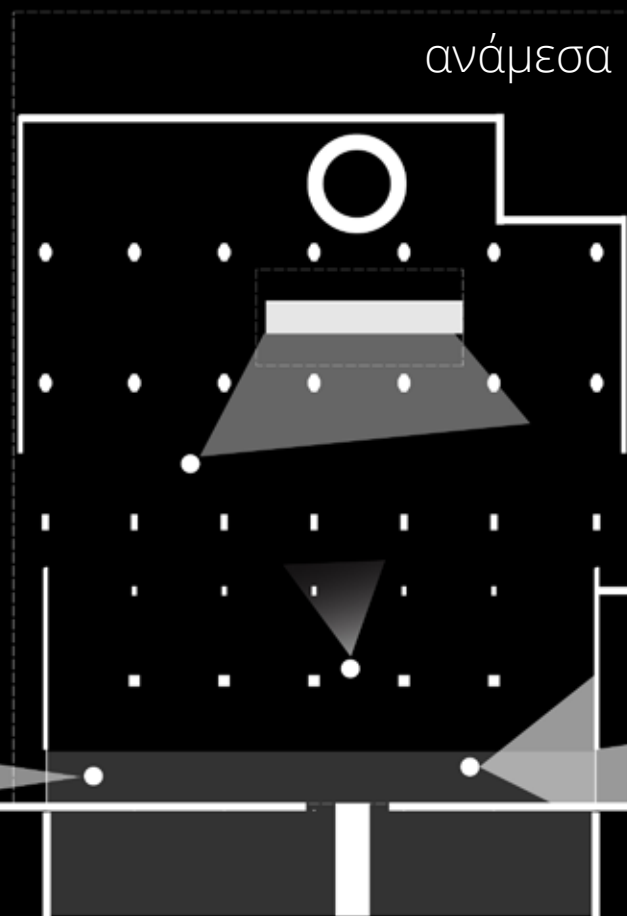
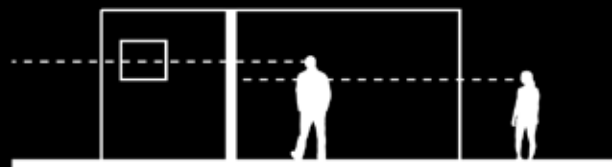
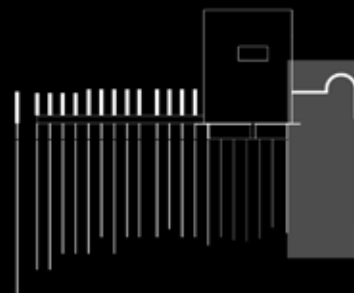

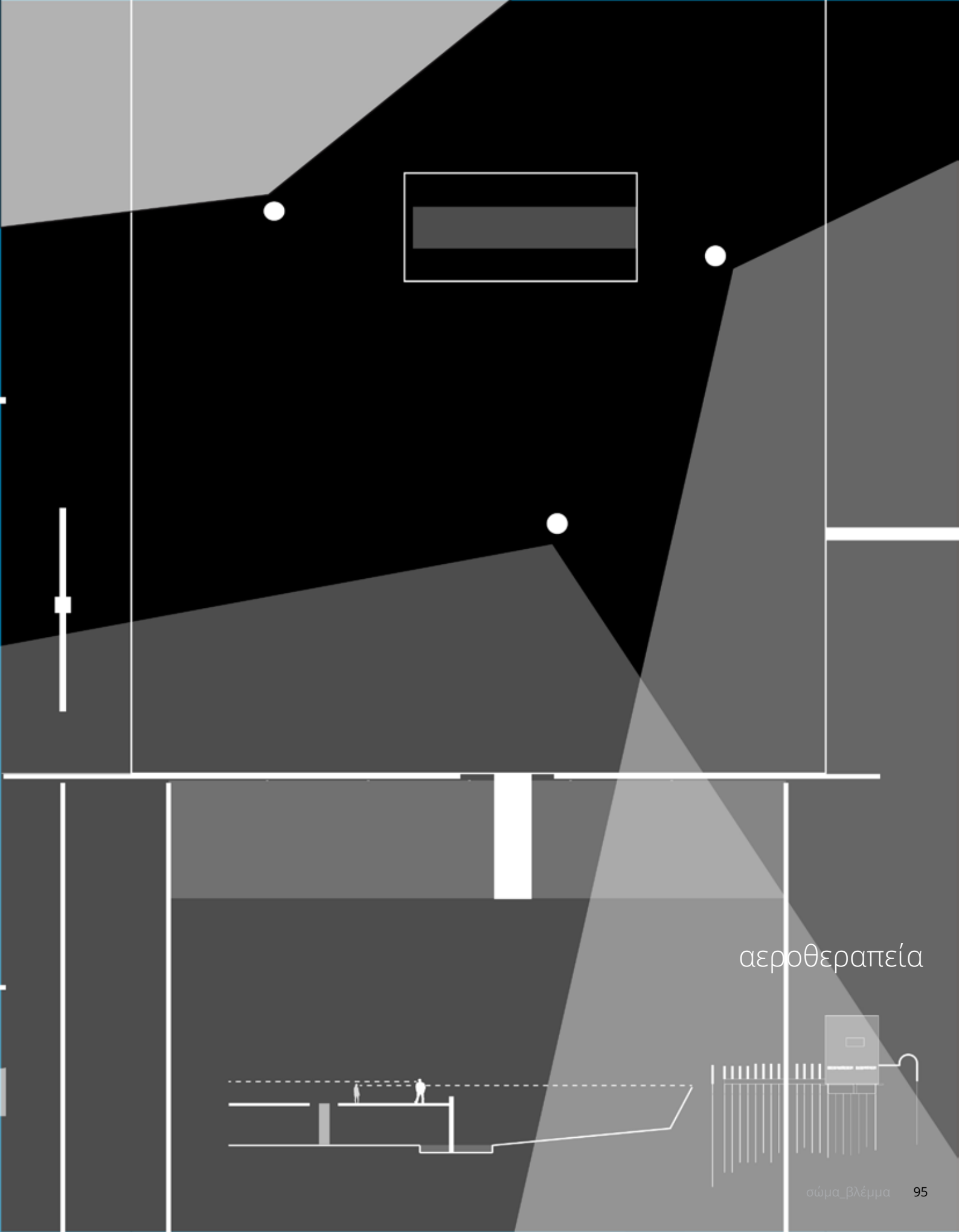
νοσοκομείο

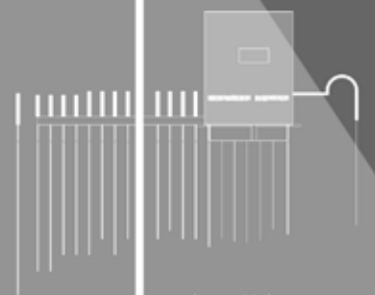

κήπος

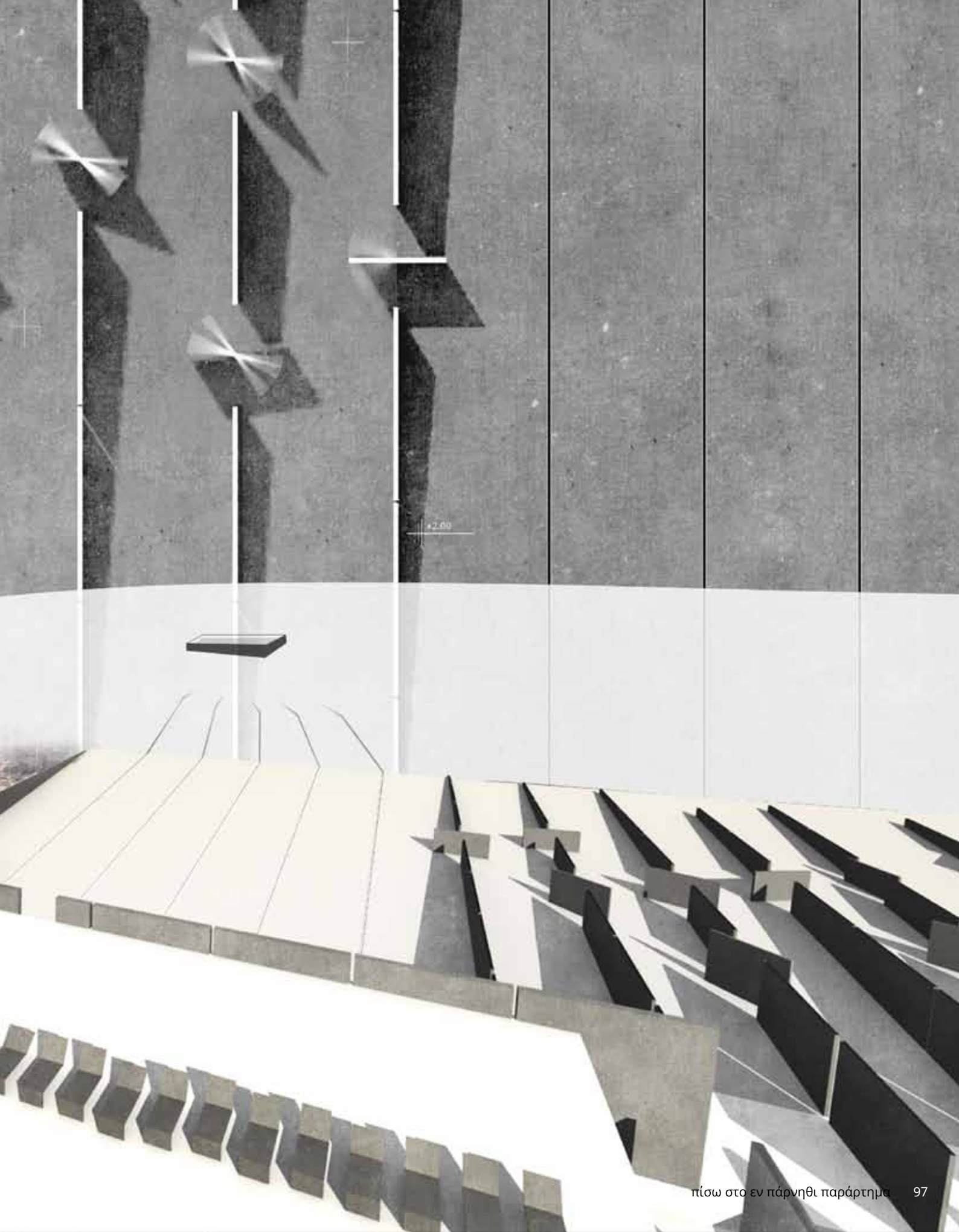

αεροθεραπεία

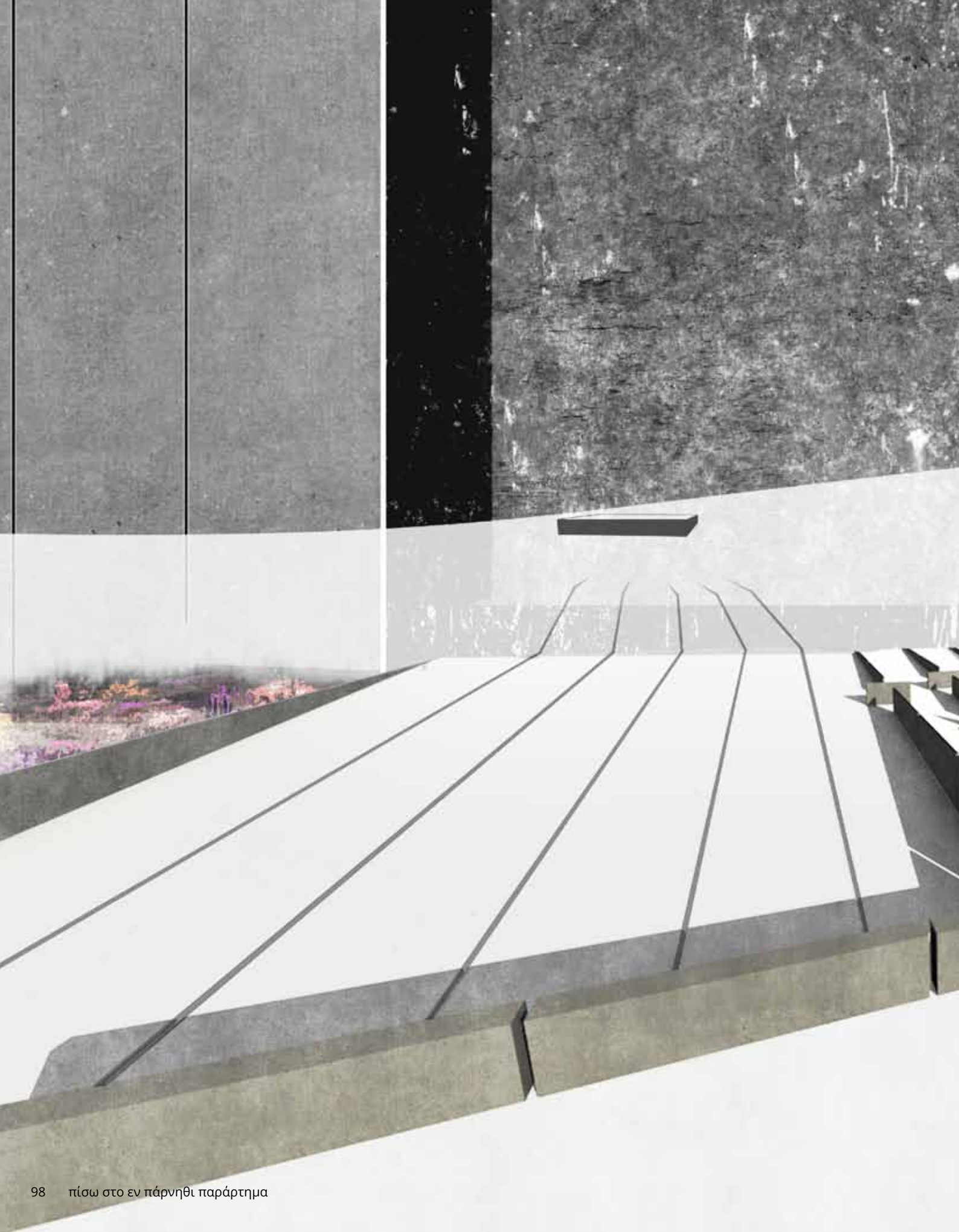

σώμα βλέμμα

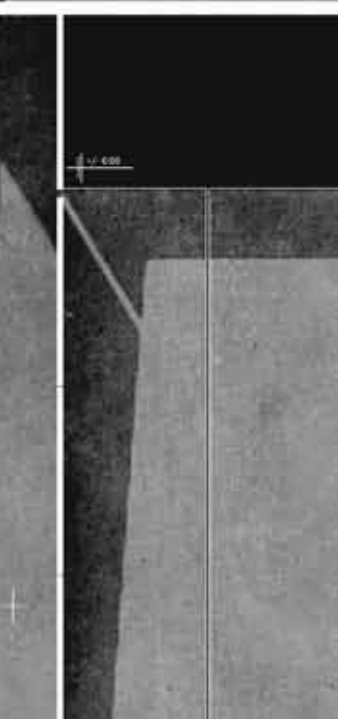
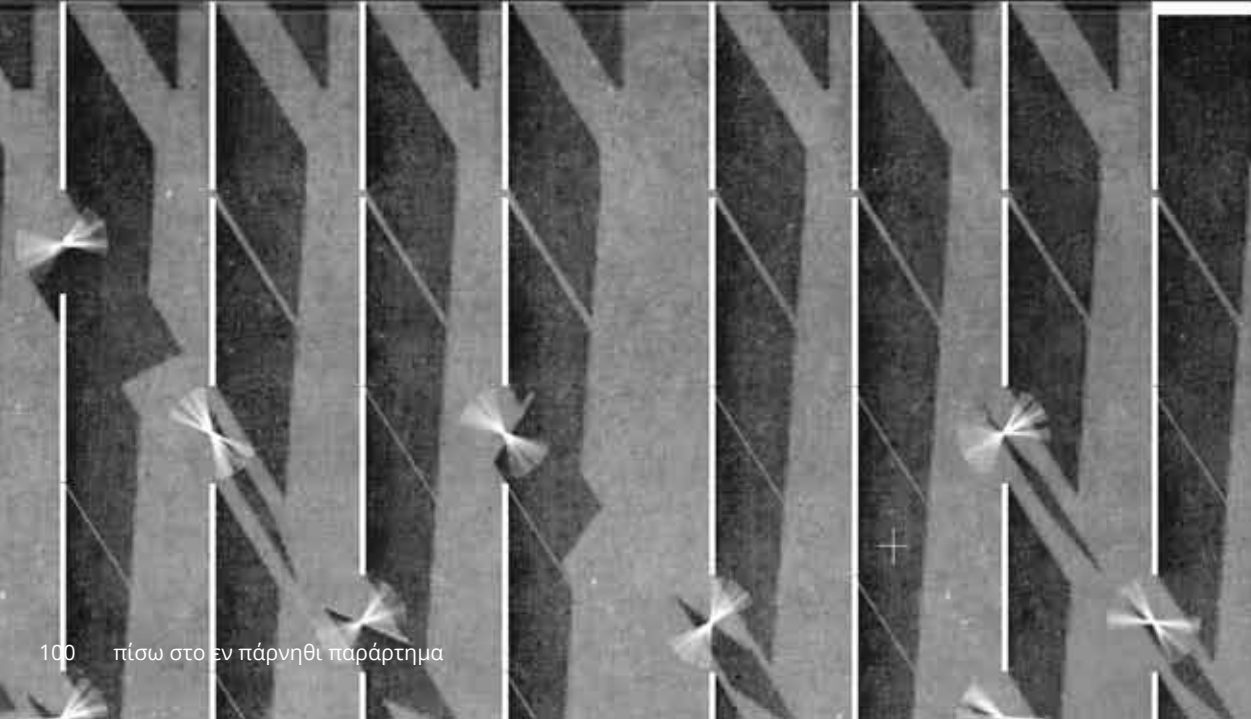
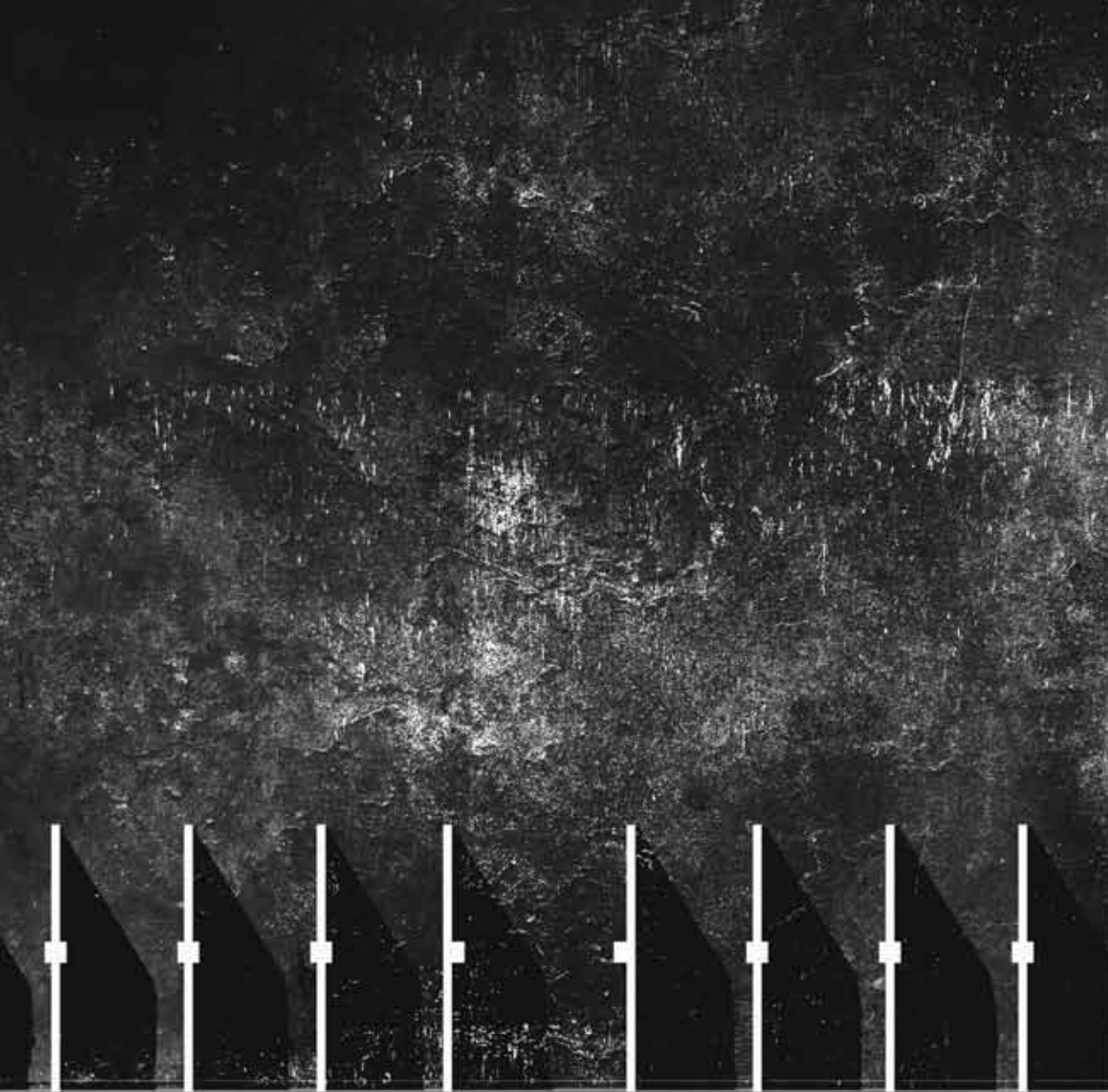

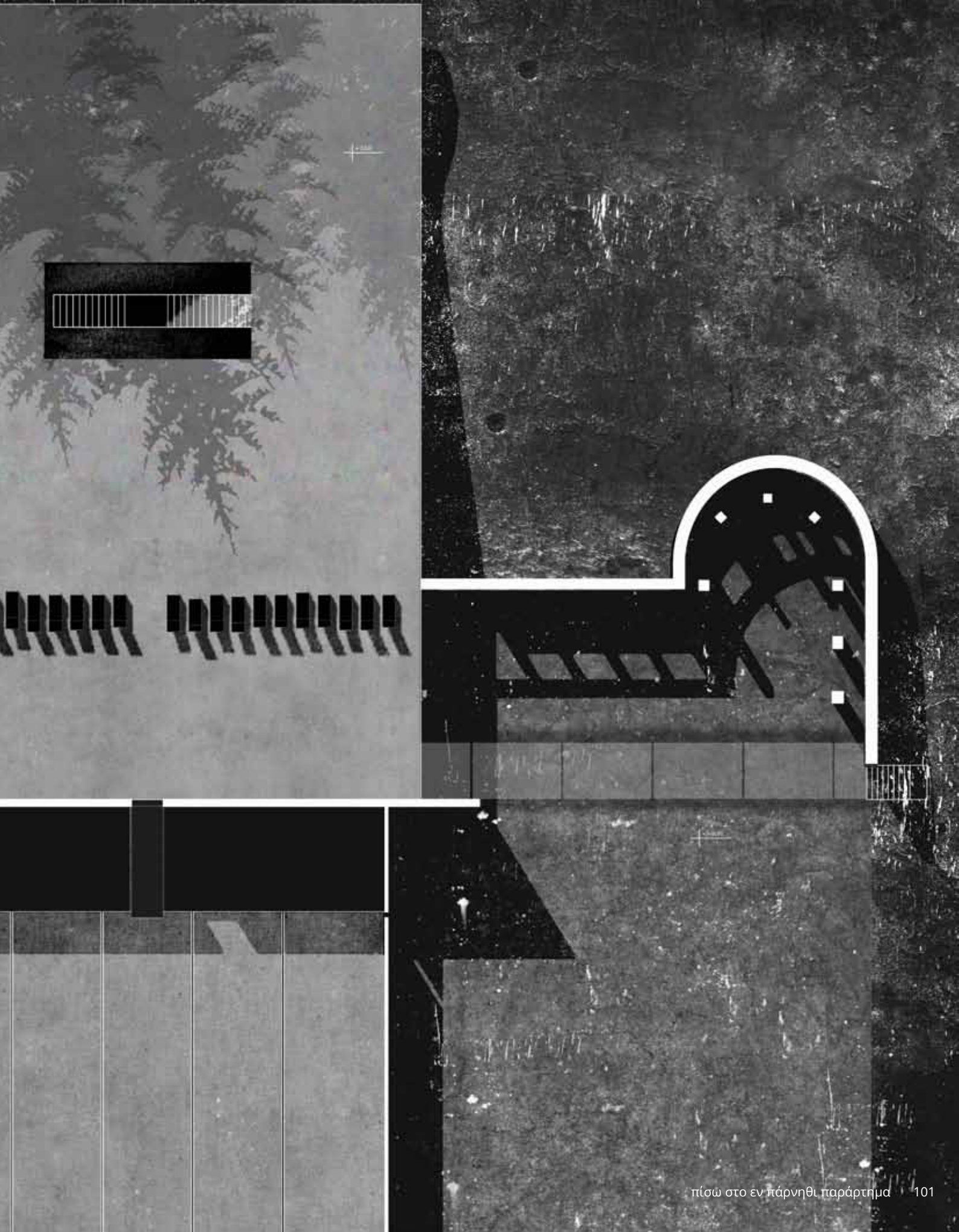

+2.00

παράρτημα **[102]**

πάρνηθα

<http://www.parnitha-ηp.gr/>
επίσημη ιστοσελίδα του εθνικού δρυμού Πάρνηθας

<http://www.parnitha.net/>
φορέας διαχείρισης εθνικού δρυμού Πάρνηθας

<http://www.edasa.gr/>
εθελοντές δασοπροστασίας αττικής

http://www.parnitha-ηp.gr/Aplada_master.pdf
ζώνες βλάστησης και οικολογική αξιολόγηση του Πυρήνα του Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας

<http://www.parnitha.net/content.asp?id=17>
νομοθεσία για την προστασία του εθνικού δρυμού

φυματίωση

Αντωνιάδης Α., Το επί της Πάρνηθος Νοσοκομείον Γεωργίου Σταύρου και Γεωργίου Φουγκ. Τεχνικά Χρονικά 1936, 5:900–911

φωτιά

<http://parnitha.wwf.gr/Assets/Files/fire.pdf>

http://politics.wwf.gr/images/stories/fireparnisreport2007_14.pdf
οικολογικός απολογισμός της πυρκαγιάς της 28ης Ιουνίου 2007 από τη WWF Ελλάς

πίσω στο εν Πάρνηθι παράρτημα

Αθανασίου, Α., Το Σανατόριο Πάρνηθας του Ιωάννη Α. Αντωνιάδη (Νοσοκομείο Γεωργίου Σταύρου και Γεωργίου Φουγκ), Π.Ε.Β.Ε 2007, ΕΜΠ, 2009, σελ. 241- 256

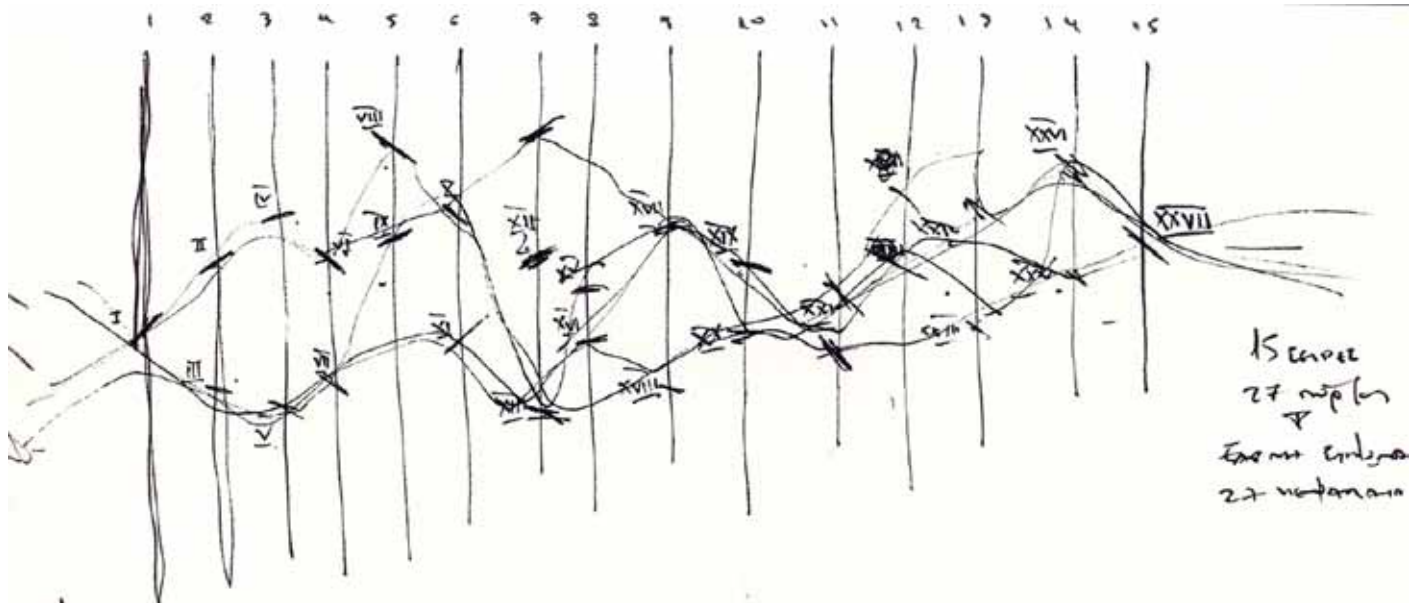
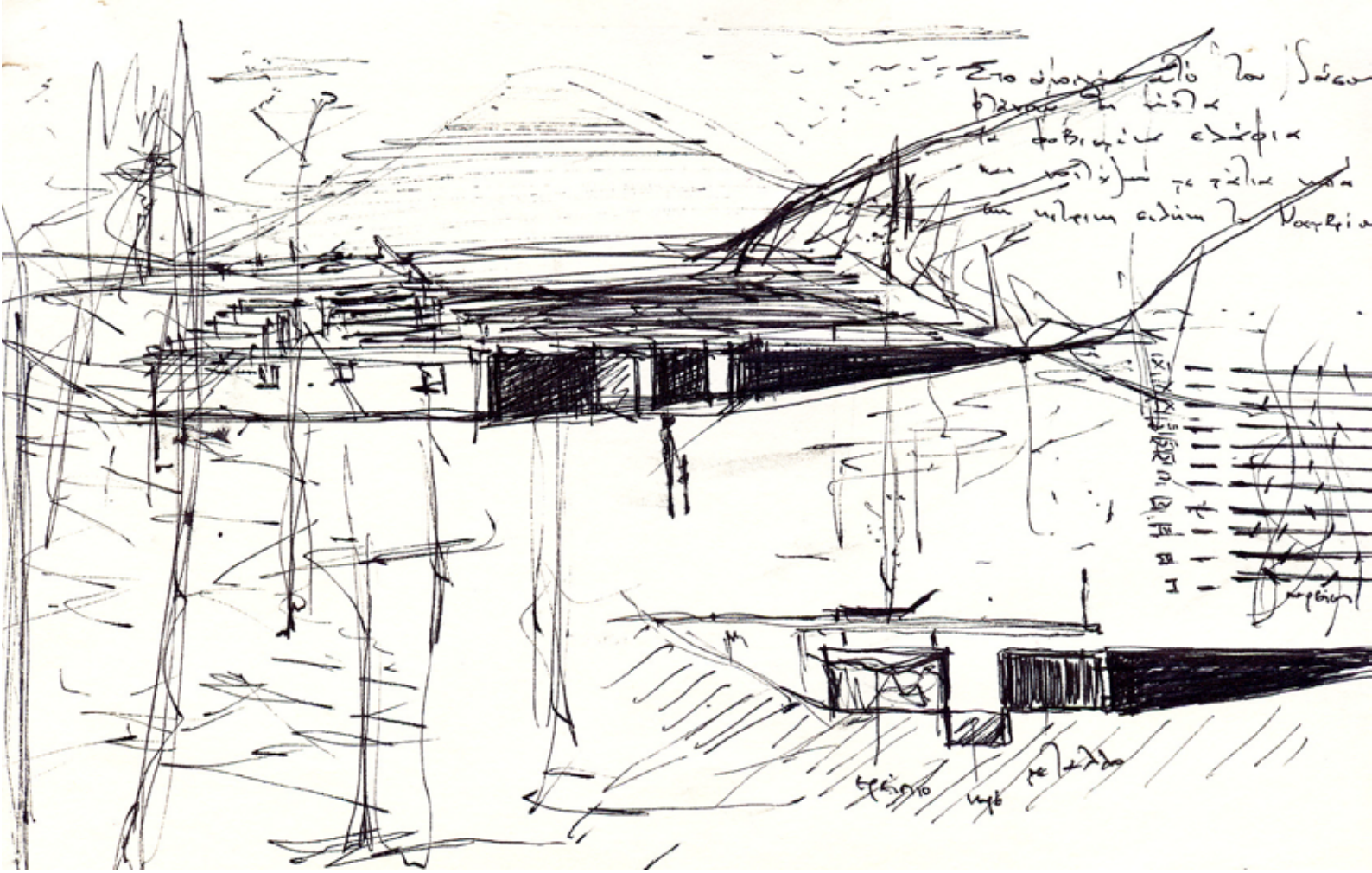
τα σχέδια που παρουσιάζονται βασίζονται στα χειρόγραφα σχέδια του αρχείου του ΕΟΤ που ψηφιοποιήθηκαν και προσαρμόστηκαν βάσει επιτόπιας παρατήρησης

εαρινή συμφωνία

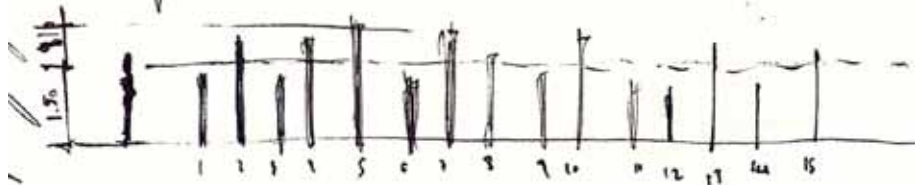
Ρίτσος, Γ., Εαρινή Συμφωνία, εκδόσεις Κέδρος, 1986

οδύσσεια

https://www.uni-leipzig.de/~organik/giannis/Philosophie/OMHROU_ODYSSEIA_OLD_NEW_OLO_20_01_2008.pdf

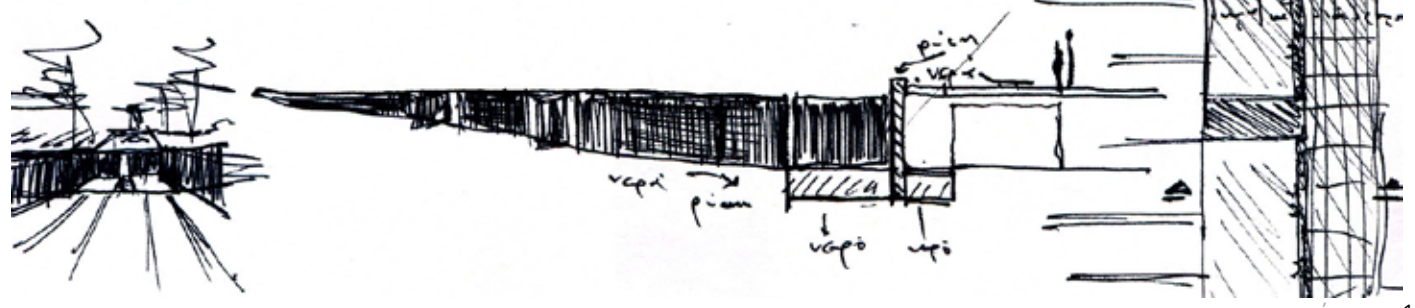
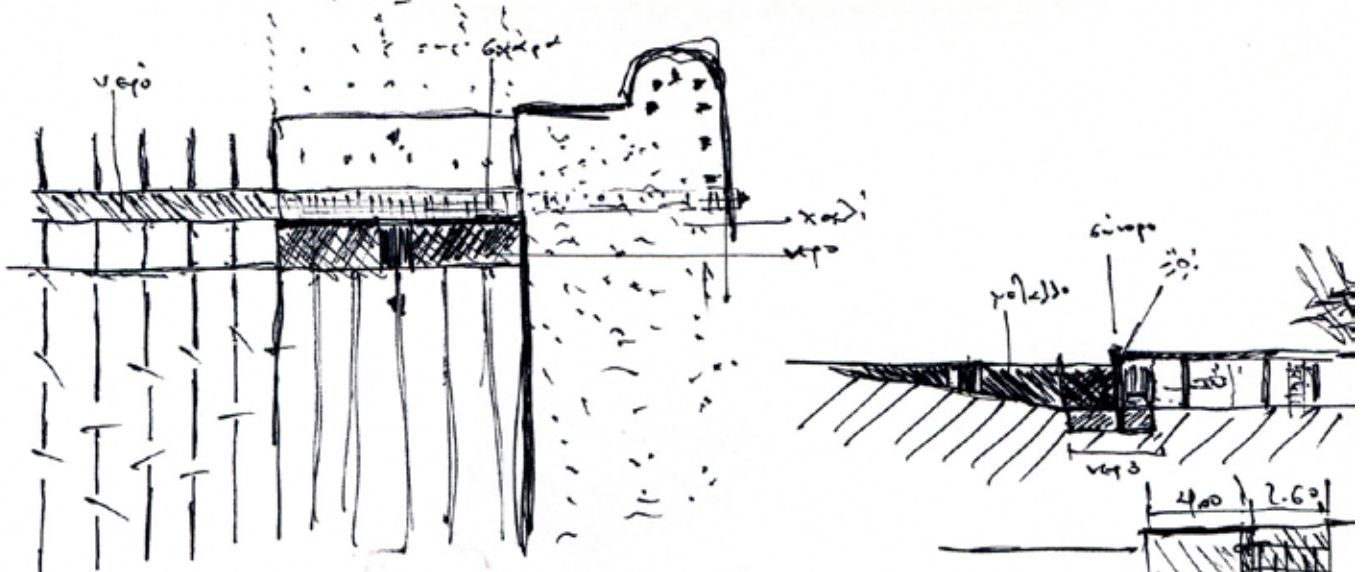
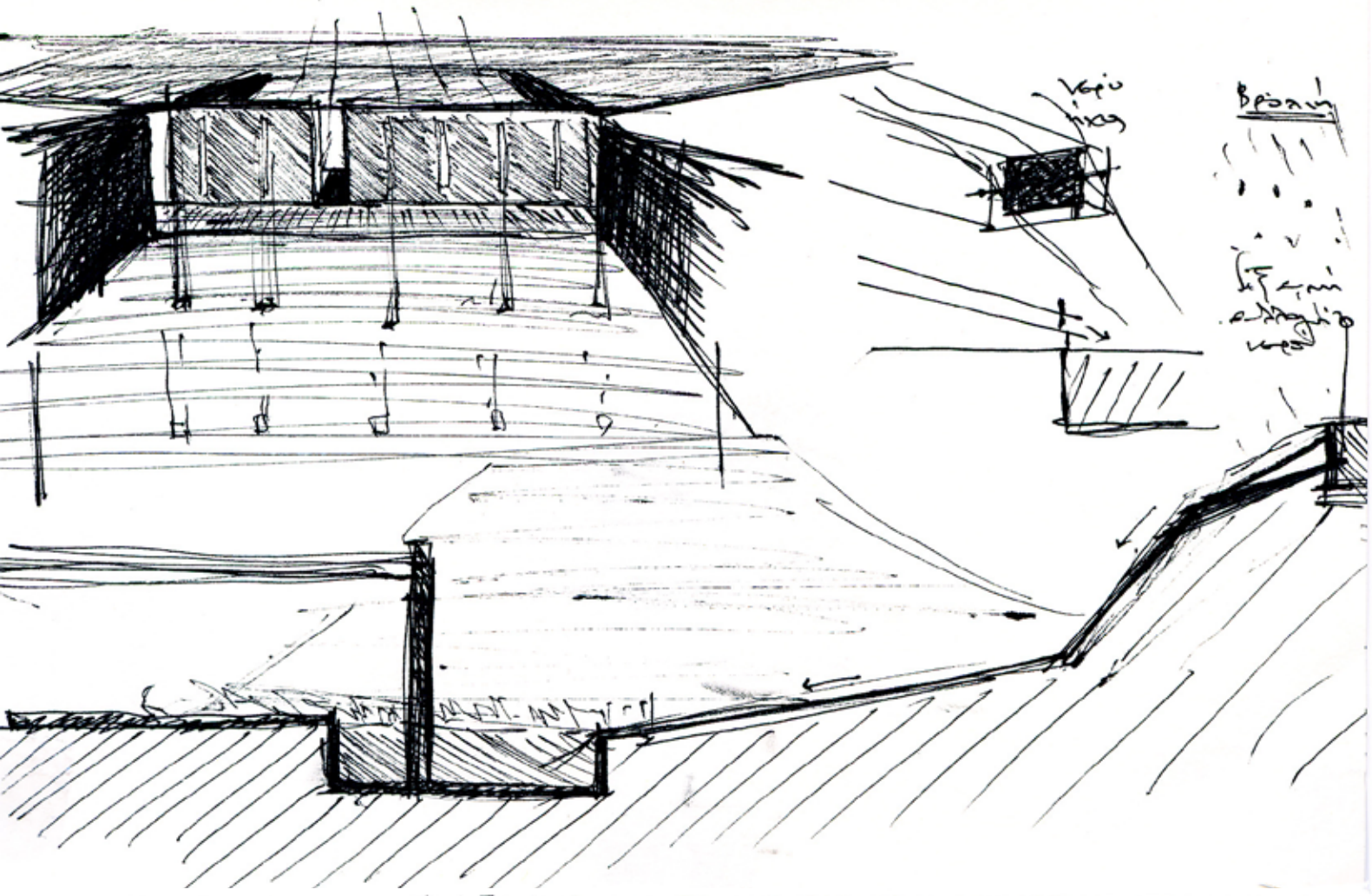

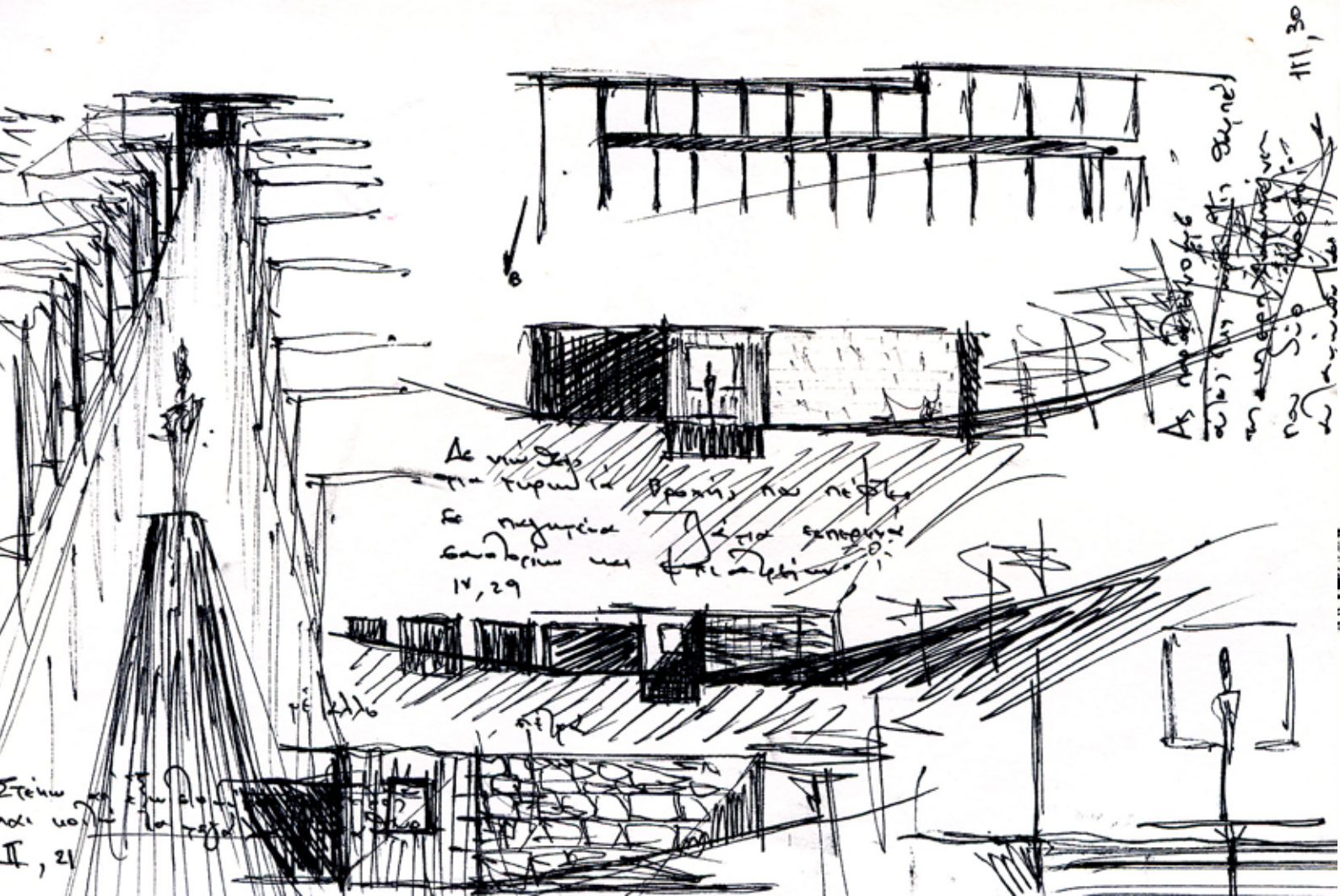
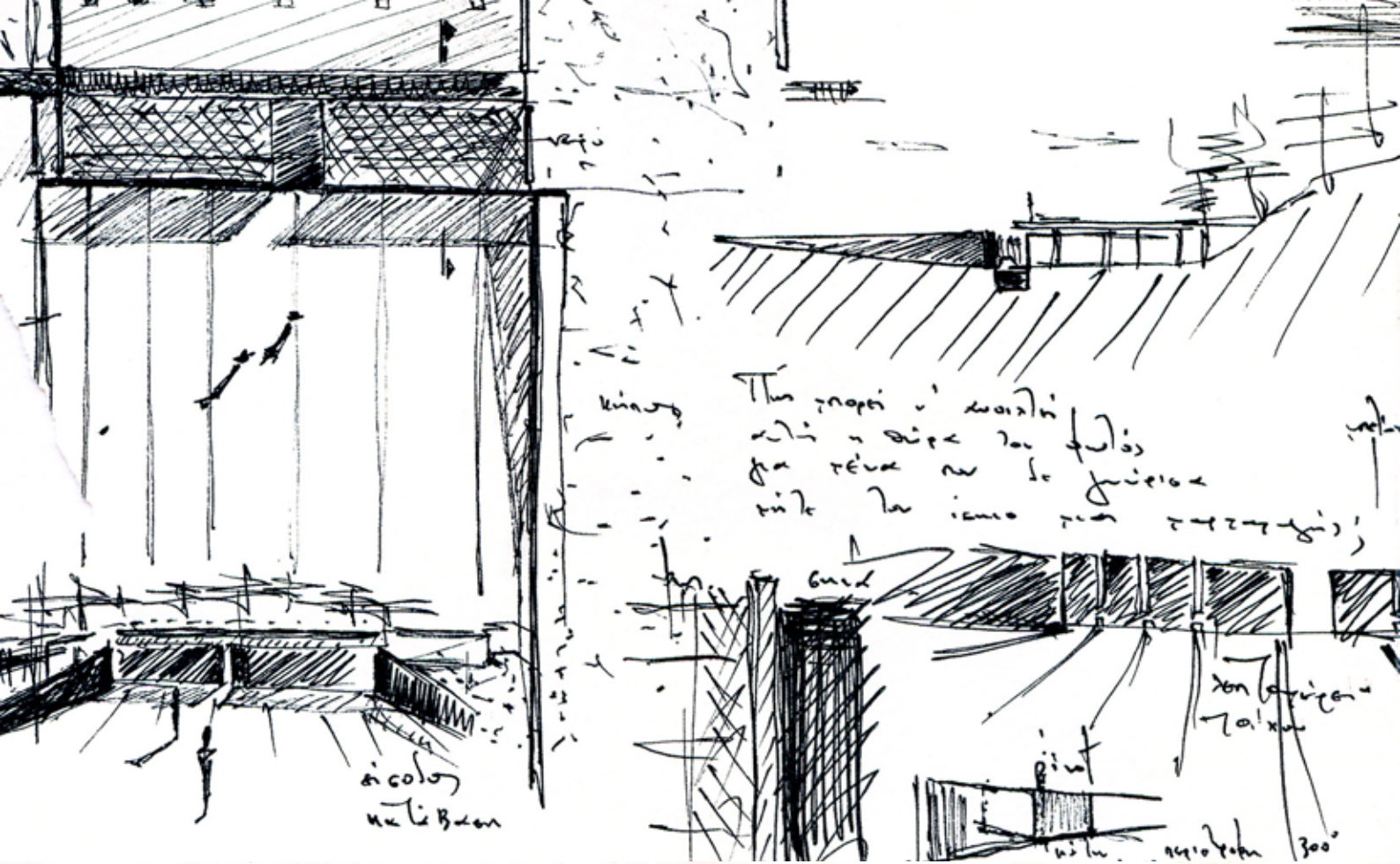
Κεραία
 27 μέτρα
 Έξω από κεντρικά
 27 μέτρα

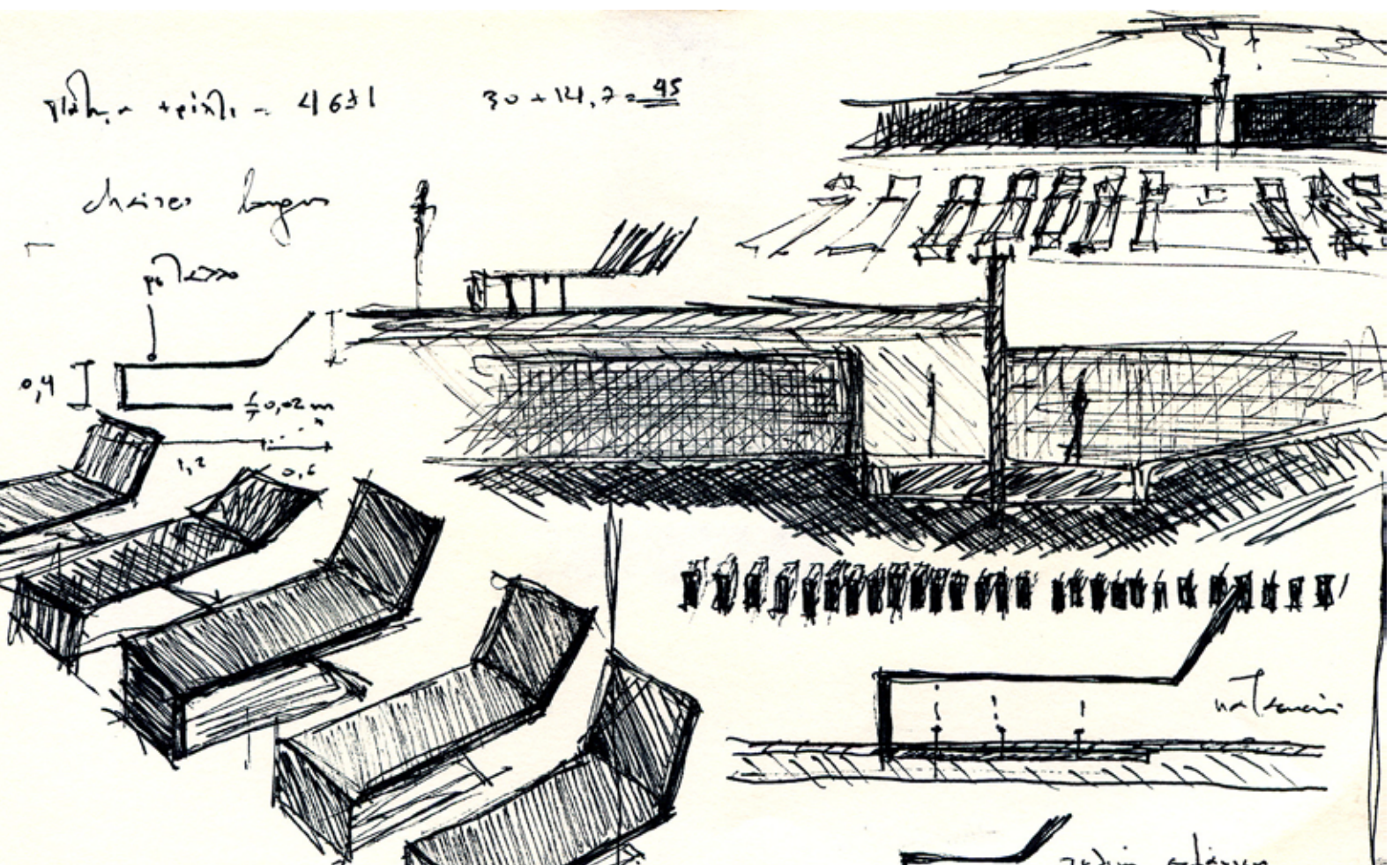
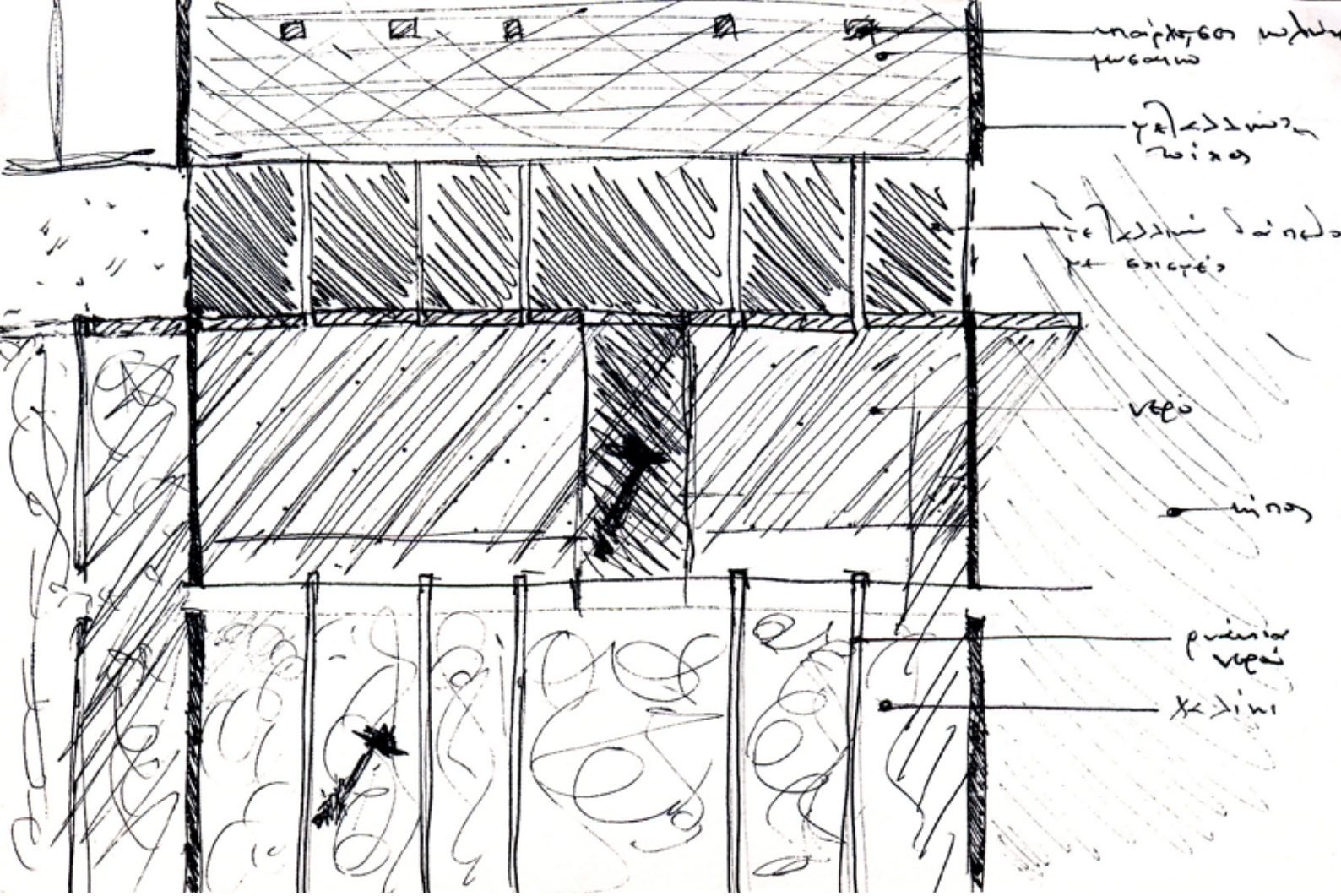

Έξω από κεντρικά
 27 μέτρα

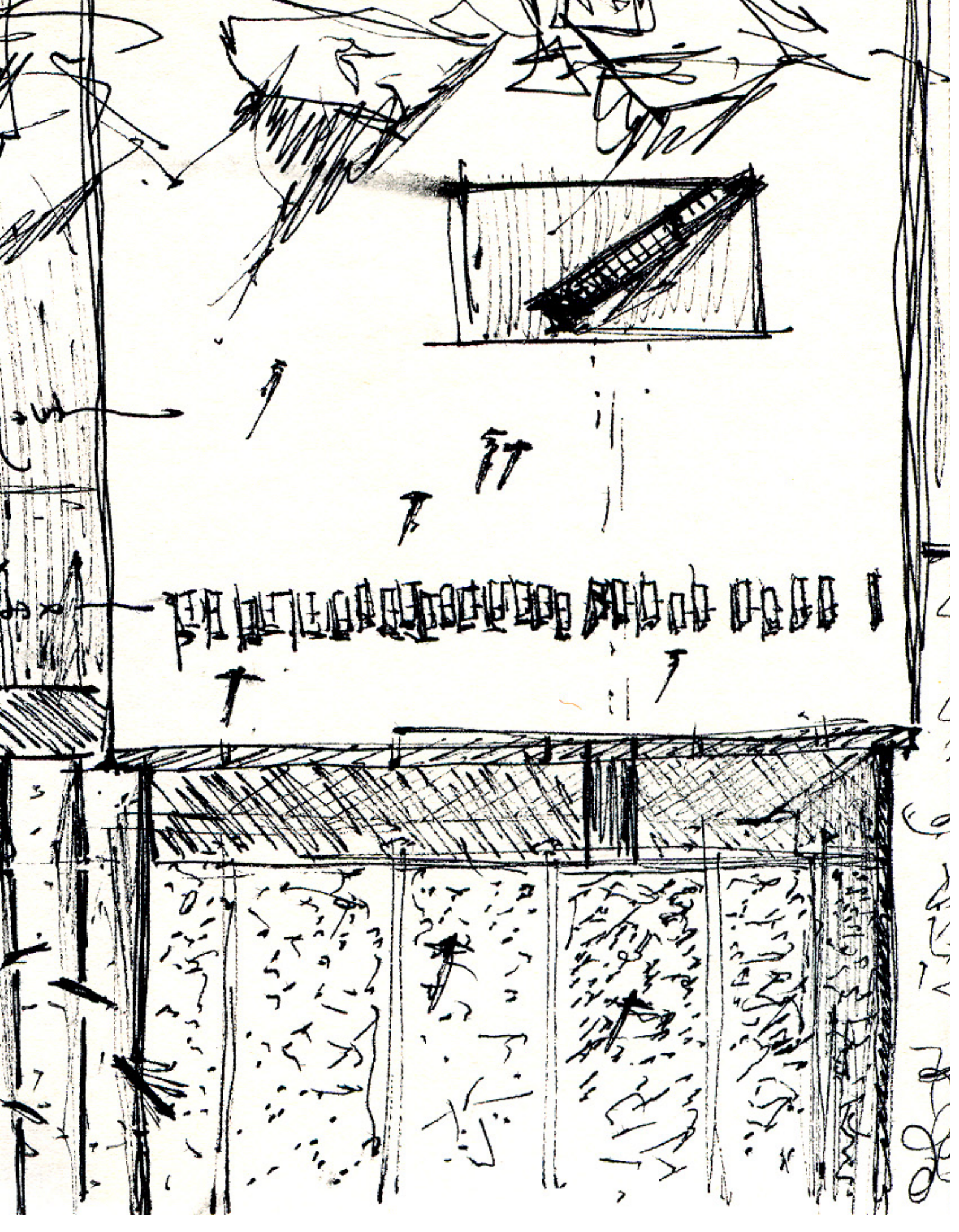

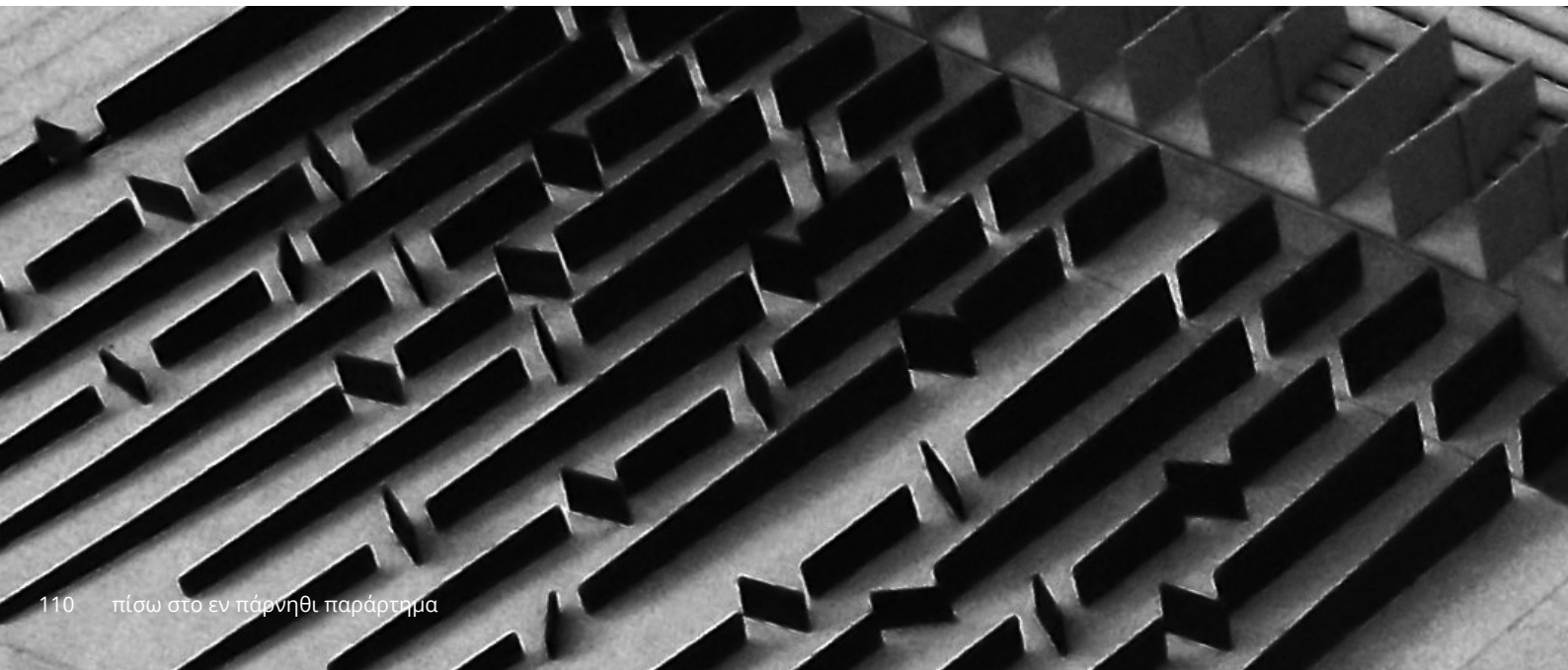
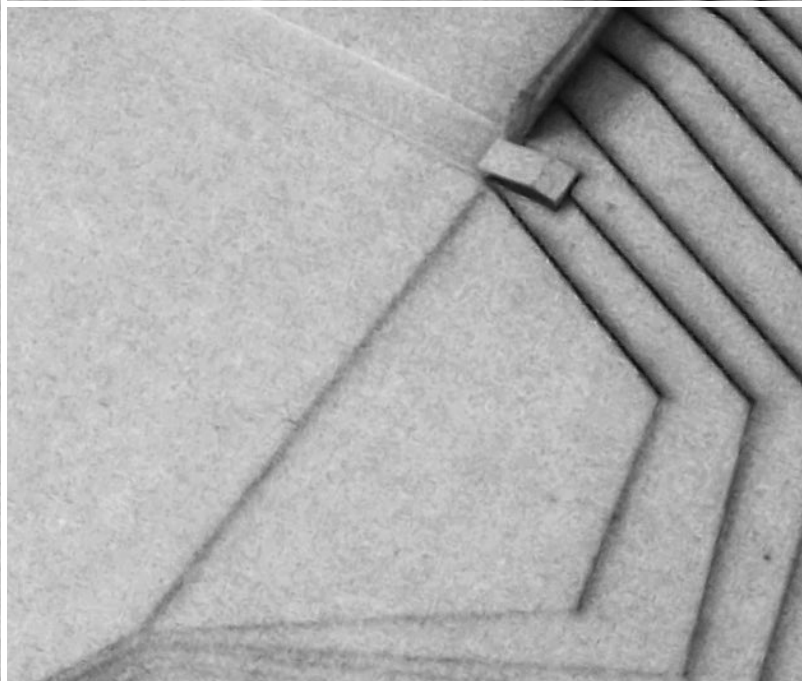

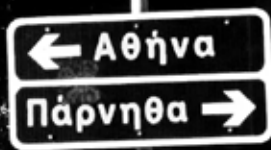
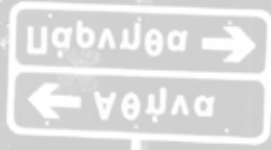

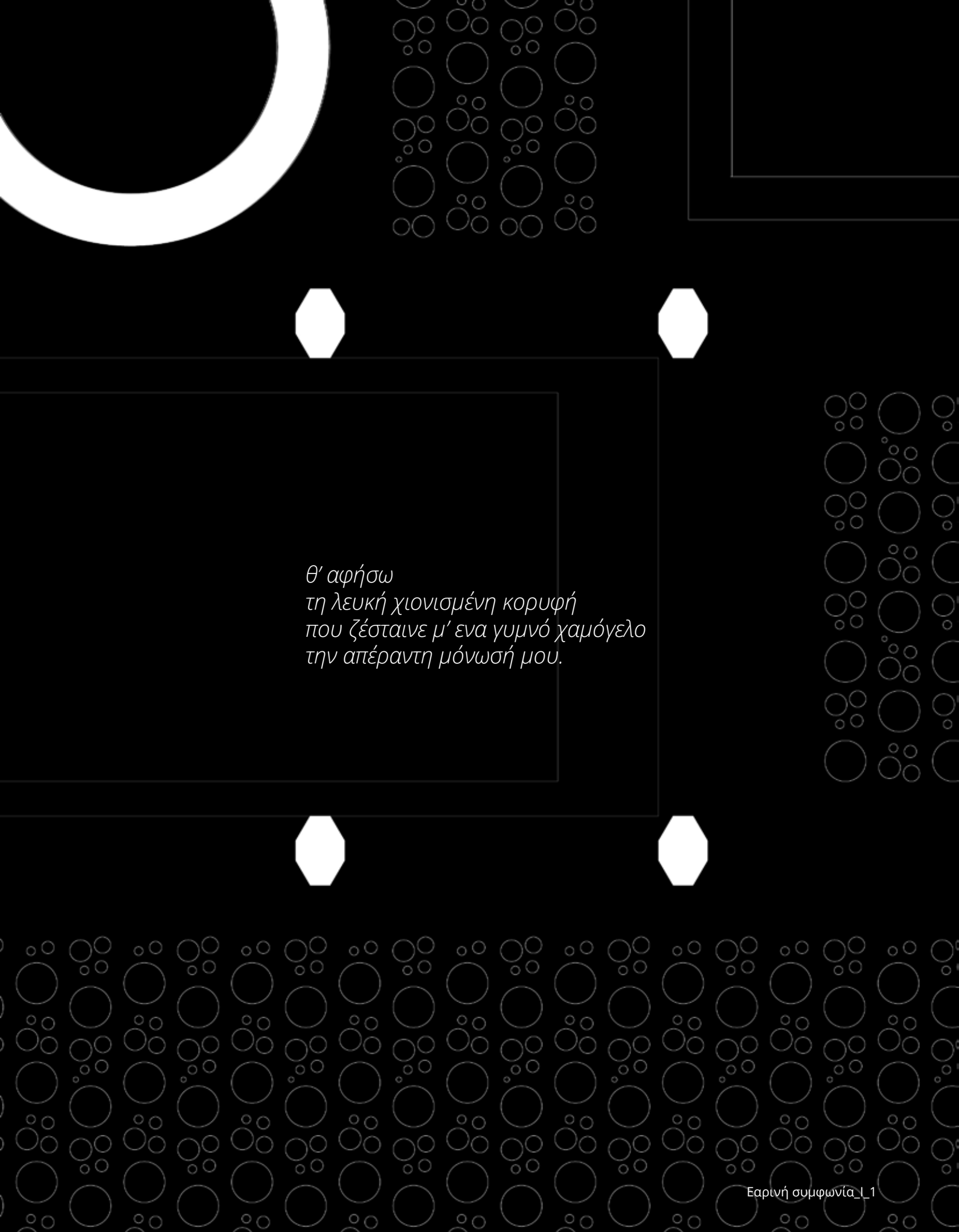

The background is a dark grey or black color. It features several white geometric elements: a large circle in the top left corner, a grid of smaller circles in the top right and bottom right, and four octagons arranged in a square pattern. A large, faint white rectangle is centered on the page, containing the text.

*θ' αφήσω
τη λευκή χιονισμένη κορυφή
που ζέσταινε μ' ένα γυμνό χαμόγελο
την απέραντη μόνωσή μου.*

